

Tirsdag den 1. april 2014 (D)

1

69. møde

Tirsdag den 1. april 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om konkurrencevilkår for økommuner og småøer.

Af Mette Hjermind Dencker (DF) m.fl.

(Anmeldelse 28.03.2014).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udsendelse af påmindelser med henblik på at forbedre tilslutningen til børnevaccinationsprogrammet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betækning 25.02.2014. 2. behandling 25.03.2014).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmeforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love. (Implementering af EU's energieffektivitetsdirektiv m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 06.02.2014. Betækning 19.03.2014. 2. behandling 25.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forbindelse med kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betækning 26.03.2014).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Nedlæggelse af bestyrelsen for Danmarks Eksportråd og ændret procedure for udpegning af medlemmer til eksportfremmebevillingsudvalget m.v.).

Af handels- og europaministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 16.01.2014. 1. behandling 23.01.2014. Betækning 27.02.2014).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde. (Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.).

Af fødevareministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 23.01.2014. Betækning 26.03.2014).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred. (Ændring af lovens anvendelsesområde og ændring af reglerne om aflivning af katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.).

Af fødevareministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 23.01.2014. Betækning 26.03.2014).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod hold af ræve. (Ophævelse af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Dan Jørgensen).

(Fremsættelse 06.02.2014. 1. behandling 20.02.2014. Betækning 19.03.2014).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Kønsopdelt lønstatistik).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 12.03.2014).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Overførsel af 280 mio. kr. fra Arbejdsmarkedets Feriefond til statskassen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 19.03.2014).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om et klimaråd, klimapolitisk redegørelse og fastsættelse af nationale klimamålsætninger.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 26.03.2014).

14) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold om indvandring og de langsigtede konsekvenser heraf.

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 20.02.2014. Fremme 25.02.2014).

Kl. 13:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse.

Kl. 13:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

I går fremlagde Produktivitetskommissionen sine anbefalinger, og jeg vil gerne starte med at kvittere for det store og vigtige arbejde. Jeg synes, at deres rapport fortjener at blive studeret grundigt. Vi har nemlig brug for at øge vores produktivitet i Danmark. Det skal vi for at sikre gode, vellønnede job i Danmark og for at skabe muligheder og tryghed i Danmark. Regeringen vil i den kommende tid komme med vores udspil og følge op på Produktivitetskommissionens anbefalinger. Og jeg vil gerne i dag opfordre partierne til at gå konstruktivt ind i det arbejde. Det er vigtigt for os alle sammen.

Også en anden og meget omdiskuteret sag kræver, at vi i fællesskab finde løsninger. Her tænker jeg på samspillet mellem vores velfærdsydelser og det indre marked. Formålet med den fri bevægelighed er jo, at man rejser efter arbejde; man rejser ikke for at søge sociale ydelser. EU er ikke og skal ikke udvikle sig til at blive én stor velfærdsstat. Vi har et solidarisk velfærdssamfund i Danmark, og det skal vi passe på.

Regeringen har lyttet til debatten om velfærdsydelserne. Det er både den debat, der har været her i Folketinget, men også den, der er i befolkningen, og på den baggrund handler vi naturligvis. På SU-området har en bred kreds af partier forpligtet os til at handle i fællesskab, hvis udviklingen afviger væsentligt fra det, vi har forudsat. Regeringen vil også fremlægge en årlig status for udviklingen i antallet af EU-borgere, der modtager danske velfærdsydelser.

I forhold til kontanthjælp og dagpenge har regeringen foreslået fem initiativer. De skal være med til at fastholde princippet om, at der er en sammenhæng mellem rettigheder og pligter for EU-borgere. Også på EU-niveau arbejder vi aktivt. Vi arbejder for, at den periode, hvori man kan tage dagpenge med til andet EU-land, ikke bliver forlænget fra de nuværende 3 måneder til 6 måneder. Vi har også besluttet, som jeg har sagt tidligere, at hvis der bliver en EU-sag imod Finland om dagpenge, så agter den danske regering at intervenere i den sag. Vi har også indledt en dialog med Kommissionen om muligheder for at opstille nationale værn, hvis der er en velfærdsydelse, der kommer under pres og bliver presset med betydelig finansielle ubalancer. Det spørgsmål tog jeg selv op med kommissionsformand Barosso for et par uger siden, da jeg var til møde i Det Europæiske Råd.

Så er der børnechecken. I øjeblikket er skatteministeren jo i gang med at drøfte forskellige løsninger med partierne, og partierne har naturligvis stillet forskellige spørgsmål: om man kunne ændre børnechecken til et skattefradrag, om nedsættelse af egenbetalingen i daginstitutioner, om bopælskrav for børnene, når forældrene modtager

en børnecheck, og om meget andet. Skatteministeren undersøger naturligvis gerne disse forslag.

Regeringen er i det hele taget åben for at diskutere mange forskellige løsninger. De skal selvfølgelig være lovlige; det siger sig selv. Og så skal vi selvfølgelig også være opmærksomme på de konsekvenser, det får for børnefamilierne her i landet. Det er både, når det handler om, hvad der er praktisk, og hvad der er fordelingspolitisk fair. Regeringen har tilbudt Venstre og De Konservative, at vi kan omlægge børnechecken til en bagudrettet månedlig ydelse. Og jeg vil også sige til Venstre og Konservative i dag, at hvis man ønsker at arbejde videre med andre modeller, er regeringen naturligvis villig til at undersøge det nærmere.

Det, jeg så også har forstået, er, at Venstre er optaget af, om man kan indeksere børnecheckens størrelse efter leveomkostningerne i det land, hvor barnet bor. Det er jo en tankegang, som jeg sagtens kan følge. Vi har undersøgt det, og som tingene er nu, vurderer vores jurister, at en sådan indeksering ikke er lovlig. Men jeg vil gerne i dag sige til Venstre, at vi naturligvis gerne tester det, og det vil sige, at vi nu tager kontakt til Kommissionen for at få vurderet, om indeksering er mulig inden for den forordning, der eksisterer i dag. Og hvis det ikke er muligt – hvad vi altså har en formodning om at det ikke er – er vi også indstillet på at indlede en dialog med Kommissionen om at få denne forordning ændret, så det kan blive muligt at indeksere børnechecken.

Kort sagt, regeringen lytter, og regeringen handler. Vi tager ansvar for at sikre vores velfærdsydelser. I Danmark har vi en helt særlig tradition, der er grund til at værne om, nemlig en tradition for, at en bred kreds af partier i fællesskab tager ansvar for vores interesser i det europæiske samarbejde. Det er min forhåbning, at vi også fremadrettet kan fastholde den tradition.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak til statsministeren.

Vi går nu videre til spørgsmål fra partilederne. I første runde har spørger og statsminister begge 2 minutters taletid, og herefter er der to runder med en gang 1 minut til hver.

Hr. Lars Løkke Rasmussen som Venstres leder.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 64

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Jeg er helt bekymret over, at uret ikke er begyndt at tælle ned – det gør det nu. Der forpassede jeg altså en chance for lige at bruge 5 sekunder ekstra – det var en stor fejl fra min side. Sådan kan man jo begå strategiske fejl ved ikke at kende sin besøgstid. Og det er måske et meget godt stikord for så vidt. For regeringen lytter og regeringen handler, og det skal man selvfølgelig kvittere for.

Jeg må så sige, at det i hvert fald er med nogen forsinkelse, der lyttes, og endnu har jeg svært ved rigtig at se, hvori handlingen består. Det er nu mere end et halvt år siden, at vi fik en henvendelse fra Kommissionen. Jeg har selv spurgt ind til den her sag ved mange tidligere lejligheder sammen med gode kolleger i oppositionen, og statsministeren har egentlig ikke villet gå i dialog.

Nu forstår jeg så, at statsministeren sagtens kan følge tankegangen bag det, jeg lancerede i et brev til statsministeren for nogle uger siden, nemlig om man kunne forestille sig, at man lavede en løsning eller noget, der kunne være et element i en løsning, som – i det omfang man EU-retligt er tvunget til at sende checks ud af landet – i hvert fald er afstemt med, hvor de skal sendes hen. Og det er altså sådan, at en krone rækker ret langt i Rumænien, og hvis man skulle have den samme købekraft i Rumænien, som man har for en krone i Danmark, så kunne man mere end halvere checken, når den blev sendt ud.

Hvis det her er udtryk for, at statsministeren nu personligt vil engagere sig i den her sag, så vil jeg gerne hilse det velkommen. Men jeg er også nødt til at sige, at det er udtryk for en forsømmelse, at man i mere end et halvt år har afstået fra at prøve at finde alternative, effektive værnsregler, og jeg må også sige, at det forekommer mig at være noget bekymrende, hvis det, statsministeren lancerer her, er en ny standard, hvor man skal søge forhåndstilsagn hos Kommissionen, før man kan handle. Altså, jeg er helt med på, at vi på visse områder skal notificere i EU, men hvis al politikudvikling i Danmark ligesom står og falder med, at man først skal have lov hos Kommissionen, så er jeg meget, meget bekymret. Det er ikke vores tilgang til det. Vi ser Kommissionen som én af EU's institutioner. Det er ikke Kommissionen, der har det prerogativ at kunne formulere og fortolke EU-retten – vi spiller en selvstændig rolle.

Så jeg vil gerne kvittere for, at statsministeren synes at være lidt i bevægelse, men jeg er også nødt til at sige, at det, vi afventer, jo er, at regeringen kommer med nogle helt konkrete forslag til, hvordan man kan opsætte nogle brugbare værnsregler, som nyder folkelig opbakning, og som gør, at vi kan genvinde danskernes tillid til EU-samarbejdet, som vi i Venstre sætter meget højt. Værdien af det indre marked, som en halv million danske arbejdspladser står og falder med, må ikke skygge over og kan ikke dække over, at der er nogle udfordringer, og at de skal løses. De er ikke løst med det, statsministeren har sagt, men jeg vil da gerne kvittere for, at man øjensynlig er lidt i bevægelse.

Kl. 13:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Der var ikke noget spørgsmål, men jeg har lyst til at sige noget alligevel. En ting, man i hvert fald ikke kan beskyldes mig for, er, at jeg ikke engagerer mig i den her sag. Vi er dybt engagerede i den her sag. Vi vil gerne finde en løsning, og vores største krav er jo, at det skal være rimeligt og det skal være lovligt. Vi vil gerne indbyde Venstre og Konservative endnu en gang til forhandlinger om de her spørgsmål.

Det er jo ikke sådan, at hvis man gør noget i Danmark, skal man have lov af Kommissionen. Det var heller ikke det, jeg sagde. Men i forhold til indekseringen af en børnecheck, altså det her med, at den gøres mindre, alt afhængig af hvilket land man kommer fra, mener vores jurister, som de læser forordningen, at det ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten. Det er muligt, at Venstre ved mere, end vi gør, og så vil jeg opfordre til, at man kommer med et konkret forslag. Men som tingene ser ud i øjeblikket, ser det ikke ud til at være lovligt.

Det skal jo ikke stoppe os, og derfor siger jeg i dag: Jamen så lad os da undersøge det; lad os spørge i Kommissionen, hvordan de vurderer den her sag. Og hvis konklusionen er, at det ikke er lovligt, lad os så arbejde i fællesskab for, at man kan ændre den forordning, som det her spørgsmål vedrører. Det kunne være en god løsning. Jeg tror, at der er mange danskere, som er glade for den børnecheck, de har nu, så det kunne måske være en fornuftig løsning.

Men igen: Det her er ment som en invitation til Venstre og Konservative. Jeg er glad for, at der kvitteres, og jeg vil gerne kvittere for kvitteringen. Lad os da sætte os ned ved et forhandlingsbord. For det, der skal være i balance for os alle sammen, er at fastholde et indre marked, som vi har rigtig god gavn af i Danmark, også i forhold til danske arbejdspladser, samtidig med at vi selvfølgelig skal have et stærkt velfærdssamfund, som er solidarisk, og hvor det er rettigheder og pligter, der gælder.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:10

Lars Løkke Rasmussen (V):

Lad os sætte os ned ved et forhandlingsbord ... *(En tilhører synger fra tilhørerpladserne).*

Kl. 13:11

Formanden:

Må vi bede om ro! Det går ikke fra i taletiden. Vi skal lige have den herre ud. *(Der synges fortsat, ordene er bl.a.: Der er en million på vej til dig).*

Ja, det er jo ikke den måde, vi plejer at underholde hinanden på.

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen; jeg har ikke trukket fra i taletiden. *(Munterhed).*

Kl. 13:11

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nej, nej, men jeg vil da gerne gribe det, altså det med, at der en million på vej til dig; det var bare uklart for mig, hvem »dig« var. Men det vil jeg lige vende tilbage til om et øjeblik, for jeg vil nemlig gerne tale om erhvervsskattelettelser og vækstpakke II, og der ved jeg ikke, om det rækker med en million; der skal vi nok op i milliarder.

Men jeg vil lige blive i det her emne og gøre det færdigt – lad os sætte os ved et forhandlingsbord, siger statsministeren. Jamen det vil vi jo sådan set gerne. Jeg tror da, det er for nogle måneder siden – ja, det er vel faktisk snart et år siden – jeg foreslog, at statsministeren selv satte sig i spidsen for nogle europapolitiske forhandlinger, der bl.a. kunne have det element. Det er nogle uger siden, jeg foreslog, at statsministeren selv greb den her bold og processede en løsning frem.

Igen: Det, at statsministeren begynder at interessere sig for sagen, er jo positivt. Jeg bliver bare nødt til at tilkendegive, at vi fra Venstres side ikke deponerer vores retsopfattelse hos Kommissionen – den er én af flere af EU's institutioner – vi ønsker en løsning, der her og nu skaber reelle værnsregler, og vi afventer, at regeringen spiller ud med et konkret forslag. Hvordan regeringen så i mellemtiden vil processe det, og hvem regeringen vil spørge hvornår og hvorfor og hvordan, styrer regeringen selv. Jeg synes, man skulle have startet det arbejde for mange måneder siden; så havde man nok været bedre klædt på til de forhandlinger, som man nu meget sent har indkaldt til. Og så ville jeg gerne herfra kunne skride til at stille et spørgsmål, og det gør jeg så, når jeg får ordet igen.

Kl. 13:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved ikke, hvem det er, hr. Lars Løkke Rasmussen taler om, som deponerer sin mulighed for at tage beslutninger hos Kommissionen. Det gør vi ikke. Vi har vores helt almindelige jurister her i Justitsministeriet og andre steder, som vurderer, hvornår noget er lovligt og ikke lovligt, og jeg har endnu til gode at se Venstres forslag om de her spørgsmål. Og hvis man mener, at det er lovligt at indeksere børnefamilieydelsen, så skal man komme med et forslag. For vi har forsøgt at afdække det, og vi mener, at det ifølge vores jurister ikke er lovligt. Vi skal gerne spørge, men vores holdning er umiddelbart – fordi vores jurister siger det, som de gør – at det ikke er lovligt.

Men jeg vil igen invitere Venstre til at komme med et konkret forslag. Der pågår jo allerede forhandlingerovre hos skatteministe-

ren, og det ved hr. Lars Løkke Rasmussen jo også godt. Så det lyder lidt hult, når man siger, at vi skal starte forhandlinger; vi har haft gang i de forhandlinger i temmelig lang tid.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:14

Lars Løkke Rasmussen (V):

Altså, jeg har egentlig ikke nogen ambitioner om at stå og tale mig længere væk fra statsministeren. Jeg må bare sige, at den her sag fra starten jo har været håndteret helt forkert. For man har sat sig på hænderne oven på en skrivelse fra Kommissionen, og det har man vel gjort, fordi man ikke syntes, der var noget problem. Man var jo imod optjeningsprincippet, da vi i sin tid gennemførte det, så det har vel passeret som fod i hose, at man nu fik nogle EU-teknokrater til at sige, at det også er en dårlig lovgivning. Man administrerede i strid med den lovgivning, der er vedtaget i Folketinget, og sådan har det sådan set bare stået på nu i mere end et halvt år. Meget, meget sent ser man så, at der nok er en udfordring her, og i mellemtiden har man jo forsømt at bruge de mange gode måneder på at teste EU-systemet for at se, hvad alternativet kunne være, og bygge politiske alliancer op.

Jeg kvitterer igen for, at statsministeren på et nattemøde har nævnt den her sag for Barroso – det er jo med 6 måneders forsinkelse. Derfor bliver jeg nødt til at sige, at regeringen selv har skabt den situation, som regeringen befinder sig i. Vi vil meget gerne hjælpe regeringen ud af suppedasen. Det kræver, at regeringen møder op med forslag, den selv vil stille sig bag, og som vil være med til at skabe nogle effektive værnsregler, som også nyder folkelig opbakning. Og så møder vi i øvrigt op til alle de møder, vi bliver indkaldt til.

Kl. 13:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg ved godt, at Venstre bliver ved med at sige, at vi bare har indrettet os efter en eller anden EU-teknokrat – det er det udtryk, man bruger. Jeg bryder mig ikke særlig meget om udtrykket, og det undrer mig, at Venstre bruger det udtryk. Men vi har jo vurderet sagen i Danmark og mener, at den måde, der bliver administreret på, ikke er i uoverensstemmelse med lovgivningen. Der er også siden kommet to domme, som man kan støtte ret på, og det betyder, at det nu er tydeligt, at det ikke er muligt at opdrive jurister, der siger det modsatte i denne sag – måske bortset fra hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Lars Barfoed – og det tror jeg også godt at Venstre ved. Vi lader os ikke diktere af en EU-teknokrat, som hr. Lars Løkke Rasmussen beskriver det. Nej, vi underkaster det her en grundig vurdering i Danmark, og juraen er faktisk temmelig klar på det her område.

Men vi skal jo gøre, hvad vi kan for at få tingene ændret, og det er også derfor, vi har taget initiativ til at diskutere den her forordning, der regulerer det her, med kommissionsformanden, og nu vil vi så lægge yderligere energi i at undersøge indekseringen og måske også få ændret forordningen, hvis forordningen er til hinder for en indeksering af børnechecken.

Det synes jeg er en ordentlig og fremkommelig måde, og nu kan jeg høre, at hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at han ikke vil tale sig længere væk fra forhandlingslokalet, men han var lige ved det alligevel. Jeg vil gerne afslutte den her seance – hvis den er slut – med igen at invitere til forhandlinger. Det er sådan set oprigtigt ment, at vi er optaget af at få genskabt en samling blandt de partier, som er

positive over for EU. Jeg tror, det i det lange løb er i Danmarks interesse.

Kl. 13:17

Formanden:

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen for anden runde.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 65

Lars Løkke Rasmussen (V):

Så bliver vi alligevel nok ved temaet. Jeg har sådan set ikke lavet andet end at forsøge at tale mig ind i et forhandlingslokale. Jeg tror, det er et år siden, at vi sad til sættemøde i Statsministeriet om de europapolitiske forhandlinger, hvor jeg personligt opfordrede statsministeren til at sætte sig for bordenden under de her drøftelser, fordi de er vigtige, fordi de er centrale. Det ville jo i øvrigt også følge op på den attitude og approach, som statsministerens forgænger havde, sidst der blev lavet en europapolitisk aftale. Jeg vil bare sige, at statsministeren jo har valgt at delegerer det ud til noget, som så er blevet ansvarsfrit, og som der ikke er blevet samlet op på.

Om børnechecken vil jeg sige det samme. Men nu kunne det være interessant at teste politikken i det her, for da vi stod her sidst, spurgte jeg statsministeren om statsministerens holdning til børnechecken. Nu forstår jeg, at statsministeren godt kan se sig selv i – eller hvad udtryk der nu blev brugt – en indeksering. Det er en tankegang, jeg sagtens kan følge – nu med nogle måneders forsinkelse. Er det udtryk for, at statsministeren er nået til den personlige erkendelse, at det ikke er rimeligt at have et system i Danmark, hvor man efter meget kort ophold på det danske arbejdsmarked oparbejder fuld ret til en dansk børnecheck og kan sende den ud af landet? Har statsministeren nået den konklusion, at det ikke er rimeligt og i orden? For det ville jo være en start.

Kl. 13:19

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg også har sagt tidligere, synes jeg hverken, det er fantastisk, eller at det er en katastrofe. Jeg mistænker egentlig den tidligere Venstreledede regering for at mene nogenlunde det samme, for hvis det havde været så stort et problem, at man kunne sende en børnecheck ud af landet, hvorfor forsøgte man så ikke at ændre det, da man havde muligheden for det? Vi har jo ikke ændret på, at man kan sende en børnecheck ud af landet. Sådan var det jo også, da hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, så min personlige holdning er, at det er en stor udfordring, hvis det bliver et økonomisk problem, og som det er nu, er det ikke en katastrofe, men jeg synes bestemt heller ikke, at det er fantastisk.

Derfor synes jeg, at det her med indeksering kan være en interessant idé. Problemet med det er bare, at vores jurister siger, at det ikke er lovligt, og det må vi så undersøge nærmere. Kan det være rigtigt, og hvis det ikke er lovligt i dag, kan det så blive lovligt, ved at man ændrer forordningen? Jeg synes, at vi i den her sag har lyttet ikke alene til Venstre, men også til den generelle diskussion, der er i den her sag. I virkeligheden tror jeg ikke, der er så store forskelle i de holdninger, man har i sagen. Det, der så bare er vores ekstra problem, er, at vi skal finde nogle løsninger, som også holder sig inden for lovens rammer. Min invitation i dag står ved magt. Jeg håber, at Venstre og De Konservative vil være med til det.

Kl. 13:20

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 13:20

Lars Løkke Rasmussen (V):

Statsministeren svarede desværre ikke rigtig på mit spørgsmål. Altså, man begynder at lave en forkert udlægning af, hvad det var for lovgivning, vi lavede. Det er jo rigtigt, at man kunne sende børnechecken ud, når man havde optjent retten til den. Det, der var hele pointen, var, at når man havde været på det danske arbejdsmarked i 6 måneder, fik man en begyndende ret til noget af børnechecken, og efter 2 år fik man den fulde ret.

Det, der er interessant, tror jeg – også for danskerne – er at få at vide, hvad statsministeren egentlig synes om det. Men man må jo forstå, at statsministeren ikke synes det ene eller det andet. Det er noget, man kan leve med. Det er vel også derfor, at man de facto har siddet på hænderne igennem 6 måneder uden at afdække alternativer. At man så øjensynligt nu vil gå i byen i forhold til Kommissionen med et eller andet, man øjensynligt ikke selv tror på, er jo ikke nogen særlig offensiv forhandlingsstrategi.

Men altså, igen vil jeg sige, at jeg gerne vil vende mig mod et nyt emne, men det når vi nok ikke i dag. Vi møder op til alle de møder, vi bliver inviteret til. Vi synes, at regeringen har spildt mange gode måneder, hvor der kunne have været afsøgt alternativer, og jeg er nødt til at sige, at for Venstre vil det afgørende for vores opbakning til noget andet end det, regeringen allerede har lagt frem, være, at vi oplever, at det virker umiddelbart, altså at der opstilles noget, som kan være med til at værne om den danske børnecheck. Det er ligesom det, der vil være vores lakmusprøve på, om det er interessant eller ikke er interessant.

Kl. 13:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:21

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg beklager over for hr. Lars Løkke Rasmussen, at min holdning er, som den er. Jeg synes ikke, det er en katastrofe, men jeg synes heller ikke, det er fantastisk. Det er min holdning til det, og jeg lever med det, også fordi det altså er en regering, der må sørge for, at tingene er lovlige, og det gør regeringen naturligvis.

Hvis hr. Lars Løkke Rasmussen spørger mig, om man kunne få et lidt mere passioneret svar, vil jeg sige, at hvis jeg skal være helt ærlig, synes jeg, der er voldsommere angreb på vores velfærdssamfund end dem, som EU kommer med. Jeg synes, det er et voldsommere angreb, når hr. Claus Hjort Frederiksen siger, at man skal have 40 kr. i timen i Danmark og vores lønninger skal kunne tåle sammenligning med Tysklands; jeg synes, det er et værre angreb på vores velfærdssamfund, når man skal have nulvækst i den offentlige sektor; jeg synes, det er et værre angreb, hvis man vil spare 4 mia. kr. på vores beskæftigelsesindsats; jeg synes, det er et værre angreb, hvis man mener, at man kan udlicitere halvdelen af de offentlige opgaver.

Hvis jeg skal rangere, hvad jeg synes er værst for vores velfærdssamfund, så vil jeg have lov til at tage de ting først, for det er et langt hårdere angreb på det solidariske velfærdssamfund, vi kender, end denne børnefamilieydelse. Så det er mit svar.

Kl. 13:23

Formanden:

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen for afslutning.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Der blev kampagneretorikken da godt nok slået til, det var da helt utroligt med de der angreb. Det vil sige, at en fejlagtig udlægning af noget, hr. Claus Hjort Frederiksen har gået og sagt, er en voldsommere udfordring end den realitet, at regeringen altså administrerer børnechecken i strid med den vilje, der blev udtrykt i det danske Folketing, da man vedtog loven. Det er da alligevel tankevækkende. Nulvækst ude i landets kommuner ville jo være et fremskridt i forhold til den økonomi, regeringen har givet kommunerne de seneste år, hvor man har haft minusvækst. Det er et større angreb. Jamen herre jemi. Ja, jeg er næsten mundlam, for jeg er meget, meget overrasket over, at statsministeren ikke har håndteret den her udfordring, mens tid var.

Vi har stået hernede i spørgetime efter spørgetime og problematiseret det her, og man har bare ligesom trukket på skuldrene og sagt: Det må vi leve med. Nu står man så her fem minutter i tolv, men vi kan jo ikke rigtig få at vide, hvad effekten af det, statsministeren siger, er. Er det sådan, at man nu begynder at administrere i henhold til lovgivningen, imens vi undersøger en alternativ løsning? Er det sådan, at regeringen sætter sit lovforslag på standby, indtil der er fundet en alternativ løsning? Hvad er det for en deadline, der er i forhold til at udvikle nogle nye værneregler? Altså, svarene blæser jo lidt i vinden, og nu er min spørgetid jo desværre så også opbrugt, så vi kommer nok til at vende tilbage til det under en anden form.

Kl. 13:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg konstaterer nu, at hr. Lars Løkke Rasmussen ikke mener, at det vil kunne mærkes i vores velfærdssamfund, hvis man sparer 22 mia. kr. Vi arbejder jo ikke med, at vi skal have nulvækst i den offentlige sektor. Vi arbejder med, at man skal have udvikling i den offentlige sektor, og det siger hr. Lars Løkke Rasmussen så her i Folketinget at man ikke vil kunne mærke ude i velfærdssamfundet.

Min eneste pointe var bestemt ikke at gøre hr. Lars Løkke Rasmussen mundlam, men det var bare at påpege, at der er andre ting i forhold til trusler mod vores velfærdssamfund, som jeg er mere bekymret for end børnechecken, for der er hårdere trusler mod vores velfærdssamfund – konkrete, rigtige mennesker i Danmark, som vi få mindre offentlig service, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen får mulighed for at få indflydelse på det.

Jeg vil så sige til den sidste del af det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger, nemlig at han er ked af, at det har taget så lang tid alt sammen, at det lyder – hvis man skal tage jahatten på – lidt, som om hr. Lars Løkke Rasmussen i mangel af bedre kritik, fordi han egentlig godt kan se, at vi kommer med nogle fornuftige forslag og kommer Venstre i møde i den her sag, diskuterer processen.

Jeg vil egentlig anbefale igen, at hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Lars Barfoed kommer til forhandlinger, og at man går konstruktivt ind i de forhandlinger. Der ligger rigtig meget på bordet, som Venstre og Konservative burde kunne sige ja til. Og der er meget på spil, for det, der er på spil, er jo, at vi kan reetablere et sammenhold om vores tilknytning til EU. Det tror jeg både er i regeringens interesse og i Venstre og Konservatives interesse.

Kl. 13:26

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til hr. Lars Løkke Rasmussen.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som Dansk Folkepartis leder. Værsgo.

Spm. nr. US 66**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Tak for det, formand. Nu er dagen i dag jo en af dem, man skal passe lidt på, og jeg må blankt erkende, at da jeg her uden for salen her før spørgetimen blev oplyst om, at statsministeren nu ville påstå, at man ville kunne løse de udfordringer, det danske samfund står over for i forhold til vores velfærdsmodel, ved at spørge Kommissionen, om man kunne få lov til at lave en indeksering af børnechecken, troede jeg, jeg var ved at være offer for en aprilsnar. Jeg må blankt erkende det, det troede jeg. Men jeg kan nu forstå på debatten her i spørgetimen, at det er ramme alvor, for det er altså det, statsministeren har som modoffensiv på den skeptiske linje, befolkningen jo har omkring alle de her ting, altså at man nu vil spørge Kommissionen, om man kan få lov til at lave en indeksering af børnechecken.

Jeg står her med et notat fra Skatteministeriet fra 7. marts. Det er ikke en måned gammelt. Der har jo været spurgt ind til det her i de diskussioner, der har været, og regeringen skriver selv i notatet:

En indeksering af børnechecken efter købekraften i barnets opholdsland vil således være i strid med ligebehandlingsprincippet. Citat slut.

Så det, som regeringen nu siger er det store nye, hvor man vil spørge Kommissionen om lov, vurderer man altså selv blankt er i strid med EU-reglerne. Så regeringen forventer jo selvfølgelig selv at få at vide af Kommissionen, at det kan man ikke. Så det vil sige, det er fuldstændig ude i det blå, hvad man så vil gøre. Nej, det er det så ikke, for så vil man indlede en dialog med embedsmændene i Bruxelles, om man så kan få ændret reglerne, så man kan få lov til at lave en indeksering. Man kan så gisne lidt om muligheden for at få det igennem.

Men lad os så lige tage det for gode varer og sige: O.k., det er så det offensive skridt, statsministeren nu vil tage. Så har jeg et spørgsmål til statsministeren: Hvis vi når dertil, hvor de vil foreslå ændringer i forordningen og dermed give Danmark en mulighed for at regulere det her på anden vis, hvorfor vil man så ikke have ændret forordningen, så man ikke er forpligtet til overhovedet at sende børnecheck til eksempelvis en østeuropæisk arbejders børn, som stadig væk opholder sig i det østeuropæiske land? Hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud, og hvorfor kun diskutere med Kommissionen om en ændring af forordningen, der giver mulighed for en indeksering?

Kl. 13:29

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:29

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Så kom der endelig et spørgsmål til sidst. Nej, det var ikke en aprilsnar. Og når vi gerne vil det her, er det, fordi vi har lyttet til Venstre og Konservative, som har været optaget af, at vi skulle finde nogle andre modeller, der kunne løse den her udfordring med børnechecken. Så har man bedt os om at kigge på en fradragsmodel, og det gør vi gerne. Den har nogle uheldige konsekvenser, men vi kigger gerne på det. Venstre har så været optaget af en indekseringsmodel. Det har vi også undersøgt. Vores jurister mener ikke, det er lovligt, men fordi Venstre bliver ved med at sige, at de mener, det er lovligt, vil vi da gerne undersøge det, og hvis det så ikke er lovligt, vil vi bede Kommissionen om noget, så vi kan diskutere selve forordningen, der regulerer det her spørgsmål, sådan at det kan blive lovligt. Det synes jeg er en fornuftig fremgangsmåde. Men regeringen har jo egentlig ikke ændret holdning, for vores jurister er faktisk meget klare i deres svar, altså at det ikke vil være lovligt at indeksere børnechecken. Hvis det havde været lovligt, havde vi selvfølgelig gjort det selv. Så

vi vil gerne gå i gang med at ændre forordningen, og det er jo det rigtige sted at starte, altså at kigge på den forordning, som regulerer de her spørgsmål, og få ændret de ting, som man synes er mest urimelige.

Så spørger hr. Kristian Thulesen Dahl, om vi ikke bare skulle undgå den forordning eller slet ikke have den her forordning. Jamen det er jo det samme, som hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere har foreslået, når han beder om, at vi skal have et velfærdsforbehold. Og der kunne jeg egentlig godt tænke mig at benytte lejligheden til at få forklaret mere om det. Hvis man bare skal undtages forordningen og dermed den del af den frie bevægelighed, som forordningen vedrører, hvad vil det så betyde for danskerne? For vi mener jo, at den frie bevægelighed grundlæggende er godt for Danmark, godt for dansk økonomi, godt for dansk velfærd og godt for arbejdspladser i Danmark. Det er vores indstilling til det indre marked. Dansk Folkeparti er jo dygtige til at kritisere, men de er ikke så gode til at komme med svar selv, og det har manglet i hele den her debat, så vil hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bruge lejligheden i dag, når jeg nu har svaret på spørgsmålet – selv om han plejer at sige, at jeg ikke har svaret, men jeg har jo svaret på spørgsmålene – til at komme frem med deres egen EU-vision. Hvad betyder det her velfærdsforbehold, og hvordan vil det stille os i forhold til det indre marked?

Kl. 13:31

Velkomstord**Formanden:**

Før jeg giver ordet til hr. Thulesen Dahl, vil jeg godt lige sige, at Folketinget i dag har officielt besøg af en delegation fra det albanske parlament, ledet af formanden, hr. Ilir Meta. På Folketingets vegne byder jeg den albanske delegation hjertelig velkommen i Folketinget, og jeg udtrykker ønsket om, at vores gæster vil få et godt og udbytterigt ophold i Danmark.

On behalf of the Danish Parliament I cordially welcome the Albanian delegation and extend the wish that our guests may enjoy a happy and fruitful stay in Denmark.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 66**Formanden:**

Så går vi videre i talerrækken. Det er første gang, vi har haft gæster midt i spørgetimen, men vi skal eksperimentere. Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 13:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Stor respekt for det – jeg synes, det er fornemt ledet.

I forhold til spørgsmålet her vil jeg bare sige, at statsministeren ikke svarede på mit spørgsmål. Og det kan ikke nytte noget at forsøge at lave et andet spørgsmål, for jeg spurgte faktisk ikke om, hvorvidt man forhandlede ud fra at undgå forordningen for Danmark. Jeg tog udgangspunkt i det, statsministeren har fortalt Folketinget i dag, nemlig at man vil spørge Kommissionen, nogle embedsmænd i Bruxelles, om lov til at indeksere børnechecken, hvilket man mener vil være ulovligt. Og det får man så nok bekræftet er ulovligt. Og så si-

ger statsministeren, at så vil man indlede en dialog med Kommissionen om at ændre forordningen, så man får lov til at indeksere. Så spørger jeg statsministeren: Hvorfor indlede en dialog om at få lov til at indeksere? Hvorfor ikke indlede en dialog om at få lov til ikke at skulle sende børnecheck til eksempelvis den rumænske families børn i Rumænien? Altså, i sidste spørgetime spurgte jeg tre gange statsministeren om et konkret eksempel med en rumænsk familiefar, der arbejder i Danmark og har det, der i Danmark svarer til et fritids-job, og som så får sendt børnecheck til børnene i Rumænien. Og så spurgte jeg statsministeren: Er det rimeligt, at det er sådan? Det ville statsministeren ikke forholde sig til.

Men nu kan statsministeren forholde sig til: Hvorfor vil man ikke forhandle med Kommissionen om en ændring af forordningen, der giver Danmark mulighed for at lade være med at sende børnecheck – også en indekseret børnecheck – til Rumænien?

Kl. 13:33

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er jo, fordi forordningen handler om ligebehandling af EU-borgere, der rejser for at søge arbejde. Og hele ideen med det indre marked er jo, at vi frit kan rejse på tværs af landegrænserne, søge arbejde, og at vi også bliver ligebehandlet i forhold til de borgere, der er i det land. Så er der forskellige rammer i den forordning, der handler om ligebehandling, om sammenlægningsprincip osv. Og hvis man går ind og angriber ligebehandlingsprincippet i forordningen, som jeg tror er det, som man skulle gøre, hvis man skulle undgå det, så ville man jo angribe hele forordningen.

Tror jeg, at det kan lade sig gøre? Nej, jeg tror lige så godt jeg kunne love danskerne at ville hente månen til dem i morgen. Og det vil jeg ikke love. Jeg står netop ikke ligesom hr. Kristian Thulesen Dahl i denne diskussion og lover alle mulige ting, der ikke kan lade sig gøre. Jeg ved godt, det er rarere at føre politik på den måde, men det er ikke rigtigere at begynde at love danskerne alle mulige ting, når man ikke har en jordisk chance for, at det kommer til at ske i virkeligheden. Og det ville klæde hr. Kristian Thulesen Dahl at erkende det. For så kan man begynde med en mere ærlig snak til de danske borgere – det fortjener de.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl, sidste omgang.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For at nå nogen steder starter det jo med, at man mener noget og så vil kæmpe for det; altså, ellers flytter man jo ingenting, vil jeg sige til statsministeren. Så det starter jo med, at man siger: Der er nogle regler, det er urimelige, og dem skal vi have ændret. Hvis man bare tog statsministerens udgangspunkt og sagde, at der skal være fuldstændig ligebehandling, altså at der skulle være fuldstændig ligebehandling i forhold til en fra et andet EU-land, der kommer til Danmark, så kunne vi jo ikke opretholde vores særlige regler om f.eks. folkepension. Vi har jo da i Danmark et princip, et regelsæt, der siger, at man skal optjene ret til folkepension. Og jeg går da ikke ud fra, at statsministeren lige nu siger, at det skal vi heller ikke kunne opretholde, fordi der skal være ligebehandling.

Så selvfølgelig har vi da områder, hvor vi stiller nogle særlige krav. Statsministeren har selv tidligere nævnt dagpengeområdet som et eksempel. Men ud fra statsministerens logik her i dag skulle vi også dér bare læne os tilbage og sige: Nå, men der skal være ligebehandling af alle. Nej, selvfølgelig kræver vi da regler i EU, der gør,

at vi kan opretholde vores velfærdsmodel og vi ikke bliver forpligtet til at sende alle vores velfærdsydelser ud af landet. Og når vi så kan se, at der helt konkret er noget urimeligt i forbindelse med børnechecken, skal vi da have lavet reglerne om.

Nu glæder jeg mig jo over, at det pres, der øjensynligt er, gør, at statsministeren siger, at hun nu lytter. Og så spørger jeg bare nu for tredje gang: Hvis hun lytter i et omfang, så regeringen vil optage forhandlinger med Kommissionen om at kræve reglerne lavet om, så man har lov til at indeksere børnefamilieydelsen, hvorfor så ikke kræve at få lavet reglerne om, så man slipper for at betale børnecheck til eksempelvis de rumænske børn, der bor i Rumænien?

Kl. 13:36

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er jo fuldstændig rigtigt, at vi har en forordning, så man må acceptere optjeningsperioder – og det kan de bruge både i forhold til vores folkepensioner og i forhold til vores dagpenge. Det, som er mit budskab til danskerne, er, at jeg ikke som Dansk Folkeparti ønsker at lægge hovedet på skrå og sige, at vi nok skal løse alle problemer, og bilde danskerne ind, at man kan hente månen ned, for det kan man ikke.

Vi har en forordning, der regulerer det her spørgsmål. Jeg tror, det kan være en farbar vej, at vi, hvis man ikke må indeksere en børnecheck, kan få forhandlet det på plads i forordningen. Det er vanskeligt, det er rigtig vanskeligt. Jeg tror også, det kan være en farbar vej, at man diskuterer, hvilke værn der kan stilles op, sådan at der, hvis en ydelse er hårdt presset økonomisk, er en værnsmulighed. Det tror jeg er farbare veje for Danmark, som kan lykkes, med hensyn til at kæmpe den kamp.

Jeg stiller ting i udsigt, som jeg mener vi har en chance for at levere. Jeg stiller ikke som Dansk Folkeparti ting i udsigt, som jeg mener er løgn, altså i forhold til hvad man kan levere, når man har forhandlet sådan en forordning. Det kan Dansk Folkeparti ikke, det vil vi ikke kunne, og derfor tror jeg, det er rigtig vigtigt, at man er ærlig og redelig, med hensyn til hvad der kan lade sig gøre i den her sammenhæng. Og de to ting, jeg har peget på, er rent faktisk noget, der kan lade sig gøre.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Den næste spørger er fru Pia Olsen Dyhr som SF's leder. Værsgo.
Kl. 13:37

Spm. nr. US 67**Pia Olsen Dyhr (SF):**

Nu har der været meget snak om børnechecken. Jeg vil alligevel til-lade mig at gå tilbage til det første emne, som statsministeren rejste, nemlig Produktivitetskommissionens rapport, som kom i går. Og nu venter vi så på regeringens nye vækstinitiativer. Produktivitetskommissionen har jo fokus på at øge produktiviteten i Danmark, og det er vi sådan set alle sammen interesserede i. Det betyder, at man f.eks. kan lette arbejdsbyrden for folk ved at digitalisere, og det kan være ved mindre fysisk arbejde osv., men det politisk interessante er jo, hvilke redskaber vi kommer til at tage i brug.

Venstre har foreslået besparelser på indsatsen over for de arbejdsløse på 4 mia. kr. og fokuserer stadig væk på nulvækst for at finansiere skattelettelser for erhvervslivet. Jeg har sammen med 3F's formand, Per Christensen, i stedet for foreslået en massiv satsning på opkvalificering ikke mindst af de ufaglærte, smartere lovgivning,

bedre offentlig-privat sammenspil og fokus på et bedre arbejdsmiljø. Det er ikke mindst, fordi vi kan se, hvis vi kigger på virksomhederne, at de kommer til at mangle 20.000 faglærte lige om lidt. Det er noget, der i den grad vil hæmme produktiviteten og væksten, hvis vi ikke lykkes med at løfte de ufaglærte til at blive faglærte. I hvilken retning trækker statsministeren i de drøftelser, der kommer i forbindelse med regeringens udspil til en øget vækst og produktivitet? Vil fokus være på skattelettelser, eller vil det være på en indsats for opkvalificering af arbejdsstyrken?

Kl. 13:39

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Pia Olsen Dyhr er bestemt ikke alene om at undre sig over, hvordan Venstre vil finde 4 mia. kr. i beskæftigelsessystemet. Det har jeg undret mig over, siden Venstre sagde det første gang. Først troede jeg ikke mine egne ører, der troede jeg, at det var 3 mia. kr., men det viste sig så at være 4 mia. kr., og jeg har stadig væk ikke fået noget svar fra Venstre på, hvordan man vil finde 4 mia. kr. i beskæftigelsessystemet.

Jeg har igen og igen bedt om svar, og derfor er mit svar også klokkeklart, nemlig at jeg ikke på nogen måde kan se, at man vil kunne finde bare i nærheden af det beløb, som Venstre foreslår her. Og hvis man kunne, hvad jeg ikke mener man kan, så synes jeg, det ville være hul i hovedet at trække 4 mia. kr. ud af beskæftigelsessystemet, når vi stadig ser, at der er behov for opkvalificering af og hjælp til de arbejdsløse i beskæftigelsessystemet. Der er behov for en mere individuel hjælp til de arbejdsløse, og det vil der jo under ingen omstændigheder kunne gives, hvis man insisterer på at trække 4 mia. kr. ud af beskæftigelsessystemet.

Kl. 13:40

Formanden:
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:40

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er meget enig med statsministeren i det svar, og derfor kunne jeg egentlig også godt tænke mig en garanti fra statsministerens side her i dag om, at man ikke vil give efter for Venstres krav, for de vil jo komme til forhandlingerne om vækstinitiativerne, hvor Venstre gerne vil have skattelettelser og afgiftslettelser til erhvervslivet finansieret enten af besparelser på velfærden eller også besparelser i indsatsen over for de arbejdsløse. Kan statsministeren garantere, at hun ikke vil bøje sig for Venstre?

Kl. 13:40

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu skal man passe meget alvorligt på med garantier i politik, rigtig meget endda, men jeg tror godt, at jeg vil garantere, at vi ikke kan trække 4 mia. kr. ud af beskæftigelsessystemet og bruge dem på skattelettelser. Det tror jeg er det, Venstre mener. De har jo ikke skrevet eller sagt det så tydeligt, men jeg tror godt, at jeg kan sige klart og tydeligt, at det ikke kommer til at ske, at man trækker 4 mia. kr. ud af beskæftigelsessystemet og bruger dem på skattelettelser.

Kl. 13:41

Formanden:
Fru Pia Olsen Dyhr for sidste omgang.

Kl. 13:41

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu var det ikke de 4 mia. kr., jeg mente, det var generelt skattelettelser finansieret af beskæftigelsesindsatsen, og jeg hører jo fra dem på sæderne bag mig, at så kan man godt nøjes med 3,5 mia. kr. Nu er det ikke sådan, at jeg overhovedet vil diskutere, at vi bruger penge fra beskæftigelsesindsatsen på skatte- og afgiftslettelser, og det var det, jeg bad statsministeren om en garanti om at man ikke gjorde. For hvis man diskuterer med erhvervslivet, de små og mellemstore virksomheder og de store virksomheder, kan man høre, at det, de efterspørger, jo er velkvalificeret arbejdskraft. De kommer jo lige om lidt til at mangle 20.000 faglærte arbejdere, som i den grad skal være med til at løfte danske virksomheder og gøre, at vi har noget at leve af i fremtiden.

Så derfor vil jeg sådan set gerne endnu en gang efterlyse et svar fra statsministeren på, om hun vil være med til at stå vagt om det her system og afvise Venstres forslag om skattelettelser, som i virkeligheden også vil være med til at save i det fundament, der gør Danmark stærkt.

Kl. 13:42

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Regeringen kommer i den kommende tid til at fremlægge sine vækstinitiativer, og jeg tror, at det vil give meget mere mening at diskutere på baggrund af vores konkrete initiativer. Men der er også nogle ting, vi har sagt allerede nu at vi ikke er optaget af. Altså, sidste år gennemførte vi en stor vækstpakke, hvor der var selskabsskattelettelser. Vi er ikke optaget af selskabsskattelettelser i den her omgang, og i det hele taget kommer vores vækstinitiativer i langt højere grad til at have mindre fokus på skatter og afgiftslettelser og mere fokus på lettelse af byrderne for virksomhederne, hvilket virksomhederne også efterspørger, og på et styrket Danmark, i form af at vi bliver bedre uddannede og dermed også mere produktive.

Så skal vi jo også hele tiden have en balance, hvor vi ikke bare kan give en masse skattelettelser, hvis det betyder, at vi ikke kan udvikle den offentlige sektor. Der har regeringen jo valgt fuldstændig klart, at vi i modsætning til Venstre vil udvikle den offentlige sektor. Vi siger nej tak til at nulstille den offentlige sektor. Venstre har jo sagt, at de gerne vil have nulvækst, og så vil de bruge alle pengene på skattelettelser. Så det understreger jo bare, at der stadig er store forskelle i dansk politik, men jeg tror også, at vi skal lade være med at tale os længere væk fra hinanden. For dybest set vil vi jo gerne samles om nogle vækstinitiativer, og jeg håber, at mange af Folketingets partier vil være med til at sikre bedre rammer for vores virksomheder, for det er dybest set det, der skal skabe bedre og flere arbejdspladser i Danmark.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til SF's leder. Da fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens repræsentant ikke kan være til stede på grund af rejse i udlandet, går vi videre til hr. Anders Samuelsen som Liberal Alliances leder.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 68

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Jeg vil også gerne vende mig mod Produktivitetskommissionens anbefalinger. Produktivitetskommissionen siger, at det

tyder på, at man kan fjerne topskatten helt gratis – det vil ikke koste noget at fjerne topskatten, men det vil øge produktiviteten. Jeg har flere gange hørt statsministeren sige, at det er et mål for regeringen at øge produktiviteten. Hvis man nu kan øge produktiviteten, uden at det koster noget skatteprovenu, som kommissionen siger, hvad er så egentlig begrundelsen for ikke at fjerne topskatten?

Kl. 13:44

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi er ikke så overbevist om, at det kan gøres smertefrit at fjerne topskatten, og vi har andre prioriteringer. Det er blevet diskuteret rigtig mange gange her i Folketingssalen, og jeg synes jo, det er en ærlig sag, at man siger nej tak til nogle skattelettelser, fordi man gerne vil bruge pengene i den offentlige sektor.

Liberal Alliance arbejder med nulvækst eller minusvækst i den offentlige sektor; det gør vi ikke, fordi vi gerne vil have en balance-ret udvikling i Danmark. Og vi har jo givet skattelettelser til en masse danskere og har givet de skattelettelser på en fair og ordentlig måde, men samtidig har vi tilrettelagt vores økonomiske politik, sådan at vi kan udvikle den offentlige sektor. Det er den balance, vi har forsøgt at skabe, og der må vi bare erkende, at der er vi helt uenige med Liberal Alliance.

Kl. 13:45

Formanden:
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:45

Anders Samuelsen (LA):

Altså, jeg synes, at statsministeren manipulerer lidt i forhold til det, der blev spurgt om, og som var forudsætningen for spørgsmålet.

Der er blevet nedsat en produktivitetskommission, og regeringen har sagt, at den ville afvente Produktivitetskommissionens anbefalinger, og så ville den handle på baggrund af det. Nu kommer Produktivitetskommissionen så og siger, at meget tyder på, at man kan fjerne topskatten, uden at det koster skatteprovenu. Hvis det er rigtigt, er det jo ikke et spørgsmål om at prioritere, for så koster det ikke noget.

Hvis vi nu gik ind på statsministerens tankegang om, at hvis man fjerner topskatten, skal man spare det sted, så kan vi se, at det jo lige præcis er det de siger at man ikke skal. Så er det jo ikke et prioriteringsspørgsmål længere, så er der jo egentlig kun – og det synes jeg jo bare at statsministeren kunne sige højt – misundelseargumenterne tilbage. Det er den eneste grund til, at man ikke vil gøre det: Man er bange for at blive anklaget for at gøre det samme, som man anklagede den tidligere regering for, nemlig at give skattelettelser til de rige, lave rødvinreform, og hvad har vi ellers.

Man kunne også tage fat et andet sted. Produktivitetskommissionen peger også på, at det ville være rigtig godt at gøre noget ved selskabsskatten, og at der også er meget, der tyder på, at det heller ikke vil koste provenu. Hvorfor gør man så ikke noget ved selskabsskatten?

Kl. 13:46

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det koster da noget at sænke de skatter. Det koster noget at sænke selskabsskatten – det oplevede vi da sidste år, da vi sænkede selskabsskatten. Det var klogt og godt at gøre det, men pengene skulle jo

findes et sted. Og der har regeringen jo bare en politisk holdning og en anden tilgang til balancen, end Liberal Alliance har.

Vi siger jo nej til en række af de ting, som Produktivitetskommissionen foreslår, og vi kommer også til at sige ja til noget. Vi er også imod, at man rører boligskatterne; jeg ved ikke, om hr. Anders Samuelsen synes, det er en god idé, men vi synes ikke, det er nogen god idé, og vi har jo i øvrigt lavet en aftale med andre partier i Folketinget om at lade boligskatterne være i ro. Så der vil være en række ting i Produktivitetskommissionens anbefalinger, som vi siger ja til, men der vil også være nogle ting, vi ikke er optaget af.

Og selvfølgelig koster det noget at sænke en skat, f.eks. selskabsskatten. De penge skal findes et andet sted, og det er rigtig svært at finde de penge, hvis man samtidig gerne vil have en fornuftig udvikling i den offentlige sektor. Vi har valgt, at vi gerne vil have en udvikling i den offentlige sektor, som adskiller sig fra nulvækst. Liberal Alliance er jo ligeglade med det og har sagt, at man gerne vil have nulvækst eller mindre end det, og så er vi jo tilbage ved hele udgangspunktet, nemlig at der er forskel i dansk politik, at der er holdningsmæssige forskelle på meningene om, hvordan Danmark skal udvikle sig.

Kl. 13:47

Formanden:
Hr. Anders Samuelsen for sidsterunde.

Kl. 13:47

Anders Samuelsen (LA):

Problemet her er jo, at statsministeren – og jeg må gå ud fra, at det er vel vidende herom – taler direkte op imod fagkundskaben, der så sent som i går afleverede rapporter, som peger på, at det ikke koster noget at gøre det. Jeg citerer fra Børsen i dag:

»I sin seneste rapport konkluderer Produktivitetskommissionen, at det ikke kan udelukkes, at en afskaffelse af topskatten i princippet kan være gratis ...«.

Det kan også være, at det koster en lille smule. Men her står faktisk, at det ikke kan udelukkes, at det er helt gratis at gøre det, fordi en sådan afskaffelse vil give en øget mobilitet på arbejdsmarkedet samt en øget tilskyndelse til uddannelse, hvilket vil føre til en højere produktivitet – det er det, statsministeren efterlyser – og derved også højere lønninger og højere skattegrundlag. Det er jo en win-win-situation.

Problemet er i bund og grund, at vi har fået en kommissionsrapport, som peger på, hvordan vi kan skaffe 60 mia. kr. De 60 mia. kr. kunne man bruge til faktisk at sænke nogle skatter ud over topskatten. Man kunne bruge de 60 mia. kr., som man kan finde i produktivitetsforøgelse, til at give samtlige danskere i arbejde en lettelse på 30.000 kr. om året. Det er gratis penge, men statsministeren siger nej.

Det her er grundlæggende også et socialpolitisk problem. I Danmark har vi 22 pct. af befolkningen i den arbejdsdygtige alder, som står uden for arbejdsmarkedet. I Sverige og Tyskland er det kun 12-14 pct. Det koster os 50 mia. kr. om året. Men menneskeligt set er de her omkostninger kolossale, og regeringen sidder på hænderne.

Hvorfor ikke lytte til den kommission, som nu er kommet med en rapport, i stedet for at påstå, at den her rapport siger noget andet end det, den faktisk siger?

Kl. 13:49

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har ikke påstået noget om rapporten. Jeg har påstået noget om, hvad regeringen mener. Og regeringen mener ikke, at det at sænke

skatterne er gratis. Vi mener, at man skal finde det provenu, der er nødvendigt; det er det eneste ordentlige og redelige at gøre i forhold til den samlede økonomiske politik.

Jeg er godt klar over, at Liberal Alliance igennem lang tid har argumenteret for, at det nærmest ikke koster noget at sænke skatterne. Vi er bare uenige. Vi mener, at hvis man skal sænke skatterne, skal man finde pengene et andet sted. Og at finde de penge er vi ikke indstillet på.

Man kan godt finde de penge ved at have nulvækst eller minusvækst i den offentlige sektor, men det har vi sagt nej til, for vi mener, at der er rigtig mange danskere, som forventer bedre service i den offentlige sektor fremadrettet. Og derfor ønsker vi ikke at nulstille eller at drive den offentlige sektor tilbage. Det er et politisk valg, for selvfølgelig koster det nogle penge at sænke skatterne.

Kl. 13:50

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelsen.

Så er det hr. Lars Barfoed som konservativ leder. Værsgo.

Kl. 13:50

Spm. nr. US 69

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Produktivitetskommissionens rapport, som blev fremlagt i går, synes jeg jo er et godt grundlag sammen med rapporten fra det såkaldte Carsten Koch-udvalg til, at vi nu snart kommer i gang med nogle forhandlinger om, hvordan vi kan blive enige om at skabe mere vækst i erhvervslivet og dermed flere jobs. Og det håber jeg vi er enige om.

Det er tidligere blevet fremhævet, og jeg tror, det var hr. Kristian Thulesen Dahl, der nævnte det, at det er sådan en dag, hvor man ikke helt ved, om det, der bliver sagt, nu står til troende, fordi det er den 1. april. Jeg tror, at det var forrige gang, vi havde den her spørgetime, at jeg spurgte statsministeren, om vi så også i forbindelse med vækstforhandlingerne kunne se på at nedsætte nogle punktafgifter, og det mener jeg at statsministeren egentlig var noget afvisende over for. I hvert fald har jeg noteret, at økonomi- og indenrigsministeren har været meget afvisende over for det, og jeg tror, at ministeren sagde, at det ikke var sådan, at det kunne være jul to gange om året.

Nu læser jeg så i Berlingske i dag, at regeringen rent faktisk arbejder på et oplæg, hvor der vil være afgiftslettelser på 15 mia. kr. frem til 2020. Se, det synes vi i Det Konservative Folkeparti jo ville være rigtig godt. Og så spørger jeg bare statsministeren: Er det en aprilssnar – det, der står i Berlingske – eller er det sådan, at vi kan regne med, at regeringen kommer med et oplæg, hvor der også er nedsættelse af punktafgifter til gavn for dem, som gerne vil have et job, og som ikke har det i dag?

Kl. 13:52

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen om det er aprilssnar, må hr. Lars Barfoed spørge Berlingske og ikke mig om, for jeg kan jo ikke kommentere noget, som Berlingske skriver. Det er ikke en del af vores planer, vi har endnu ikke lavet de planer. Vi sidder jo netop og har modtaget Produktivitetskommissionens anbefalinger, og på baggrund af dem vil vi lægge nogle konkrete vækstinitiativer frem.

Det jo så rigtigt, som både jeg og økonomi- og indenrigsministeren tidligere har sagt, at vægten denne gang ikke bliver lagt på skatte- og afgiftslettelser, som var det, vi gjorde sidste år, da vi lavede vækstplanen. Der var der jo selskabsskattelettelser, der var afgiftslet-

telser, og det var en stor pakke. Og der må man nok belave sig på, at det ikke er dér, fokus ligger i denne omgang. Nej, der ligger fokus snarere på, at vi skal give virksomhederne bedre rammevilkår – væk med noget af det bøv, de oplever i dagligdagen – og at vi skal ud-danne danskerne bedre, end vi gør i dag; den del af Produktivitetskommissionens anbefalinger, og det er også meget, og det kan gøre en stor forskel. Men jeg må også sige klart og åbent, at det ikke er på selskabsskatte- og afgiftslettelser, at hovedvægten ligger i denne omgang, når vi skal fremlægge vores vækstinitiativer.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:53

Lars Barfoed (KF):

Det er jo rigtig ærgerligt, at det åbenbart er en aprilssnar, når Berlingske kan skrive, at regeringen arbejder på sådan nogle afgiftslettelser, og når statsministeren så siger, at det ikke bliver en del af oplægget.

Lad os nu se, om vi alligevel ikke kan komme til at diskutere det lidt. For det er jo sådan med de her punktafgifter, at mange af dem både indebærer meget bureaukrati og mange omkostninger for virksomhederne, som gør dem mindre konkurrencedygtige, og som også betyder, at mange danskere handler i butikker syd for grænsen i stedet for at handle i deres lokale danske butik. Så jeg synes nu ikke, at statsministeren skal være helt afvisende over for, at det også kommer til at indgå i en vækstpakke, at vi sætter afgifter ned.

Så synes jeg jo også, at det er vigtigt, når vi taler vækst, at vi taler om vækst i hele Danmark. Der er jo dele af Danmark, hvor der er en endnu lavere vækst, end der er i resten af Danmark. Og en af de ting, man jo kunne gøre for at styrke væksten i de områder af Danmark, ville i hvert fald bl.a. være at styrke det, at flere kan koble sig til bredbåndnettet – vel at mærke på en måde, så det er bredbånd med stor og hurtig kapacitet.

Vi har jo en god boligjobordning, der giver fradrag for investeringer i hjemmet. I Det Konservative Folkeparti kunne vi godt tænke os, at det at investere i tilslutning til bredbåndnettet og opgradering af det, ikke mindst i lavvækstområderne i landet, kunne være en del af boligjobordningen, så man også kunne få fradrag for det. Ville det være noget, som vi kunne tale om? spørger jeg statsministeren.

Kl. 13:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg er egentlig glad for, at det står fuldstændig klart, at tyngden i de vækstinitiativer, vi kommer med, ikke ligger på skatte- og afgiftslettelsesområdet. F.eks. selskabsskatten er der rigtig mange der har spurgt mig om og har sagt: Bliver der nye selskabsskattelettelser? Nej, det gør der ikke.

Vi lavede udmærkede selskabsskattelettelser sidste år; det var godt, det var fornuftigt. Men vi har ikke planer om at komme med nogle vækstinitiativer, der indeholder nye selskabsskattelettelser – bare så man er klar over det. Sidste år var vi også optaget af lavere spildevandssatser for de store vandforbrugere og lavere energisatser for de store energiforbrugere.

Så på den måde har vi jo gjort mange af de ting, som hr. Lars Barfoed efterspørger på nuværende tidspunkt.

Så rejser man spørgsmålet om bredbånd. Jeg kan sagtens forstå bekymringen i forhold til at få bredbånd bredt ud i hele landet, og der vil jeg da sige til hr. Lars Barfoed, at vi håber, at man vil troppe op til forhandlingerne, når vi engang lægger vores vækstinitiativer

frem; her ville det jo være naturligt, at det er i de forhandlinger, De Konservative kommer med deres krav.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Lars Barfoed, sidste runde.

Kl. 13:56

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo sådan, at vi har en politisk diskussion her, og derfor er det vel også naturligt, at man kommer med politiske ideer og drøfter det med statsministeren ved den her lejlighed. Men vi vil så både rejse spørgsmål om punktafgifters nedsættelse og fjernelse og spørgsmål om fradrag i forbindelse med boligjobordningen for investeringer i bredbånd som nogle af de ting, som vi synes burde indgå i sådan en vækstpakke.

Så vil jeg godt lige til sidst vende mig til noget helt andet, for statsministeren har jo kridtet banen op til en EU-debat her i dag. Det er jo lidt underligt, at statsministeren så kommer med et oplæg, som skulle være sådan – som man forstod det – lidt af en løsning, nemlig indeksering. Men statsministeren skynder sig så at sige, at det tror statsministeren slet ikke kan lade sig gøre; så kan det jo ikke være en del af en løsning her og nu, altså hvis ikke det kan lade sig gøre.

Men ville statsministeren være parat til, at vi som en del af en samlet løsning også fik skrevet ind som en aftale mellem de EU-positive partier, at vi fremadrettet politisk vil arbejde for at afgrænse reguleringer i EU, så EU ikke udvikler sig til en social union, og at vi også i fællesskab formulerer, hvad sådan en social union ville være, og hvad det derfor er, vi skal undgå? Det kunne f.eks. være at etablere en situation, så man som udgangspunkt kun har socialt ansvar for borgere, der bor i ens land, mens de velfærdsydelser, man skal give til borgere, der bor i andre lande, kun er nogle få ydelser, der knytter sig snævert til det, at de er vandrende arbejdstager.

Kl. 13:57

Formanden:

Må jeg bede om, at man respekterer, at spørgetimen ikke er afsluttet; der skal være mere ro i salen, også til de sidste indlæg.

Statsministeren.

Kl. 13:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det undrer mig noget, at Det Konservative Folkeparti ikke tager det, vi har sagt i den her sag, positivt ind, for vi har faktisk kigget lidt på, hvad Det Konservative Folkeparti har foreslået. Det har været foreslået, at vi skulle give en ordentlig redegørelse for de her spørgsmål; det har været foreslået, at vi skal prøve at gå ned og forandre forordningen, også med henblik på at skabe værn, hvis en ydelse bliver kraftigt presset; det har været foreslået, at man skulle kigge på en fradragsmodel, hvad vi også gør nu; det har været foreslået fra Venstres side, måske også fra De Konservatives side, at man kiggede på indeksering. Nu gør vi alle de her ting. Derfor havde jeg egentlig håbet, at Det Konservative Folkeparti ville tage nogle af de her ting positivt ind som et forsøg på at finde en løsning.

Lad os bare tage indekseringsmodellen. Når vi har været skeptiske over for den, er det, fordi vi stadig ikke har fundet nogen, som mener, det er lovligt. Personligt kan jeg sagtens se fordelene ved en indekseringsmodel, men vi kan jo kun gennemføre noget, der er lovligt. Derfor vil vi nu tage initiativ til at få tjekket én gang til, om det kan være lovligt – Venstre påstår jo stadig, det er lovligt, det vil vi da gerne tjekke en gang til. Ifald det ikke er lovligt, synes jeg, at vi i fællesskab skal arbejde på, at den forordning, der regulerer det her spørgsmål, kan gøre det lovligt. Det synes jeg er en fremgangsmåde, som burde få opbakning både fra De Konservative og Venstre. Og hvem ved, nu kan det jo være, at man kommer til nye forhandlinger i

Skatteministeriet og også tager de positive ting ind, som jeg har bebudet i dag. Det vil i hvert fald klæde Venstre og De Konservative at komme tilbage blandt de partier, som har en grundholdning, der er positiv i forhold til EU, men hvor vi selvfølgelig også gør alt, hvad vi kan, for at bevare balancen og have et stærkt og solidarisk velfærdssamfund, som bygger på rettigheder og pligter.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til hr. Lars Barfoed. Spørgetimen er afsluttet.

Kl. 13:59

Meddelelser fra formanden

Formanden:

I dag er der følgende anmeldelser:

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 79 (Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve indskrænkninger i lov nr. 548 af 8. juni 2006 om kommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 80 (Forslag til folketingsbeslutning om afgivelse af forklaring ved indenretlig afhøring) og

Beslutningsforslag nr. B 81 (Forslag til folketingsbeslutning om skærpe af reglerne ved overtrædelse af indrejseforbud).

Eigil Andersen (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 82 (Forslag til folketingsbeslutning om kommunalt salg af byggegrunde til under markedsprisen).

Stine Brix (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 83 (Forslag til folketingsbeslutning om amning i det offentlige rum),

Beslutningsforslag nr. B 84 (Forslag til folketingsbeslutning om medicinsk cannabis) og

Beslutningsforslag nr. B 85 (Forslag til folketingsbeslutning om behandling af transpersoner).

Liselott Blixt (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 86 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en national stamcellebank).

Karin Nødgaard (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 25 (Hvordan vil ministeren sikre hjælp til socialt udsatte grupper via satspuljen, når finansministeren tidligere har oplyst, at der ikke skal forventes nye satspuljemidler frem til 2017, og vil ministeren på den baggrund være med til at ændre finansieringen af satspuljen?).

Esben Lunde Larsen (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Merete Riisager (LA) og Charlotte Dyremose (KF):

Forespørgsel nr. F 26 (Hvad kan ministeren oplyse om udarbejdelse af en strategi for fastholdelse af udenlandske studerende i Danmark efter færdiggørelse af deres studier?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:
Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om konkurrencevilkår for økommuner og småøer.**

Af Mette Hjermind Dencker (DF) m.fl.

(Anmeldelse 28.03.2014).

Kl. 14:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:
Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udsendelse af påmindelser med henblik på at forbedre tilslutningen til børnevaccinationsprogrammet m.v.).**

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 12.12.2013. 1. behandling 16.01.2014. Betænkning 25.02.2014. 2. behandling 25.03.2014).

Kl. 14:01

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 14:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 112 stemmer.

[For stemte 112 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

[Forslaget vil nu blive sendt til statsministeren].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love. (Implementering af EU's energieffektivitetsdirektiv m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 29.01.2014. 1. behandling 06.02.2014. Betænkning 19.03.2014. 2. behandling 25.03.2014. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 14:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 14:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 90 (S, V, RV, EL, SF, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 18 (DF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forbindelse med kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014. 1. behandling 18.02.2014. Betænkning 26.03.2014).

Kl. 14:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om visse aspekter af Danmarks Eksportråds virke. (Nedlæggelse af bestyrelsen for Danmarks Eksportråd og ændret procedure for udpegning af medlemmer til eksportfremmebevillingsudvalget m.v.).

Af handels- og europaministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 16.01.2014. 1. behandling 23.01.2014. Betænkning 27.02.2014).

Kl. 14:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om hunde. (Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.).

Af fødevareministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 23.01.2014. Betænkning 26.03.2014).

Sammen med dette punkt foretages:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om mark- og vejfred. (Ændring af lovens anvendelsesområde og ændring af reglerne om aflivning af katte og tamkaniner samt ophævelse af retten til at kræve optagelsespenge m.v.).

Af fødevareministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 23.01.2014. Betænkning 26.03.2014).

Kl. 14:04

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det, formand. Lidt usædvanligt vil jeg gerne anmode Folketinget om at standse behandlingen af de to lovforslag L 92 og L 93, de to såkaldte hundelovforslag. Baggrunden er, at jeg har et håb om at finde en bedre løsning præget af hensynet til dyrevelfærd end det, der ser ud til at kunne blive konsekvensen af afstemningen på det nuværende grundlag. Vedtagelsen af ændringsforslag nr. 8 og 10 risikerer at medføre, at hunde anbringes i pensionat i månedsvis, mens en retssag kører. Det er ikke et udtryk for ordentligt hensyn til dyrenes tarv og velfærd.

Jeg har et håb om, at udvalget vil se velvilligt på, at vi kan finde en bedre løsning, og jeg har også tilsagn fra ministeren om, at vi kan tage sagen op. I det lys beder jeg om, at vi standser behandlingen af L 92 og L 93.

Kl. 14:05

Forslag om standsning af sagens behandling

Formanden:

Der er nu stillet forslag om, at behandlingen af de to forslag standses, og at forslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Forhandlingen om afbrydelse foregår nu og efter reglerne om korte bemærkninger.

Hr. Erling Bonnesen som Venstres ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Når der bliver bedt om, at sagens behandling bliver afbrudt og forslagene sendt tilbage til udvalget, stiller vi os fra Venstre naturligvis positive over for det. Så det kan vi godt støtte.

Så har vi også den bemærkning til det, at når vi så ved andre lejligheder i andre sager kommer og beder om at få sager sendt tilbage til udvalget, vil man selvfølgelig på samme facon se positivt på det. Det har vi så noteret nogle gange måske har kunnet knibe lidt – men det er der ingen grund til at grave rundt i nu, for nu kigger vi fremad. Men altså, vi tilslutter os, at behandlingen her nu bliver afbrudt og sagen bliver sendt tilbage til udvalget, og det er så med en klar forventning om, at vi selvfølgelig også bliver imødekommet, når vi har ønsker om det.

Kl. 14:06

Formanden:

Fru Charlotte Dyremose som konservativ ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Vi kan naturligvis fra konservativ side kun bakke op om, at vi gør tingene grundigt og ordentligt og bedst muligt, og at vi jo i det hele taget hjælper hinanden med at tage tingene tilbage i udvalget, når der er nogle, der har behov for det, og nogle, der måske forventer, at de kan komme med noget, som kan være en bedre løsning end de løsninger, der ligger nu. Så både af hensyn til de overvejelser, hr. Orla Hav gjorde sig, og af hensyn til god parlamentarisk skik og selvfølgelig også af hensyn til ministerens velfærd vil vi naturligvis gerne bakke op om det.

Kl. 14:07

Formanden:

Er der flere, der ønsker at udtale sig? Vil hr. Orla Hav kommentere det? Nej. Der er ikke flere, der ønsker at udtale sig, og så er det besluttet, at forslagene går tilbage til udvalget med en afbrydelse af behandlingen nu.

Jeg kan så også sige, hvis man ikke synes, man har oplevet det før, at det faktisk har været sædvane, at når den gruppering, der er forslagsstillere, under en andenbehandling beder om at sende sagen tilbage til udvalget, er det normalt blevet accepteret uden afstemning. Det takker jeg for også sker her.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod hold af ræve. (Ophævelse af revisionsbestemmelse m.v.).

Af fødevareministeren (Dan Jørgensen).

(Fremsættelse 06.02.2014. 1. behandling 20.02.2014. Betænkning 19.03.2014).

Kl. 14:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Så går vi om et øjeblik til førstebehandlinger, når der bliver bare lidt mere ro i salen.

Må jeg bede om lidt mere ro i salen!

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Kønsopdelte lønstatistik).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 12.03.2014).

Kl. 14:09

Forhandling

Formanden:

Så tror jeg, vi åbner forhandlingen. Fra Fatma Øktem som Venstres ordfører.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Mange tak, formand. Lovforslaget, vi behandler i dag, omhandler en ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. Helt konkret foreslås der ændringer i de krav, som ligger til grund for de nuværende kønsopdelte lønstatistikker.

I dag skal en arbejdsgiver med mindst 35 fuldtidsansatte hvert år udarbejde en kønsopdelte lønstatistik for grupper med mindst 10 personer af hvert køn. Det vil regeringen nu ændre til, at virksomheder med helt ned til 10 fuldtidsansatte, hvoraf mindst tre er mænd og mindst tre er kvinder, hvert år skal indberette lønstatistik til Danmarks Statistik. Formålet er at reducere lønforskellene mellem mænd og kvinder gennem et forstærket fokus på ligeløn.

Regeringen nævnte allerede i regeringsgrundlaget, at man ville undersøge mulighederne for at udbygge den kønsopdelte lønstatistik. Efter min mening burde regeringen nøjes med en undersøgelse, som den gør med så mange andre forslag på ligestillingsområdet. I Venstre mener vi ganske enkelt ikke, at det giver mening at skærpe de nuværende regler, så flere virksomheder tvinges til at indberette. Hvis der er problemer med, at mange af de virksomheder, der i dag

har forpligtelsen, ikke indberetter, så burde regeringen i stedet bruge energien på at få de virksomheder til at leve op til deres forpligtelse.

I Venstre er vi enige med regeringen så langt, at ligeløn skal fremmes. Men vi er tilfredse med de nuværende regler på området. Vi ønsker ikke en situation, hvor man billedlig talt hænger sin lønseddel op på opslagstavlen i kantine, og vi undrer os, når regeringen vælger at overhøre Datatilsynets bekymring om sikkerheden for den enkelte medarbejders personlige lønoplysninger.

Da VK-regeringen i sin tid var med til at indføre de nuværende regler, tog vi hensyn til, at sammenligningen af gennemsnitslønningerne skulle give mening. Det kræver, at opgørelsesgrundlaget er tilstrækkelig detaljeret i forhold til de forskellige arbejdsfunktioner, og at medarbejdergruppen har en vis størrelse. Det mener vi ikke opfyldes med regeringens nye forslag.

Desuden skal vi huske på, at de lønforskelle, der eksisterer i dag, i høj grad kan forklares. Forskellen skyldes primært det kønsopdelte arbejdsmarked, hvor kvinderne i høj grad er ansat i offentlige stillinger i et servicefag, og hvor mænd i høj grad besidder de private og bedre betalte stillinger. Det vil en statistik eller mere bureaukrati ikke kunne ændre på.

I Venstre mener vi, dette forslag bærer præg af at være symbolpolitik, så regeringen kan sætte et fedt flueben ud for en af deres ligestillingsideer. Det vil Venstre ikke lægge stemmer til, og af allere-de nævnte årsager kan vi derfor ikke støtte lovforslaget.

Kl. 14:12

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 14:12

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg undrer mig rigtig meget over Venstres ordfører. Venstre gennemførte et lovforslag i 2006 om kønsopdelte lønstatistikker. På daværende tidspunkt sagde man: Ja, men hvis det skal sættes længere ned, koster det virksomhederne penge. Det forslag, der er nu, koster ikke virksomhederne penge.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Er det bedre for kønsligestilling i Danmark, hvis der kommer kønsopdelte lønstatistikker på det lovforslag, der kom nu, eller det lovforslag, som Venstre indførte i 2006? Hvad er bedst?

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Fatma Øktem (V):

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet om, hvorvidt der bliver sparet penge på det her, og hvad Venstres holdning er til det, for vi kan ikke se nogen steder, at der er en besparelse på de nuværende udgifter, i forhold til hvis vi ændrer på lovgivningen.

Det er rigtig nok, at det står der, men der er ikke noget som helst, der redegør for, hvordan man laver den beregning, som man gør i lovforslaget. Der bliver henvist til en undersøgelse fra Deloitte, og det er sådan set det, og det er lidt underligt, fordi fra i dag, hvor der er ca. 3.000 virksomheder, der er ramt af den nuværende lov, vil der blive ca. 12.500, der skal indberette. Det er lidt underligt, at man så fra 10 mio. kr. for udgifter til virksomhederne til udgifter på 2 mio. kr. sparer 8,8 mio. kr. Det er i hvert fald også noget af det, vi har tænkt os at spørge ind til i det videre arbejde. Jeg håber også, at ministeren vil komme lidt ind på det, fordi jeg synes, at det er meget, meget begrænset, hvad der overhovedet står i lovforslaget om besparelser.

Kl. 14:14

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 14:14

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg stillede et spørgsmål, som jeg ikke fik svar på. Hvad er bedst for ligestillingen? Er det det, at kønsopdelte lønstatistikker i virkeligheden bliver bedre, fordi det omfatter flere virksomheder, i forhold til det, man gennemførte, da hr. Claus Hjort Frederiksen var det, der hed beskæftigelsesminister? Bliver det ikke bedre nu, fordi det omfatter flere virksomheder? Jeg synes, at det er underligt, hvis Venstre er modstander af noget, der faktisk handler om mere ligestilling.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Fatma Øktem (V):

Jeg ved ikke, om det er bedre, at man kan sidde to kvinder og tale om sin løn og faktisk nærmest udregne, hvad den tredje kvinde får. Jeg ved ikke, om det er bedre for ligestillingen. Jeg synes, at det bedste jo ville være, at vi kunne efterleve den lovgivning, der er nu, og som jeg kan se af undersøgelsen – og som regeringen også giver som en af begrundelserne for at ændre på det – at der er virksomheder, der ikke har levet op til det. Hvad med, at vi håndhæver den lov, vi allerede har besluttet, og ser, hvordan det fungerer? Det synes jeg ville være meget bedre. Så nej, jeg ser ikke det her som en forbedring, heller ikke i ligestillingens navn, at man vælger nærmest at bede folk om at hænge deres lønsedler på deres dør.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Rasmus Horn Langhoff for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Rasmus Horn Langhoff (S):

Måske er jeg lidt naiv, eller måske har jeg bare for høje tanker om Venstre, men jeg håbede faktisk, at Venstre ville være med til det her lovforslag og for en gangs skyld slå autopiloten fra og forholde sig til forslaget indhold og forholde sig til, at det rent faktisk er en forbedring for at få øget ligestillingen her i landet.

Altså, Venstre kan da ikke være tilfredse med, at det med den nuværende lovgivning, som Venstre jo har indført, kun er en tredjedel af virksomhederne, der lever op til den. Det er kun en tredjedel af virksomhederne, der lever op til den nuværende lovgivning. Så ergo fungerer lovgivningen simpelt hen ikke, som den er i dag. Der kan man da ikke bare som et parti, der gerne vil sidde i regering her inden alt for længe, altså har ambitioner om det, læne sig tilbage og lade, som om det ikke er et problem, at lovgivningen ikke fungerer. I må da i Venstre forholde jer til, at loven ikke fungerer.

Nu prøver regeringen at gøre loven effektiv, både ved at den kommer til at berøre en halv million lønmodtagere mere, men også ved – for det var jo netop et af problemerne, at virksomhederne ikke vidste, at de var berørt af den her lovgivning, og at virksomhederne ikke vidste, hvordan de skulle håndtere den her lovgivning – at få Danmarks Statistik til at udarbejde materialet og sende det til virksomhederne.

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Fatma Øktem (V):

Om Venstre synes, at den nuværende lovgivning fungerer? Nej, det synes vi ikke. Det gør den ikke, det kan vi jo se af den evaluering, der er lavet af SFI, at den ikke gør. Og det beklagelige er, at der er mange virksomheder, der siger, at de ikke vidste, at de var underlagt den her lovgivning.

Så har vi da en opgave. Så har vi da først og fremmest den opgave, at vi skal fortælle om og håndhæve det, vi vedtager, og prøve at se, hvad resultatet bliver af det. Og jeg synes ikke, at det her er en forbedring. Jeg synes ikke, det er en forbedring, når vi mangler arbejdspladser. Vi er meget fokuseret på at skabe arbejdspladser, både for mænd og for kvinder. Jeg synes ikke, det er en forbedring, når ca. 9.000 flere personer vil blive ramt af den her lovgivning, og når rigtig mange nye virksomheder, primært små virksomheder, vil blive ramt af det her bureaukrati. Det synes vi ikke er nogen forbedring.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 14:18

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det er jo simpelt hen forkert at sige, at de bliver ramt af bureaukrati, når Danmarks Statistik tilbyder at lave alt materialet og sende det ud. Det er jo netop for at lette virksomhedernes bureaukrati, at det her lovforslag er der. Så hvis Venstre var lige så erhvervsvenlige, som de giver udtryk for, ville de jo netop støtte det her forslag.

Altså, jeg vil jo ikke kritisere Venstre eller andre for at lave en lov, der ikke virker. Det kan jo ske, at man laver nogle love, som simpelt hen bare ikke virker. Men det, jeg vil kritisere Venstre for, er, at de ikke vil hjælpe os med at reparere på den lov, som Venstre har lavet, og som ikke virker i dag. Jeg synes, at vi med rette fortjener svar på at høre, hvorfor Venstre ikke vil hjælpe os med at rydde op efter Venstre, når nu vi prøver at gøre os umage her, men bare slår autopiloten til og ikke gider at hjælpe os med det.

Så er der også lige en anden ting, som jo netop er afgørende i forbindelse med det her forslag. Det er jo, at vi har et løngab i Danmark, der ligger på 13-17 pct., og hvis man renser det løngab for de her socioøkonomiske forskelle, er der et løngab på 4-7 pct., som simpelt hen ikke kan forklares. Vil Venstre slet ikke gøre noget ved det?

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Fatma Øktem (V):

Det var langt. Om Venstre vil reparere på en lov, der ikke virker? Det vil vi da gerne. Det er da også det, vi siger, og det var også det, jeg sagde i min ordførertale. Hvis ordføreren havde lyttet, ville han have hørt, at jeg sagde: Hvad med, at vi prøver at få det ud først? Hvad med, at regeringen sætter fokus på, at den nuværende lovgivning, den eksisterende lovgivning, kommer ud, og at dem, der er underlagt lovgivningen, også lever op til den? Det synes jeg da først og fremmest at vi skal.

Så jeg synes ikke, at ordføreren kan sige, at det ikke virker, hvis det ikke er kommet ud. Der synes jeg at vi har en opgave i fællesskab, altså med at spørge, om der bliver levet op til den lovgivning, vi har. Den skal vi selvfølgelig håndhæve, og derfor synes vi ikke, at det her er en forbedring.

Det er rigtigt nok, at der er en vis procent – og det er et langt sejt træk – hvor det ikke er til at forklare, hvad det er, altså hvorfor løn-

gabet er der. Det er vi da også optaget af. Det vil vi også gerne forbedre, men vi tror bare ikke på, at det er en løsning at hive det ned fra 35 til 10 og nærmest begynde at lege med folks anonymitet med hensyn til deres lønoplysninger. Det tror vi ikke på.

Det her virker som symbolpolitik: at man vil gøre noget på ligestillingsområdet, fordi man ikke har formået at gøre det på nogen andre områder. Så nej, det kan vi ikke være med til.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg bliver alvorligt i tvivl om, om ordføreren faktisk har læst lovforslaget, for ordføreren starter med at sige, at det her bliver bureaukratisk, men i lovforslaget ligger der jo det, at man får lønstatistikken tilsendt. Så jeg kan ikke forstå, hvor bureaukratiet er.

Ordføreren siger, at anonymiteten forsvinder. Hvor står det i lovforslaget, at anonymiteten forsvinder? Samtidig siger ordføreren: Vi vil jo rigtig gerne rette op på den her fejl. Men jeg hører ikke andet end passivitet. Derfor spørger jeg en gang til om noget, som de andre ordførere har spurgt om: Er ordføreren enig med mig i, at lønforskellen mellem mænd og kvinder er det tydeligste symptom på, at der ikke er ligestilling på arbejdsmarkedet? Er ordføreren enig i, at mænd og kvinder, som arbejder med det samme, skal have det samme i løn, ja eller nej?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Fatma Øktem (V):

Vi har en lov, der siger, at for lige arbejde skal man have lige løn, og det går vi hundrede procent ind for. Vi har en lovgivning på området, så selvfølgelig går Venstre ind for det.

Kl. 14:22

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:22

Özlem Sara Cekic (SF):

Jamen jeg er glad for, at det i hvert fald i det mindste ikke er det, Venstre har lavet om på – for man fremsatte et andet lovforslag for at kunne kigge på det løngab, der er mellem mænd og kvinder. Det blev fremsat af hr. Claus Hjort Frederiksen. Og nu sker der det, at regeringen fremsætter et lovforslag, der skal forbedre vilkårene, og hvor der kommer meget mere synlighed, og hvor man kan få gjort noget ved den uretfærdighed, der er i, at der ikke er lige løn. Så kan jeg ikke forstå, hvorfor Venstre pludselig mener, at det er dårligt, når det virkelig er en forbedring af det lovforslag, som hr. Claus Hjort Frederiksen i sin tid fremsatte – altså, når der er flere virksomheder, der bliver omfattet af det, hvordan kan et lovforslag være dårligere af den grund?

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Fatma Øktem (V):

Fordi virksomhederne stadig væk skal indberette – det er da stadig væk bureaukrati og ekstra arbejde for de små virksomheder – og fordi der jo ikke er noget som helst, der tyder på, at det er en forbed-

ring, som fru Özlem Sara Cekic siger det er. Vi kan jo ikke sige på forhånd, at det her er en forbedring i forhold til at reducere løngabet. Vi kan se, at der er noget omkring anonymitet, men vi kan ikke se nogen steder, hvor man vil sikre den anonymitet for den enkelte. Og jeg gav et eksempel for lidt siden: Hvis der sidder to kvinder, kan de jo tale om deres løn, og så har man allerede udregnet den tredjes. Det er da lønoplysninger og for os en del af anonymiteten.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Liv Holm Andersen, kort bemærkning.

Kl. 14:23

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører, hvad Venstres ordfører og partiet Venstre mener er løsningen for at imødekomme det problem, vi har med, at der er et løngab, som ikke kan forklares.

Grunden til, at jeg spørger, er, at det er svært at høre Venstres ordfører og partiet Venstre, som ikke laver meget andet end at kritisere de forslag, som bliver lagt på bordet af os andre, i stedet for selv at komme med nogle forslag. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre et par konkrete forslag fra Venstres ordfører på, hvad vi kan gøre, som ikke er med i det her lovforslag.

Kl. 14:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:24

Fatma Øktem (V):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes jo, at Venstre har lagt en del på bordet igennem tiden, og det kan man sådan set også gå ind og læse om. Der har både været undersøgelser, og der er, som vi også var inde på i fredags, blevet lagt konkrete tiltag på ligestillingsområdet på bordet, f.eks. sådan noget som Problemknuserne, for at gå ind og arbejde mere med det kønsopdelte arbejdsmarked og gøre mere op med det, hvilket jo er en af de primære årsager til, at vi har den lønfor-skel, der i dag. Så jeg synes, der er blevet lagt op til meget.

Men lige netop med hensyn til lønstatistikkerne har vi en lovgivning, som vi ikke engang ved om kunne have fungeret, fordi der ifølge evalueringen er rigtig mange, der ikke har tilsluttet sig. Hvad med, at vi prøver at få alle dem, der skulle tilslutte sig lovgivningen, til at gøre det, eller få dem, der har været underlagt lovgivningen, til at leve op til den? Så kan vi jo evaluere den efterfølgende.

Jeg tror på, at det er et langt, sejt træk, især med hensyn til de 5-7 pct. – og det kommer jo lidt an på, hvordan man læser det, for andre steder står der 3-5 pct. – hvor det er uforklarligt. Det er da et problem, at vi har det. Men jeg synes, at vi skal prøve at løse de primære udfordringer og de primære problemer, vi har på området.

Kl. 14:25

Formanden:

Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 14:25

Liv Holm Andersen (RV):

Nu blev Venstres ordfører så spurgt direkte og havde tid til at svare og kom så stadig væk ikke med nogen tiltag, som Venstre mener skal imødekomme den problematik, der går ud på, at vi har et uforklarligt løngab. Så bliver der sagt sådan noget med, at det nogle steder også er lavere, og så kan jeg sige, at det nogle steder også er højere. Altså, der er nogle steder i industrien, hvor det er 11 pct. Så det synes jeg er sådan en lidt underlig måde at affærdige mit spørgsmål på.

Men jeg kan så konkludere, at Venstre engang har lanceret nogle små tiltag til at imødekomme det med det kønsopdelte arbejdsmarked, men har i virkeligheden ikke nogen politik udover noget, som allerede eksisterer, og som vi så gør bedre med det her lovforslag i forhold til at imødekomme det uforklarlige løngab.

Kl. 14:29

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:26

Fatma Øktem (V):
Jeg kunne ikke høre noget spørgsmål.

Kl. 14:26

Formanden:
Så siger jeg tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Rasmus Horn Langhoff som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

Sidste år den 1. november lancerede en række fagforbund kvindernes sidste arbejdsdag. Grunden til det var, at kvinder i dag tjener 18 pct. mindre end mænd, og når det er tilfældet, burde man også skære 18 pct. af arbejdstiden. Kvindernes sidste arbejdsdag skal selvfølgelig ikke tages helt bogstaveligt og alvorligt, men det er alvorligt, at der fortsat er markant forskel på, hvor mange kroner der går ind på mænds og kvinders lønkonto hver måned, og det bekræfter mig i, at ligestilling ikke kommer af sig selv, og at vi derfor ikke bare kan læne os tilbage og se til, som man gjorde under den borgerlige regering.

Fagforeningen FOA lavede for nogle år tilbage lidt forsigtig hovedregning og kom frem til, at udsigten til ligeløn uden politisk handling nærmest er uendelig, ja, faktisk er den bestemt til at være 534 år, som er den tid, der vil gå, før vi får ligeløn i Danmark. Derfor er jeg som socialdemokrat og ligestillingsordfører rigtig glad for, at regeringen nu tager fat på ligelønnen.

Med udbygningen af de kønsopdelte lønstatistikker giver vi både virksomheder og medarbejdere bedre mulighed for at sikre ligestilling på arbejdsmarkedet. Med lovforslaget i dag får vi også de mindre virksomheder med, og vi får også gjort lønstatistikkerne mere brugbare. Når virksomhederne automatisk får statistikkerne tilsendt og lønmodtagernes rettigheder udvides, sikrer vi os, at spørgsmålet om ligeløn ikke gemmes væk eller bliver til et problem, når man som medarbejder gerne vil have ligeløn på arbejdspladsen diskuteret. Det må altså ikke bare blive skudt til hjørne, og der vil altså fremadrettet ikke være uoverstigelige opgaver forbundet med at sætte ligestilling og ligeløn på dagsordenen.

I stedet bliver det lettere for de omfattede virksomheder at være med til at diskutere ligeløn, og det styrker danske kvinder og mænds muligheder for at sikre lige løn for lige arbejde på de enkelte virksomheder.

Et godt tiltag er i øvrigt også, at der er blevet sat frist for udlevering af lønstatistikkerne, så der er helt klare linjer, for det er altså for os Socialdemokrater kernepolitik at sikre lige muligheder. Det gælder ikke mindst på arbejdsmarkedet, hvor vi med ligelønsloven fra 1976 sagde, at der selvfølgelig skal gives lige løn for lige arbejde, men når vi nu i dag ser, at der stadig væk er et løngab mellem mænd og kvinder, må vi også sige, at de nuværende regler simpelt hen ikke er gode nok, så derfor støtter Socialdemokraterne forslaget, der bliver fremlagt i dag.

Formanden:

Der er fire korte bemærkninger. Det er først hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 14:29

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak til Socialdemokratiets ordfører. Jeg synes, at det var en god ordførtale, men jeg har et spørgsmål, for der står i forslaget, at der er metodefrihed for arbejdsgiverne.

Jeg ved godt, at arbejdsgiverne har et andet lønbegreb end det, man ellers bruger i Danmarks Statistik. I Danmarks Statistik bruger man lønbegrebet som en standardberegnet timefortjeneste. Det er kønsneutralt. Arbejdsgiverne bruger et andet begreb. De bruger nemlig det, der hedder fortjeneste pr. præsteret time. Betyder det forslag, der nu kommer, ikke, at arbejdsgiveren eller arbejdsgiverforeningen kan sige, at man kan bruge metodefriheden til at bruge deres lønbegreb i stedet for Danmarks Statistiks?

Kl. 14:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:30

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jo, der er i lovforslaget her givet mulighed for en metodefrihed ude på den enkelte arbejdsplads. Min forventning er, at når Danmarks Statistik laver hele datamaterialet – hr. Jørgen Arbo-Bæhr beskriver så fint, at det kan beregnes ud fra to modeller – og laver deres datamateriale på baggrund af en kønsneutral udregning, er det det, der vil blive brugt rundtomkring.

Men det, som jeg faktisk synes løser den problematik, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr rejser – ud over at Danmarks Statistik benytter sig af den model – er, at tillidsrepræsentanten ude på den enkelte virksomhed til enhver tid kan få adgang til Danmarks Statistiks beregning. Så hvis man lige pludselig bliver præsenteret for et tal, har man altså Danmarks Statistiks tal, som det kan diskuteres udfra.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 14:31

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men spørgsmålet er bare: Bliver det sådan? For det er jo sådan, at arbejdsgiverne i virkeligheden i stedet for at bruge Danmarks Statistiks beregninger kan henvende sig til deres arbejdsgiverforening og få tallene derfra. Så er det rigtigt, at hvis der er en tillidsrepræsentant – det er man jo ikke engang sikker på – kan tillidsrepræsentanten anmode om at få beregningerne fra Danmarks Statistik.

Spørgsmålet er: Kan Danmarks Statistik altid give dem? Hvis arbejdsgiverne ikke indberetter løn til Danmarks Statistik, men indberetter løn til egen arbejdsgiverforening, er det så ikke den bedste måde at omgå forslaget på?

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg synes, det er udmærket, at der er en vis form for metodefrihed. Jeg har min holdning til, hvad der er den bedste, den mest sandfærdige og ædruelige måde at regne det her ud på, men jeg respekterer også, at der kan være andre måder at regne de her ting ud på.

Jeg synes, det afgørende er, at Danmarks Statistiks lønbegreb, som jeg opfatter som kønsneutralt, er det, der bliver sendt ud til samtlige virksomheder, og det er det, som tillidsrepræsentanter kan tage udgangspunkt i, når de skal diskutere ligeløn på arbejdspladsen.

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 14:32

Merete Riisager (LA):

Tak. Ordføreren ønsker lige løn for lige arbejde. Og jeg gik da i den opfattelse, at det har vi i Danmark. Hvad mener ordføreren egentlig det betyder, altså det her med lige arbejde? Hvad er lige arbejde – en hurtig definition?

Kl. 14:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det er altid en stor fornøjelse at have filosofiske debatter med fru Merete Riisager her i Folketingssalen, og jeg tager den også gerne her i dag. Når vi i Danmark har en lov om lige løn for lige arbejde, handler det jo om, at vi ikke vil finde os i, at der sker diskrimination. Og vi har i dag et løngab mellem mænd og kvinder på 13-17 pct., hvor noget kan forklares med forskelligt uddannelsesniveau, noget kan forklares med forskelligt anciennitet og erhvervs erfaring, men der er også en del af det, et sted mellem 4 og 7 pct., sådan som jeg husker det, som ikke kan forklares. Der er ikke nogen, der kan forklare, hvorfor der lige er det her løngab, hvorfor det lige er, at mænd tjener 4-7 pct. mere end kvinder, når de har det samme uddannelsesniveau, altså når tallene ligesom er rensset for de her socioøkonomiske faktorer. Og det mener jeg ikke er i overensstemmelse med vores lovgivning, så derfor er der behov for at få de her ting frem i lyset, så vi kan få det diskuteret både her i Folketingssalen, men også ude på de enkelte arbejdspladser.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Merete Riisager.

Kl. 14:33

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg tager også gerne filosofiske diskussioner, men mit spørgsmål er faktisk overhovedet ikke spor filosofisk, det er fuldstændig konkret. Jeg ved ikke, om ordføreren nogen sinde har haft et arbejde, hvor man skulle præstere noget, som havde betydning for en sort bundlinje, men jeg kan informere ordføreren om, at på arbejdspladser, hvor det gør sig gældende, altså hvor man har et ansvar for en sort bundlinje, er det ikke bare uddannelse, anciennitet og erfaring, som er sådan nogle fagforeningstermer, man lægger vægt på, det er resultater, det er fleksibilitet, det er ansvar, det er effektivitet, det er den faglige kunnen, det er, hvilke risici man er villig til at tage – og der er mange andre parametre, som man skal præstere på. Så jeg vil da opfordre ordføreren, måske i hans meget lange sommerferie, til at prøve at tage et arbejde, som handler om, hvilke resultater man faktisk lægger for dagen, og således vil han se, at det der med lige løn for lige arbejde sandelig handler om, hvordan man definerer arbejde.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg tror, vi kommer længere i de her debatter, hvis vi hæver niveauet lidt for den måde, vi snakker sammen på. Jeg har såmænd haft op til flere job, hvor der skulle tjenes penge til en virksomhed og til nogle chefer. Ville det ikke være mere interessant at diskutere politik i stedet for det der personfnidder? Det synes jeg i hvert fald ville gavne debatten.

Kl. 14:34

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg synes, det er sådan en lidt mystisk debat. Nu kommer det her med forskellen på 13-18 pct. Der er noget her, der er uforklarligt, og så siger hr. Rasmus Horn Langhoff, at noget kan forklares med anciennitet, og at det selvfølgelig giver en lønforskel. Jamen hvis man skal diskutere lige løn for lige arbejde, skal man overhovedet ikke se på anciennitet eller nogle andre ting. For hvis en på 25 år laver det samme som en på 50 år, skal de have lige løn, selv om den 50-årige har lang anciennitet. Så skulle man jo væk fra det. Men det springer man over her.

Så vil jeg høre, om hr. Rasmus Horn Langhoff kan fortælle mig, om en statistik nogen sinde har givet mere i løn. Det, det drejer sig om, er jo, om tillidsmanden ude på de virksomheder, hvor man sidder og forhandler løn, forhandler den løn hjem i overenskomsterne. Der sidder man jo ikke og ser på forskellen.

Så er der det her med SOSU og udgifterne, som hr. Rasmus Horn Langhoff nævnte. Altså, det vil jo komme til at koste staten og kommunerne en hel del, hvis nu det holder stik, at der ikke er lige løn. Regeringen skal jo ud at finde en ret stor lønsum at sende ud til lønmodtagerne, hvis man skal kigge på det, og der står ikke noget om finansieringen. Men jeg synes bare ikke, at det hænger sammen. En statistik giver ikke lige løn, og slet ikke hvis man siger, at dem med lang anciennitet godt må få en højere løn.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det er jo lidt en sjov præmis, Dansk Folkeparti hr. Bent Bøgsted sætter op. Han udtrykker bekymring for, at hvis det rent faktisk kommer frem i dagens lys, at vi ikke overholder lovgivningen, så kommer det til at koste os nogle penge til nogle af de allerlavest lønnede medarbejdere, der er i Danmark. Det er da en lidt sjov præmis. Jeg tror ikke, det er det, der bliver konsekvensen af forslaget, men hvis det er det, det bliver konsekvensen, hvad er så vigtigst for hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti? Er det at overholde dansk lovgivning, eller er det at spare alle os andre for nogle penge? Det synes jeg er en mærkelig præmis at stille spørgsmål ud fra.

Løser statistikker i sig selv noget? Nej, det gør de ikke, men hvis man skal kunne have den diskussion, hvis man overhovedet skal kunne løse et problem, er det vigtigt, at der er kendskab til problemet, og det er der ikke i dag, bl.a. fordi det kun er en tredjedel af de berørte virksomheder, som i dag lever op til de krav, der bliver stillet til dem. Det sker ikke af ond vilje, tror jeg, eller for at genere folkestyret. Det sker – det er der mange af dem der svarer – fordi de ikke har kendskab til loven, fordi de ikke har kendskab til, at de er berørt af loven, og fordi de ikke ved, hvordan de skal gribe det an. Det, der netop ligger i det her forslag, er jo at give nogle redskaber til virk-

somhederne og til tillidsrepræsentanterne, så de på den enkelte virksomhed kan have en sund, frugtbar og oplyst diskussion om løngabet, hvis der er et sådant.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Bent Bøgsted.

Kl. 14:38

Bent Bøgsted (DF):

Det er egentlig mærkeligt. Nu er jeg nok en af dem her i Folketinget, der har mest erfaring ude fra arbejdsmarkedet og også har prøvet at være der, hvor man snakker om lige løn for lige arbejde. Der tror jeg ikke at hr. Rasmus Horn Langhoff nogen sinde har været, men lad det nu ligge. Det skal vi ikke kigge på, for det er et spørgsmål om anciennitet.

Men når man skal kigge på, hvad der er lige løn for lige arbejde, er man nødt til f.eks. at stille tre kvinder og tre mænd op ved siden af hinanden og så sige: I har en produktion, I skal passe; I skal lave x antal stykker; dem laver i, og så får I lige løn. Det er lige løn for lige arbejde. Det er ikke et spørgsmål om, om man har 8 timers arbejde, og om man er på sit arbejde. Det kan godt være, at man går på de samme kurser, men hvis ikke man laver lige meget, skal man selvfølgelig heller ikke have det samme. Det kan sagtens være, at kvinderne laver meget mere end mændene, og så skal de selvfølgelig have mere i løn, men det hjælper en statistik ikke på. Det er et spørgsmål om, hvordan man får forhandlet noget på plads ude på virksomhederne, for selvfølgelig skal man have den løn, man er berettiget til, og det gælder især kvinderne, for der er mange af dem, der kan lave mere, end nogen af mændene kan.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg er ikke af den grundlæggende opfattelse og indstilling, at der her i Folketinget er førsterangs- og andenrangspolitikere, og at man så ikke kan tage andenrangspolitikernes argumenter for pålydende, og at så skal en førsterangspolitiker, som det lyder som om hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti opfatter sig selv som, nok komme og fortælle, hvordan geden skal barberes. Den der måde at se på sine folketingskolleger på køber jeg simpelt hen ikke.

Hvis nu hr. Bent Bøgsted forholdt sig til det, jeg sagde, og forholdt sig til det lovforslag, der er blevet fremsat, så ville hr. Bent Bøgsted se, at det handler om at udvide den nuværende lønstatistik, så der kan komme åbenhed og fakta på bordet ude på den enkelte virksomhed, så vi kan lette administrationen, så vi kan gøre det nemmere for virksomhederne at komme det fuldstændig uforklarlige løngab til livs, og så vi ruste tillidsrepræsentanterne til at kunne sikre, at der ikke er et uforklarligt løngab, og at kvinder ikke skal blive ved med, som de desværre er blevet i mange år, at blive underbetalt i forhold til deres mandlige kolleger.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Jeg hørte hr. Rasmus Horn Langhoff sige, at det her var en enkel måde at sikre bl.a. ligestilling på. Jeg har taget sådan en indberetning her på baggrund af strukturstatistik med. Det er sådan en, man

nu kan få tilsendt fra Danmarks Statistik. Jeg ved ikke, om den socialdemokratiske ordfører synes, det ser specielt *enkelt* ud.

Men derudover har jeg et andet spørgsmål, for der er noget, der bekymrer mig rigtig meget, når nu vil skal ned på de her grupper af personer på tre: Skulle vi ikke blive enige om i det mindste, hvis det skal ende der, at så må vi tale indekstal? For hvis ikke det, der kommer ud, når nu det kommer ud helt enkelt fra Danmarks Statistik, er baseret på indekstal, så får vi altså en situation, hvor vi træffer den grundlæggende beslutning, hvis det her lovforslag vedtages, at det er helt i orden, at man bare sådan skal hænge sine lønsedler op til åbent skue, og at alle andre skal have adgang til at vide, hvad man tjener. Det kræver ikke ret meget at finde ud af, hvad kollegaen tjener, og så har vi altså ikke længere hemmelighed om det. Der synes jeg, at vi gør noget ganske indgribende i folks ret til at sikre, at ikke alle og enhver behøver at vide præcis, hvad man tjener.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg vil gerne starte med at ønske fru Charlotte Dyremose tillykke med ordførerskabet på ligestilling – det kan du rolig glæde dig til. Det var synd, at du ikke var her i fredags, da vi brugte hele dagen på perspektiv- og handlingsplanen og havde den helt store ligestillingsdiskussion her i Folketinget, men jeg ønsker dig tillykke med ordførerskabet (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Man må ikke bruge direkte tiltale). Jeg ønsker fru Charlotte Dyremose tillykke med ordførerskabet. Det var sådan set min beskedne pointe her.

Der findes ikke noget her, der er enkelt, når vi snakker lovgivning. Det må man jo nok erkende som det første. Der findes noget, der er enklere end andet, men det, der måske ligger i det her lovforslag, er, at det kan blive mere simpelt for den enkelte virksomhed, at der bliver sendt data ud fra Danmarks Statistik – i modsætning til i dag, hvor to tredjedele af samtlige virksomheder ikke indberetter – altså at der rent faktisk bliver lavet noget data, der bliver sendt ud til virksomhederne. Virksomhederne bliver gjort opmærksom på, hvilket ansvar de har, hvad loven indeholder, og hvad deres forpligtelser er ifølge den her lov. Tillidsrepræsentanterne ude på de enkelte virksomheder får dataene, så de kan tage dialogen med arbejdsgiveren ude på den enkelte arbejdsplads.

Så hvis vi skal have de her ting frem, er der altså behov for det her lovforslag.

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Charlotte Dyremose.

Kl. 14:42

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Nu er det jo også sådan, at vi herinde i Folketinget får lige løn for lige arbejde, vi får lige løn. Men jeg var ved at passe et af mine andre seks ordførerskaber, og det er jo ikke hr. Langhoffs problem, så derfor er der jo også den forskel herinde, og derfor var jeg desværre ikke til stede i fredags.

Jeg fik ikke noget svar på det her med indekstallene, det håber jeg at få her i anden runde.

Så må jeg bare knytte den kommentar til det her med, at det skulle blive enkelt, nemlig at når der er lovgivning, skal loven naturligvis overholdes. Men jeg er nødt til at sige, at det her nu altså ikke længere er noget, der sendes ud til forholdsvis store virksomheder; det sendes også ud til virksomheder med helt ned til ti ansatte, altså virksomheder for hvem det her relativt set bliver et forholdsvis stort administrativt system.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:43 jeg er godt fastsat. Det kunne også have været mere, det kunne have været mindre, men jeg synes sådan set, at det rammer ret godt.
Kl. 14:46

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det er helt korrekt, at det lovforslag, der ligger her, jo bygger oven på det forslag, som fru Charlotte Dyremoses parti sammen med Venstre og sammen med et flertal i Folketinget har gennemført. Det udvider det lovforslag, som Det Konservative Folkeparti har gennemført, og som vi kan se, og som alle, der tjekker lidt op på det her, kan se ikke virker i dag. Så vi forsøger at reparere på noget, som fru Charlotte Dyremoses parti har indført, men som ikke fungerer – og så udvider vi det.

Det er helt korrekt, at det her lovforslag udvider det fra i dag at gælde 2,2 millioner ansatte, hvor to tredjedele af virksomhederne ikke lever op til det, til nu at dække 2,7 millioner. Så vi udvider jeres forslag og vil nu sikre, at virksomhederne rent faktisk også er rustet til at leve op til det lovforslag.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så kort kan det gøres. Tak til ordføreren. Og så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg skal ærligt indrømme, at når man sådan hører debatten, er det jo meget typisk, at når vi ligestillingsordførere er på, går vi i gang med alt muligt. Jeg må jo indrømme, at vi i Dansk Folkeparti er meget enige i det, som blev sagt af Venstres ordfører. Det er simpelt hen ikke rimeligt, at man går ned og siger, at små virksomheder med ti ansatte, heraf tre kvinder eller tre mænd som minimum, nu skal til at indberette kønsopdelt lønstatistik. Noget af det, som vi også er bekymrede for i Dansk Folkeparti, er netop det her, at man får udstillet, hvad man rent faktisk tjener. For jeg deler den bekymring, som også er blevet nævnt tidligere, at det er meget nemt at regne ud, hvad de andre tjener. Det kan man synes er godt eller skidt; vi synes i hvert fald, det er skidt. Jeg synes, at hvis man har lyst til at være anonym, i forhold til hvad man tjener, skal man også have lov til det. Datatilsynet deler sådan set den bekymring. Selv hvis der er fem ansatte, mener de sådan set, at sandsynligheden for at regne det ud også er stor. Nu er det tre, og så må sandsynligheden alt andet lige være større.

Jeg forstår heller ikke, at man i Justitsministeriet vurderer, at en persons lønforhold må anses for at være ikkefølsomme oplysninger. Det kan da godt være, der er nogle, der ikke tager det så højtideligt, at andre finder ud af, hvad de tjener, men der er altså også nogle, som synes, at de godt vil holde det inden for deres egne fire vægge, og det synes jeg principielt at de skal have lov til. Og så kan der sidde nok så mange jurister og vurdere, at det ikke er personfølsomt. Det synes jeg er mærkeligt.

En ting, jeg i hvert fald undrer mig over, er, at man også i forslaget skriver, at det vil være en byrdelettelse. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Det går over min forstand, at man kan sige, at det her er en byrdelettelse for virksomhederne på 8,8 mio. kr. Man får flere virksomheder til at udfylde statistikoplysninger. Nu ved jeg ikke, om der er nogle af jer, der har været i små og mellemstore virksomheder, men det har jeg. I 20-30 år, inden jeg kom herind, har jeg været i små og mellemstore virksomheder – oftest virksomheder, som ikke har en fuldtidskontordame, som typisk er den person, der sidder og laver de her statistikker. Men nej, det er ikke en ekstra byrde, for det skal der ikke bruges tid på. Altså, jeg mener, hvis Danmarks Statistik har oplysningerne i forvejen, er der i hvert fald ikke nogen grund til, at der skal bruges tid på at udfylde noget. Men selvfølgelig er der en person, der skal sætte sig ned og udfylde nogle skemaer, og det giver altså så en byrdelettelse. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det er mig ganske ubegribeligt. For de små og mellemstore virksomheder vil det her være en ekstra administrativ byrde. Der er simpelt hen ikke noget værre for en kontoransat i en lille eller mellemstor virksomhed end at få de her skemaer fra Danmarks Statistik. Og tro mig: Jeg har selv siddet og udfyldt dem, og nogle af de spørgsmål, der kommer, er ved gud også håbløse – må man sige det, formand? (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Ja.) Jeg synes i hvert fald, det er meget underligt, at man kan komme frem til den beregning.

Jeg synes også, det er imponerende, når man taler om ligeløn, at det, vi taler om, er lige løn for lige arbejde. Jeg synes egentlig, og diskussionen har også været fremme ved de tidligere ordførere, man må spørge: Hvad er det rent faktisk, der bliver lavet? Man kan jo godt have den samme jobbeskrivelse i en virksomhed, hvis der f.eks. er to kontorassistenter. Det betyder jo altså ikke nødvendigvis, at det

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Fatma Øktem for en kort bemærkning.

Kl. 14:44

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren er enig med justitsministeren, når justitsministeren siger, at lønoplysninger ikke er personfølsomme oplysninger.

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg er altid enig med min minister – for det meste.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 14:45

Fatma Øktem (V):

Vil ordføreren så ikke bekræfte, at med det her lovforslag vil man uden de store problemer kunne få oplysninger om kollegaens løn? For hvis man, som i det eksempel, jeg gav tidligere, sidder to kvinder og der er tre ansat i virksomheden, kan man ved at tale sammen netop måske mod den tredjes vilje udstille vedkommendes løn. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det er jo en underlig tilgang at have til det, at den største interesse, to kolleger kan have i forbindelse med at få gjort op med et løngab på deres lille virksomhed, skulle være at prøve at se, om de kunne udstille en tredje kvindelig kollega, kan jeg forstå det skulle være. Jeg synes, det er en mærkelig, mystisk tilgang.

Jeg opfatter ikke, det er et problem. Jeg mener sådan set, at vi rammer rigtig fint ved at sige, at det er i virksomheder med ti ansatte eller flere, og at der minimum skal være tre af hvert køn. Det synes

er to personer, der laver det samme, selv om de er under den samme DISCO-kode. Og så kan man jo snakke herfra og til nytårsaften om at sammenligne løn, men hvis man ikke laver helt præcis det samme, giver det ikke mening. Det er der mange mennesker der ikke gør i små virksomheder.

Jeg var på et tidspunkt ansat i en entreprenørvirksomhed, hvor jeg sad og var bogholder, jeg var rengøringsdame, jeg var sekretær, jeg var telefonpasser – gad vide, hvad for en DISCO-kode man egentlig falder ind under der. Og det er virkeligheden, der rammer i forhold til sådan nogle statistikoplysninger. Jeg kan jo sådan stikke fingeren i munden og derefter løfte den op i luften og så sige: Nå, hvad for en kode skal jeg putte mig selv ind under i dag? Der er altså bare en virkelighed, der rammer, når man kommer ud i de små virksomheder, som man ikke har øje for herinde, og derfor giver det her bare overhovedet ikke nogen mening.

Sidst, men ikke mindst: Jeg mener overhovedet ikke, at statistik er noget, der hjælper i forhold til ligestilling, overhovedet ikke. Det er tal, som der er nogle nørder der kan sidde og bruge, og ikke spor andet. Det har intet med ligestilling at gøre. I Dansk Folkeparti støtter vi ikke forslaget.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 14:51

Rasmus Horn Langhoff (S):

Tak for det. I virkeligheden lyder det mest af alt som én lang undskyldning for, hvorfor Dansk Folkeparti ikke vil hjælpe os med at komme løngabet i Danmark til livs. Vi kan jo se, der er en væsentlig del af løngabet, som ganske enkelt ikke kan forklares, og det er der mulighed for at få frem i lyset, og det er der mulighed for at komme til livs med det her lovforslag, som er en forbedring af den tidligere borgerlige regerings lovforslag, men det vil Dansk Folkeparti så ikke være med til, og så kommer der en sang fra de varme lande om, hvorfor det ikke skal være. Jeg er meget spændt på at høre, hvordan Dansk Folkeparti er kommet frem til, at statistik ikke virker. Det lyder jo nærmest, som om Dansk Folkepartis ordfører ikke mener, at fakta er relevant at have med at gøre, når man diskuterer ligestilling, eller når man skal have gjort op med nogle af de ligestillingsudfordringer, der er i Danmark. Er det, fordi Dansk Folkeparti ikke anerkender og ikke mener, at løngabet i Danmark mellem mænd og kvinder er et problem? Skal kvinderne hjem til kødgryderne?

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Pia Adelsteen (DF):

Selvfølge skal kvinderne ikke hjem til kødgryderne, for kvinderne har den mulighed i Danmark, at de selv kan bestemme, hvad de vil. Må jeg ikke godt sige, at det, at man laver det her forslag, det, at man får flere virksomheder til at knokle noget mere og lave nogle indberetninger til noget statistik, altså ikke kommer det løngab til livs, og hvis ordføreren for Socialdemokraterne er så naiv, at han tror det, mener jeg bare, det er hamrende naivt. Det kan godt være, at det kan synliggøre nogle ting, men det, man kunne starte med, var da – om ikke andet – at sige, at med den eksisterende lovgivning, hvor det drejer sig om virksomheder med 35 ansatte eller mere, er der en masse, der ikke gør det, de skal. Der er en masse, der ikke indberetter.

Hvis man nu fik dem til det og så spørger, om vi kan bruge det her til noget, presser man i hvert fald ikke de små og mellemstore virksomheder til at sidde og udfylde noget statistik udregnet på den

ene eller på den anden måde, det gør man ikke, og så giver man ikke de små og mellemstore virksomheder en byrde. Men man kunne f.eks. få den eksisterende lovgivning til at virke.

Må jeg så ikke bare i forhold til det her med statistik sige: Jeg betragter ikke nødvendigvis – og det er så min personlige holdning – statistik som fakta. Nu har jeg siddet, som jeg har nævnt, i små og mellemstore virksomheder i 20-25 år og har været med til at udfylde nogle af de der statistikoplysninger, man skal, og tro mig, en gang imellem går det hurtigt, for vi har travlt derude.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 14:53

Rasmus Horn Langhoff (S):

Hvis der er en statistik, der viser, at der er medarbejdere, der tjener så og så meget på en arbejdsplads, og dem af det modsatte køn tjener noget andet, må man jo forholde sig til det. For ellers er der nogen, der har snydt i udregningen eller lavet fejl, og så må man forholde sig til det. Det må jo nødvendigvis være fakta.

Må jeg spørge Dansk Folkepartis ordfører helt politisk: Er løngabet i Danmark mellem kvinder og mænd et problem, og er det et problem, der kalder på politisk handling og ansvarlige politikere?

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil godt sige, at når man sidder ude på en arbejdsplads og man har den samme stillingsbetegnelse, behøver lønnen jo ikke nødvendigvis at være ens, for man kan godt lave nogle forskellige ting, selv om jobbetegnelsen er den samme. Jeg brugte to kontorassistenter som eksempel, men vi kan også bare tage to, der går med 200 aviser, to, der har en avisrute, nogenlunde samme distance, nogenlunde samme antal. Den ene er 1 time om at knalde alle de her aviser ind i postkasser, og den anden er 3 timer om det. Tjener man så det samme? Nej, ikke i min bog, det gør man ikke. Man får den samme afregning, fordi det er akkord, men man tjener jo ikke det samme i timen. Så hvordan kan man bruge det til noget som helst?

Når det drejer sig om det løngab, som vi har, der er uforklarligt, vil det være rigtig godt at finde en forklaring på det, men det har vi forsøgt i rigtig mange år, og jeg ved ikke, hvordan vi skal finde forklaringen. Men jeg tvivler på, at det at presse en masse virksomheder til at lave statistik på noget på DISCO-koder, hvor man altså har den samme jobbetegnelse, men ikke nødvendigvis laver det samme, skulle hjælpe noget som helst.

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når ordføreren stadig væk siger, at det ikke hjælper noget, undrer det mig, for i 2006 blev der vedtaget et lovforslag, som Dansk Folkeparti stemte for. Nu siger ordføreren, at det her er statistik, og det er en byrde, og det koster mange penge og det ene og det andet. Men da vi gennemførte det her for mellemstore virksomheder med 35 ansatte, kostede det så ikke også penge for de virksomheder på daværende tidspunkt?

Så som udgangspunkt synes jeg, at det, ordføreren siger, er, at det er fuldstændig underligt, at vi nu skærer ned, sådan at ordningen om-

fatter virksomheder med mindst 10 ansatte. Men ordningen med mindst 35 ansatte på en virksomhed har da også kostet penge. Det undrer mig meget.

Så vil jeg spørge ordføreren, om det her ikke er godt for de virksomheder med 35 ansatte, hvor der er 10 af hvert køn. Er det ikke et godt forslag for dem? Eller var det forkert, da Dansk Folkeparti stemte for forslaget i 2006?

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Pia Adelsteen (DF):

Da vi sagde ja til det med de 35 ansatte, var det selvfølgelig også et forsøg på at finde ud af, om man kan finde en forklaring på de der uforklarlige løngab. Typisk er det sådan, at hvis man har 35 ansatte i en virksomhed, har man også en fuldtids kontordame. Det vil sige, at så kan man altså godt få det moslet ind i sin arbejdsdag at udfylde noget statistik. Men jeg vil også sige, at på de virksomheder, som har omkring 10 ansatte, har man ikke en fuldtids kontordame.

Jeg ved ikke, hvem ordføreren for Enhedslisten forestiller sig skal sidde og udfylde de der statistikoplysninger. Det er i hvert fald ikke en af de ansatte, for det er typisk en af dem, der sidder på kontoret. Det vil sige, at det skal gøres af ejeren selv eller en kontordame, hvis man har sådan en. Ellers skal man købe sig fra det, og så koster det penge. Sådan er det.

Men der er altså bare forskel på at sidde med en lille virksomhed med 10 ansatte og en lidt større virksomhed med 35 ansatte, også i forhold til det kontorhold, man har. Og sådan er det jo ude i virkeligheden.

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 14:57

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har jo arbejdet på Dansk Presenningudlejning, og dér var der ansat otte mennesker. Der var en forretningsfører, og sådan er det på små virksomheder.

Men jeg vil godt stille ordføreren et spørgsmål, for det lyder, som om ordføreren ikke anerkender, at der er lønforskelle mellem mænd og kvinder. Det kan være nogle, der måske gør lidt rent ved siden af eller løber med aviser, eller jeg ved ikke hvad.

Er der lønforskelle mellem mænd og kvinder, som er uforklarlige? Det vil jeg prøve at spørge ordføreren om.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Pia Adelsteen (DF):

Ja, det er der. Der er lønforskelle, der er uforklarlige. Det, som jeg problematiserer, når vi nu laver de her lønstatistikker, er, at man går ind, og så har man en DISCO-kode. Hvis man er kontoransat, har man en kode.

Altså, en kontorassistent har en kode. Og uanset hvad den kontorassistent i øvrigt laver, bliver lønnen jo indberettet under den samme kode. Og man kan altså godt have kontorassistenter, der laver noget forskelligt. Derfor kan der også være en lønforskel, som kan være ganske rimelig. Derfor er det svært at bruge sådan en statistik til noget.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg bliver lidt i tvivl: Det lyder, som om ordføreren faktisk slet ikke er enig i, at det kan være et problem, at mænd og kvinder ikke får den samme løn, selv om de laver det samme arbejde. For ordføreren sætter flere gange spørgsmålstegn ved det og siger, at der er nogle, der kan være langsomme, og arbejdet kan bestå af flere ting. Det er det ene spørgsmål: om det *er* et problem, at mænd og kvinder, der laver samme arbejde, ikke får det samme i løn.

Det andet, jeg bare lige skal høre – og det skal virkelig ikke opleves som et eller andet dril – er, siden hvornår Dansk Folkeparti er begyndt ikke at synes, at statistikker er noget, man skal arbejde ud fra. For hver gang der er en statistik vedrørende udlændingeområdet, synes man jo mig bekendt, det er de sande fakta. Men det kan jeg så høre at det slet ikke er i det her tilfælde. Plukker man sådan selv, hvornår man synes, det er en god idé, og hvornår man synes, det er en dårlig idé?

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Pia Adelsteen (DF):

Hvis jeg skal være lidt drilsk, kan jeg jo bare sige: Ja. For det gør man. Det er også det, der er så godt ved statistik eller spørgeundersøgelser, ikke? Man kan stille spørgsmålene på en bestemt måde, så man får de svar, man gerne vil have. Det er simpelt hen så dejligt, der er ikke noget bedre. Og hvis man er rigtig dygtig til det – jeg ved ikke, om ordføreren for SF har set »Javel, hr. minister«, men der er der sådan et knaldgodt eksempel på det – så kan man få folk til at svare på den måde, man gerne vil have. Det er det, undersøgelser nogle gange kan bruges til; så kan man bekræfte eller afkræfte det, man selv synes. Det er det sådan lidt kvikke svar.

Jeg synes, det er et problem, hvis man laver det samme og ikke får det samme i løn. Hvis man er mand, man er kvinde og står og laver præcis det samme, så skal man selvfølgelig også have det samme i løn. Det giver sig selv, selvfølgelig skal man det. Men jeg synes også, man forenkler debatten, når man tror, at to kontoransatte altid laver det samme, for det gør de ikke, og det tror jeg også ordføreren ved. Det er det samme, når man har to sygeplejersker på et sygehus; de kan rent faktisk også lave noget forskelligt. Nu er det så det oftest, og der har man valgt at lægge folk ind i lønrammer, så de altid tjener det samme. Sådan fungerer det altså ikke på det private arbejdsmarked, for der forhandler folk tit selv deres løn, medmindre der ligger en eller anden fastlagt overenskomst. Og det er nok derfor, der måske er en forskel. Men hundrede procent sikker på det kan jeg jo ikke være.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Özlem Cekic.

Kl. 15:01

Özlem Sara Cekic (SF):

Så siger ordføreren jo også, at man skal starte med at sørge for, at dem, der er omfattet af loven i dag, lever op til den. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor det ene udelukker det andet. Altså, hvorfor kan man ikke sikre sig, at dem, der faktisk er omfattet af loven, som den er lige nu, selvfølgelig lever op til loven, og samtidig også udvide

den til at gælde flere virksomheder? Jeg er da fuldstændig enig med ordføreren i, at alene en optælling, en synlighed ikke sikrer en lige løn, men det er da et redskab, man kan bruge til at skabe den synlighed for så efterfølgende at kunne gå ind og sige: Hvad er det så, vi kan gøre i fællesskab? Hvad er det for nogle andre håndtag, vi så skal dreje på?

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes jo, at den lov, der eksisterer nu, hvor virksomhederne skal have 35 ansatte eller flere for at lave de her kønsopdelte lønstatistikker, er rigtig god. Jeg prøvede at fortælle lidt om det før. Når du har en virksomhed med mere end 35 ansatte, er der typisk også en fuldtids kontordame. Det er der ikke i de små virksomheder, det er der altså ikke. Det kan godt være, der er en chef, som så skal sidde og lave tingene om aftenen, eller de har en deltids kontordame på 10 timer, som måske kan nå det, eller også laver man den der – det er det svært at lave referat af, ved jeg – hvor man stikker fingeren op i luften og ser, hvordan vinden blæser. Det er faktisk der, jeg mener den store forskel ligger. Det kunne jo godt være, hvis man fik alle de virksomheder, som har de her +35 ansatte, og som rent faktisk skulle udfylde statistikken, til at udfylde den, at vi så kunne få de oplysninger, vi rent faktisk søgte, så vi kunne gøre noget ved det uforklarlige løngab, der er. Men det ved vi ikke. Man udvider bare ordningen med det samme, og det synes jeg er forkert.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg læser for tiden bogen »Giganternes fald«. Den foregår i tiden omkring første verdenskrig, og en del af historien udspringer sig i arbejderklassens England, hvor kvindebevægelsen for alvor begynder at spille en rolle. Ligeløn er et af temaerne, fordi de kvinder, som langsomt, især i lyset af netop første verdenskrig, træder ind og begynder at arbejde på fabrikkerne, naturligvis på det her tidspunkt ikke får det samme i løn som mænd. Det er også mere end 100 år siden, og der er jo ikke sådan umiddelbart nogen logisk eller rimelig måde at sammenligne England på det her tidspunkt med Danmark anno 2014 på. Selvfølgelig er der ikke det.

Men alligevel er det jo sådan, at vi i Danmark fortsat ikke er i mål med ligelønsproblematikken, og det er også fortsat sådan, at en betydelig del af lønforskellen mellem mænd og kvinder ikke kan forklares med, at mænd og kvinder vælger at lave noget forskelligt. For hvis man begynder at tage sådan nogle ting med, er løngabet imellem mænd og kvinder altså endnu større. Og det er ikke, fordi vi ikke skal arbejde med det kønsopdelte arbejdsmarked, det skal vi selvfølgelig, men her har vi altså at gøre med en lønforskel mellem mand og kvinde for samme job, samme antal timer, samme vilkår osv. Der er faktisk opgørelser, der viser lønforskelle, der er uforklarlige, på helt op til 11 pct. Og det er selvfølgelig rigtigt, at statistikker kan vendes og drejes, og folk kan svare forkert, og ting kan blive indberettet forkert osv. Men der er altså lavet temmelig mange ret grundige undersøgelser, og hvis ikke man kan bruge dem til noget, hvis ikke man kan bruge dem til at forholde sig til en problematik, kan man jo ikke forholde sig til en problematik, så det tror jeg vi er nødt til.

Vi synes altså i Radikale Venstre, at den her forskel er problematisk, og vi mener også, at det må tages seriøst. Derfor er vi sådan set glade for det her forslag, som sandsynligvis ikke i morgen løser den her problematik, men som i hvert fald giver os et redskab, der kan bringe os nærmere på at få den viden, som kan være med til at ændre nogle ting på det lange sigt. Vi er altså glade for, at regeringen ønsker at lave den her ændring i ligelønsloven, sådan at flere virksomheder og medarbejdere bliver omfattet af reglerne om kønsopdelte lønstatistik, og at man også samtidig ønsker at øge kendskabet til reglerne.

Det er blevet nævnt fra flere ordførere, både Dansk Folkepartis ordfører og Venstres ordfører, at det er problematisk at udvide en lovgivning, fordi virksomhederne i forvejen ikke altid lever op til lovgivningen. Jeg synes også, det er problematisk, at de her virksomheder, som ikke lever op til lovgivningen, ikke gør det, og det skal vi selvfølgelig følge op på og gøre en indsats for sker; jeg synes bare, det er mærkeligt, for på alle mulige andre områder kan man jo ikke forestille sig at de ville sige: Nå, o.k., folk bryder stadig væk færdselslovgivningen på det her område, så lad os lade være med at lave stramninger på et andet område af færdselslovgivningen.

Det er jo omsonst. Hvis der er noget, som man ønsker at fremme for at løse en problematik for nogle virksomheder, fordi man synes, det er et problem, så er det mærkeligt, at man ikke synes, at problemet er et problem, hvis det opstår i mindre virksomheder.

Vi er glade for, at man således vil omfatte virksomheder helt ned til ti medarbejdere med tre ansatte af hvert køn, sådan at vi netop får langt flere virksomheder med. Og vi er glade for, at man samtidig giver arbejdsgiveren pligt til at orientere de ansatte om, at virksomhederne er omfattet af reglerne, at man forpligtes til at udlevere den kønsopdelte lønstatistik til virksomhedernes lønmodtagerrepræsentanter, og vi er også glade for, at man giver medarbejdere også på de her mindre virksomheder muligheden for at anmode om en drøftelse af den her lønstatistik. For vi mener sådan set, at det er et vigtigt redskab, og når det ligesom også er noget, man tidligere fra Venstre og Dansk Folkepartis side har ment er vigtigt for de lidt større virksomheder, så kan vi altså ikke forstå, at det ikke også er vigtigt for de små virksomheder. Det synes vi faktisk, og derfor er vi glade for, at man styrker et allerede eksisterende redskab. Derfor kan Radikale Venstre sådan set også støtte lovforslaget.

Lad mig så bare her til sidst tilføje: Nu diskuterede vi jo regeringens perspektiv- og handlingsplan på ligestillingsområdet her den anden dag, og der bed jeg mærke i noget, som Venstres ligestillingsordfører, fru Fatma Øktem, sagde. Hun sagde nemlig, at der ikke er nogen forskel på den nuværende regerings ligestillingspolitik og den ligestillingspolitik, man førte under VK-regeringen. Så kunne jeg bare godt tænke mig lige sådan at tænke højt og undre mig: For hvis det er tilfældet, forstår jeg ikke, hvorfor man ikke stemmer for det her forslag. Så er det, at jeg kommer til at tænke, at det snarere er sådan, at Venstre egentlig ikke er helt så bekymret for den manglende ligeløn. Det er jo i virkeligheden fuldstændig det samme, der skete, da regeringen strammede op og lavede nogle nye tiltag for at få flere kvinder i ledelse. Der var det også sådan, at der både var røster om, at det jo var fuldstændig det samme, som man havde lavet tidligere, og nu fortsatte man bare det, men samtidig var der også folk som fru Fatma Øktem, som var ude at sige, at det var helt forfærdeligt og uha for erhvervslivet, og at det ikke var godt osv. Og man valgte altså fra Venstres side at lade være med at stemme for det her. Så måske skulle Venstre prøve at vælge, hvad for et ben de vil stå på. Men det var bare en tanke. Det kan vi jo snakke videre om senere.

Men det ændrer i hvert fald ikke på Radikale Venstres indstilling. Vi er bekymrede over det fortsatte løngab, og vi er glade for, at man styrker redskaber til at håndtere problematikken med. Vi støtter forslaget.

Kl. 15:09

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Kl. 15:11

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Liv Holm Andersen bruger rigtig lang tid på at problematisere det her med, at der har været nogle virksomheder, der ikke har kendt til loven, og løsningen er så at udbrede redskabet til endnu flere mindre virksomheder.

Så til hele det her show med, at virksomhederne ikke har efterlevet det: Er det så ikke det, vi skulle tage og løse? Er det så ikke et spørgsmål om at oplyse om det og sørge for, at de virksomheder, der skulle følge loven, følger loven, i stedet for at gøre det, man gør her, nemlig sætter grænsen for, hvem der skal være med, helt derned, hvor vi kommer til at slå personfølsomme oplysninger op på væggen, så alle kan se dem? Det var måske mere hensigtsmæssigt at holde op med at tro herinde på Christiansborg, at hvis der er nogen, der ikke følger loven, er svaret at lave en ny og mere kompliceret eller mere omfattende lov, for er løsningen så ikke i stedet for at sørge for, at loven bliver fulgt?

Når vi så er ved det her med det personfølsomme – jeg fik jo aldrig noget svar ud af den socialdemokratiske ordfører – prøver jeg igen: Ville det ikke være hensigtsmæssigt, at vi brugte indekstal, så vi ikke kommer ud i de situationer, hvor de her mennesker rent faktisk får oplysninger om deres løn slået op, så alle kan se dem?

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Liv Holm Andersen (RV):

Om lidt, når vi er færdige med debatten, kan den konservative ordfører jo gå ind på streamingen og spole lidt tilbage og høre, hvad jeg sagde om det her med, at vi selvfølgelig skal sørge for, at de virksomheder, der allerede i dag er omfattet af loven, overholder den.

Det er sådan, at når man vedtager lovgivning, skal man altid sørge for, at den, som loven er tiltænkt, overholder loven. Jeg synes bare ikke, at det udelukker, at man kan gøre begge dele. Selvfølgelig kan man udvide en lovgivning, samtidig med at man følger op på at udbrede virksomhedernes kendskab til lovgivningen og deres muligheder for at overholde den. Selvfølgelig skal der følges op på det. Det kan vi jo ikke blive uenige om.

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Charlotte Dyremose.

Kl. 15:11

Charlotte Dyremose (KF):

Selvfølgelig kan man udvide lovgivningen. Det kan man altid, og det sker ganske ofte herindefra. Jeg sætter bare spørgsmålstegn ved, om det nu er så hensigtsmæssigt at udvide lovgivningen til et niveau, hvor det bliver ganske administrativt tungt for nogle meget små virksomheder, og hvor vi ikke mindst kommer ud i en situation, hvor det er så små personalegrupper, der er tale om, at alle og enhver kan se, hvad hinanden tjener.

Det er derfor, at jeg spørger dem, der bakker op om det her forslag, om det her med indekstallet. Det kunne jeg nu heller ikke få svar på af den radikale ordfører. Men jeg prøver igen: Skulle vi ikke tage og bruge indekstal?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Liv Holm Andersen (RV):

Jeg tror, at jeg må være ærlig og erkende, at jeg ikke rigtig forstår forskellen, og jeg glæder mig egentlig til at tage det her op i udvalgsbehandlingen, for så kan jeg også blive klogere.

Det er da rigtigt nok, at det er en problemstilling, der bliver rejst her, og den skal vi selvfølgelig kigge nærmere på. Jeg synes bare, at det interessante er, om man synes, at den overordnede problemstilling er vigtig nok til, at virksomheder i højere grad skal omfattes. Det synes vi i Radikale Venstre at det er, og vi kan ærlig talt ikke forstå, at en problematik, som både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti synes er vigtig for nogle virksomheder, åbenbart ikke er det for andre.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er en kort bemærkning fra fru Fatma Øktem.

Kl. 15:12

Fatma Øktem (V):

Tak. Fru Liv Holm Andersen sagde i sin ordførertale, at hun ikke kunne forstå, hvordan Venstre kan være imod det her, fordi, som hun sagde, det var som at lade være med at stramme færdselsloven på et område, fordi nogen ikke overholder færdselsloven på et andet. Så det vil sige, at selv om man ikke ved, hvad resultatet er, hvis folk overholder færdselsloven, skal man pr. automatik stramme den. Vil ordføreren så ikke også bekræfte, at der med lovforslaget her foretages en stramning af loven, uden at man egentlig reelt ved, hvad resultatet ville være blevet, hvis man nu håndhævede loven, som den var, over de for de virksomheder, som ikke har efterlevet den? Vil ordføreren ikke bekræfte, at man laver den her stramning, uden at man ved det? Tak.

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Liv Holm Andersen (RV):

Jamen fru Fatma Øktem og jeg er jo enige om, at det, at vi kender til tallene på det her område, ikke løser problematikken med, at der er et uforklarligt løngab, over night, uanset om vi omfattede meget få virksomheder i Danmark eller samtlige virksomheder. Jeg troede bare, vi var enige om det, og at man syntes, at det her var et vigtigt redskab at have – det kunne jeg forstå, fordi Venstre tidligere har fremsat forslag om det og var med til beslutte det, da Venstre sad i regering. Og så kan jeg bare ikke forstå, at man synes, at det skal gælde for nogle virksomheder, men ikke for andre. Og derfor er det, jeg siger, at vi selvfølgelig skal følge op på, at loven bliver håndhævet. Jeg synes bare ikke, at det er et argument, at man, fordi nogen ikke overholder loven, så ikke kan udbrede det og udvide loven til at omfatte nogle andre. Det synes jeg simpelt hen er et helt fjollet argument, det er meget fjollet, det må jeg indrømme.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fatma Øktem.

Kl. 15:14

Kl. 15:16

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget, som jeg også spurgte Socialdemokraternes ordfører om, og som jeg ikke fik svar på: Vil fru Liv Holm Andersen bekræfte, at det, hvis det nye lovfor-slag træder i kraft, så er muligt, at ens lønoplysninger faktisk kan bli-ve offentliggjort, eller at det kan regnes ud, hvis det er sådan, at der er tre kvindelige medarbejdere eller tre mandlige medarbejdere? Som jeg sagde det: Hvis der er to, der taler om, hvad deres løn er, så kan de automatisk regne ud, hvad den tredjes løn er. Er det ikke kor-rekt, når det gælder de ændringer, der foreslås?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Liv Holm Andersen (RV):

Jo, det er det sikkert. Men jeg synes, at det, der er vigtigt at holde fast i her, er den overordnede problemstilling. Og jeg synes, at det ikke at være for det her forslag, når det gælder de øvrige virksomhe-der, sådan lidt er at køre ned ad en blindgyde for få en undskyldning for at slå autopiloten til.

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 15:15

Merete Riisager (LA):

Jeg vil spørge fru Liv Holm Andersen: Er der overhovedet ikke no-get, som Det Radikale Venstre vil afstå fra at snage i? Eller med an-dre ord, kan ordføreren se en værdi i, at løn er noget, der aftales mel-lem en medarbejder og en arbejdsgiver, og at det så er deres private opgave at gøre det, og at det sådan set ikke angår fru Liv Holm An-dersen eller andre, hvad den aftale går ud på?

Kl. 15:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Liv Holm Andersen (RV):

Om der overhovedet er noget, som Radikale Venstre vil afstå fra at snage i? Bum, bum – det er godt nok svært. Jeg bruger lige lidt tale-tid til at tænke i.

Ja, det er der nok, men det her synes vi faktisk er ganske vigtigt. Vi synes faktisk, at det uforklarlige løngab mellem mænd og kvinder er vigtigt nok til, at politikere gerne må bekymre sig om det, ja.

Kl. 15:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Merete Riisager.

Kl. 15:16

Merete Riisager (LA):

Er der overhovedet nogen værdi i det, at løn er en privatsag, og alle de dynamikker, der kan være på en arbejdsplads, som handler om, at det her er en aftale, der er lavet mellem en medarbejder og dennes chef – alt det, som det kan afstedkomme af mærkværdigheder? Ser fru Liv Holm Andersen ikke nogen værdi i den privathed, der er om-kring løn?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Liv Holm Andersen (RV):

Jo, jo, sådan set, og nuancer er jo altid velkomne, således også nuan-cerne fra Liberal Alliance og fru Merete Riisager. Det, som bare godt kan undre mig, er, at de nuancer, der bliver smidt ind i debat-ten, på en eller anden måde så hele tiden er kvinder til ulempe.

Kl. 15:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 15:17

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg starter med at takke kollegaerne for, at jeg kunne få lov at kom-me på nu, så jeg kan få lov at gå videre til forhandlinger om noget fuldstændig andet.

Om den kønsopdelte lønstatistik vil jeg godt starte med at sige, at det i virkeligheden kunne være interessant at tage den her drøftelse om, hvad den kan på virksomhedsniveau. Som flere har været inde på her, er der jo altså det problem med sådan noget statistik – og det vil der altid være – at der er så utrolig mange forhold, der gør sig gældende, når folk har forskellig løn. Hvor længe har de været der, hvor effektive er de, hvad har de af viden, hvad har de af baggrund? Og så er spørgsmålet jo i virkeligheden også i en moderne verden, hvor hensigtsmæssigt det er, at vi fra politisk side bliver ved med at bidrage til at putte folk i kasser, f.eks. efter køn. Altså, på den måde bidrager vi sådan set til at fastholde, at der er en eller anden forskel mellem kønnene og den er væsentlig, og så er vi jo åbenbart de sva-ge, når vi er kvinder.

Så er der jo det ved det, at der er en række virksomheder, der ik-ke har været opmærksomme på det her. Fra konservativ side har vi det jo også sådan, at loven skal overholdes, for lov er lov, lov skal holdes. Men er svaret på, at en række virksomheder ikke opmærk-somme på det her, så at udbrede redskabet til endnu flere virksomhe-der? Hvad med at fokusere kræfterne på at få de virksomheder, der allerede er med, til at bidrage?

Så skal man altså ikke glemme, at når man tager de små virksom-heder med, opstår der et problem for virksomhederne. Det er en for-holdsvis tung administrativ byrde. Så kan det godt være, at Dan-marks Statistik nu er venlige og sender alle papirerne ud, så man kan udfylde dem, men som jeg har været inde på tidligere, er det altså ikke en lille række af spørgsmål, man kan få lov at kigge på, og det er heller ikke let og gennemsommeligt at kigge ned igennem alle tabel-lerne. Det er nok lidt nemmere, hvis man har et stort administrativt apparat i ryggen i sin virksomhed, og noget mere besværligt, hvis man netop er en lille virksomhed med blot ti medarbejdere.

Men så opstår der altså et endnu større problem med det her lov-forslag. Det synes jeg på alle måder er det væsentligste problem, nemlig at vi nu er nede i grupper af tre medarbejdere af hvert køn. Det betyder altså, at man krænker den del af privatlivet, der handler om, hvad folk får i løn. Det bliver meget nemt at gennemskue, hvad kollegaerne får. Det bliver lige til at regne det ud. Så kan det godt være, at det ikke er sødt og rart og venligt, hvis to kollegaer sætter sig ned og sammen finder ud af, hvad den sidste tjener, men det er altså en ganske let og ligetil mulighed, hvis det her lovforslag vedta-ges. Det synes vi faktisk fra konservativ side er ganske alvorligt.

Så det er derfor, jeg nu i flere omgange har forsøgt at spørge til det her med indekstallene. Altså, hvis man nu, når man sender den

her ud, ikke bruger absolutte løntal, men i det mindste sørger for at gøre det med indekstal, ville vi jo få de samme forskelle at se. Vi vil have de samme problemstillinger med: Om det overhovedet er hensigtsmæssigt, om man kan bruge det til noget, og om forskellene dækker over køn, eller om de dækker over helt andre faktorer. Men vi ville faktisk undgå at stå i en problemstilling, hvor folk kan regne kollegaernes løn ud. Derfor håber jeg, at dem, der støtter forslaget, vil overveje den del ganske nøje.

Så er der det helt overordnede spørgsmål, der er blevet efterlyst flere gange, nemlig at vi skulle se på, hvad der reelt kan gøres, for hvis de her statistikker skal give rigtig god mening, så skal de jo i virkeligheden bruges på overordnet samfunds niveau, og måske kunne man i virkeligheden nøjes med at lave dem hvert femte år. Så kunne man nemlig se, hvad en murersvend med 7 års anciennitet får sammenlignet med en anden murersvend med 7 års anciennitet, altså sammenlignet på landsplan, og så kunne vi måske der reelt se på ikke bare, om der er nogle kønsmæssige forskelle, men også, om der er ændringer i de kønsmæssige forskelle. Så begynder vi at være oppe på et plan, hvor det giver mening, men i den enkelte virksomhed på det her lillebitte niveau med tre medarbejdere, hvor der kan være så mange private og personlige årsager til, at man enten har en høj eller lav løn, eller at det ene eller andet forhold gør sig gældende, har vi meget, meget svært ved at se, at det her reelt gør noget for ligestillingen. Men desværre giver det ret god mulighed for at snage i oplysninger om hinandens løn, og så er spørgsmålet, om det er den administrative byrde, vi skal lægge på vores små virksomheder, for så er risikoen jo altså, at de ikke bliver større, og at de ikke ansætter flere, og at der dermed i stedet for er nogle, der står uden for arbejdsmarkedet på grund af det her forslag.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Fru Charlotte Dyremose startede jo med at sige, at statistik ikke kan bruges. Så derfor vil jeg spørge den konservative ordfører: Synes ordføreren, at kønsopdelt lønstatistik kan bruges, ja eller nej?

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Charlotte Dyremose (KF):

Det, jeg startede med at sige, var, at den her slags statistik vil jeg godt sætte et meget stort spørgsmålstejn ved, når man gør det med den her detaljeringsgrad og ned på den enkelte virksomhed. Så sluttede jeg faktisk med at sige, at hvis det her skal være noget, man reelt kan bruge til en sammenligning, skal vi netop derop, hvor man kigger på det på landsplan og inden for nogle grupper, hvor det er nogenlunde let sammenligneligt, og hvor alle mulige bagvedliggende faktorer skal ryddes af vejen. Og derfor kunne man måske overveje at gøre det ikke nødvendigvis hvert år, men med et 5-års- eller 10-årsinterval, sådan at det gav noget mening og man kunne se en udvikling.

For når man kigger på bare tre kvindelige murersvende, kan der jo altså være mange årsager til, at de har forskellig løn. De kan have et forskelligt antal timer, de kan have forskellig erfaring og mange andre ting. Og hvis man netop er ude på et plan, hvor man sammenligner, som jeg gav et eksempel på i min ordførertale, henholdsvis mandlige og kvindelige murersvende med 7 års erfaring, så giver statistik god mening.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:24

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men man svarer udenom, for lønstatistik bruges på den enkelte arbejdsplads – det har vi jo allerede. Og det, der undrer mig meget, er: Hvad er forskellen på en virksomhed, hvor der er 35 ansatte, og en, hvor der er 10 ansatte? Er det ikke sådan, at de problemer, vi har med ulige løn mellem mænd og kvinder, mere gælder små virksomheder end større virksomheder? Så som udgangspunkt skal vi vel ned, hvor der er få mennesker ansat, fordi det er den eneste måde, vi kan lave ligeløn på mellem mænd og kvinder på.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, der skal meget og noget helt andet til for at lave ligeløn mellem mænd og kvinder. F.eks. ved vi jo godt, at kvinder har en lidt anden tilgang til det her med lønforhandlinger end mænd, og det kunne man måske hjælpe kvinderne med. Det tror jeg kunne gøre rigtig meget andet og mere, end det her kan.

Men nej, jeg mener, der er en kæmpestor forskel, fordi det også handler om, hvor administrativt tungt et system man skal lægge ned over forholdsvis små virksomheder, der ikke har så mange administrative medarbejdere, og – i øvrigt meget vigtigere – det her med, at vi kommer ned på et niveau, hvor kun tre medarbejdere gør, at man altså så kan regne hinandens løn ud. Og det, der også er at sige til det, er, at det statistiske grundlag, som det hedder, på den enkelte virksomhed med tre medarbejdere er meget, meget usikkert, for en enkelt faktor, der spiller ind for en enkelt medarbejder, kan gøre et kæmpestort udsving i den statistik på den enkelte virksomhed, hvorimod det er sådan, at hvis man er oppe på et noget højere plan, kan de udsving nemmere jævnes ud.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu har ordføreren flere gange stået med den her lange, lange indkøbsseddel, eller hvad det nu er, og har sagt, at det er alle de her ting, man skal dokumentere. Vi har jo i dag Detektor – så man kan bare rejse det og få den påstand undersøgt. Og det vil jeg rigtig gerne have gjort for at se, om det er rigtigt, når ministeren gentagne gange står og siger, at man med det her lovforslag lægger op til en regelforenkling.

Så jeg kunne godt tænke mig lige kort at spørge: Mener ordføreren, at det er et problem, at mænd og kvinder ikke får samme løn?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Charlotte Dyremose (KF):

Hvis forudsætningen for det spørgsmål er, at der ikke er alle mulige andre bagvedliggende årsager til, at de ikke får samme løn, så vil jeg sige, at jeg også mener, det er et problem, at to mænd ikke får samme løn, altså hvis ikke der er en årsag til, at de ikke får samme løn.

Altså, hvis jeg får mindre i løn end en anden medarbejder, der udfører det samme som mig, er lige så dygtig som mig, har lige så meget erfaring som mig, så synes jeg, det er et problem, uanset om den anden medarbejder er en mand eller en kvinde.

Så selvfølgelig er det et problem, når nogle medarbejdere ikke får den løn, de burde få, for det arbejde, de udfører – uanset om de er mænd eller kvinder.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:27

Özlem Sara Cekic (SF):

Hvis nu vi holder os til, at det er mænd og kvinder, altså at det er den forskel, vi snakker om, og hvis ordføreren er enig i, at det kan være et problem, hvis ikke de får samme løn for det arbejde, de laver, som er ens, hvad har Det Konservative Folkeparti så tænkt sig at gøre ved det? Altså, har I nogle helt konkrete ideer til, hvad man kan gøre, ud over at vi bare skal bevare status quo? Altså, det er af ren interesse, jeg spørger, for jeg synes bare, at man tit hører, at det der fungerer ikke, og at alt, hvad der kommer af nye tiltag, bare er for dårligt.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad skulle der til, hvis man reelt skulle gå ind og mindske forskellen i den løn, som mænd og kvinder får? Hvad for nogle konkrete ideer har partiet?

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Charlotte Dyremose (KF):

Nu nævnte jeg f.eks. lige, at det her redskab kunne bruges i en anden form og med 5-årige intervaller. Jeg nævnte også tidligere, at vi ved, at noget af det, kvinder generelt har sværere ved end mænd, er det her med forhandlingssituationen. Så der kan man jo gå ind og bidrage, altså ved at hjælpe kvinderne med, hvad det er for nogle redskaber, man skal bruge i den situation.

Så tror jeg faktisk også helt overordnet på, at hvis nu vi kunne være meget bedre til herinde fra Christiansborgs side at holde op med at bruge de her kasser og hele tiden sætte mænd og kvinder i hver deres kasse, så kunne det jo også være, at man holdt op med at have den tilgang til tingene i resten af samfundet. Og hvis ikke det kunne, så kunne vi da i det mindste gå foran herinde.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Christian Juhl (EL):

Mange tak. Jeg ved ikke, om ordføreren kender begrebet klassekamp eller for den sags skyld klasseinteresser. Det er noget, der er ude i virkeligheden, også på arbejdspladserne. Nogle gange har arbejdere og arbejdsgivere fælles interesser, andre gange har de modsatrettede interesser. F.eks. er der lidt forskel på, om man synes, at lønnen skal være høj eller lav. En arbejdsgiver har en tendens til at synes, at den skal være sådan rimelig lav, og arbejderne synes måske, at den skal være højere. Der vil jeg høre, om ordføreren vil give et svar på, om hun synes, at det er en fordel eller en ulempe for de ansatte, hvis man har en kultur, hvor man hemmeligholder sin løn.

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Charlotte Dyremose (KF):

Nu håber jeg først og fremmest ikke, at vi skal til at indføre en klassekamp mellem mænd og kvinder, for så får vi [Lydudfald] ... ligestilling i det her land. Så må jeg advare mod sammenligningen med klassekamp. Det ville dog være grusomt. Jeg vil i hvert fald nødig føre klassekamp mod det modsatte køn.

Er det så en fordel eller ulempe? Altså, jeg vil betragte det som en betydelig fordel, når jeg engang kommer derud, hvor man kan få lov til ikke at have sin løn stående på internettet, at jeg ikke behøver at dele den information med min nabo eller min kollega. Og det er jo sådan, at hvis to medarbejdere gerne vil tale om hinandens løn, så er det heldigvis ikke forbudt at fortælle kollegaen, hvad man tjener. Så længe vi sikrer den anonymitet, giver vi faktisk medarbejderne mulighed for selv at vælge. Det må være en fordel.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 15:30

Christian Juhl (EL):

Jeg fik ikke hørt, om det er en fordel eller ulempe at have den politik på arbejdspladsen, men jeg kan fornemme, at ordføreren synes, det er en fordel. Jeg lægger ikke op til, at mænd og kvinder skal bekæmpe hinanden. Jeg lægger op til, at de i den rolle, de spiller på en arbejdsplads, skal stå sammen og slå for lige løn for lige arbejde. Det betyder, at kvinder og mænd skal hjælpe hinanden med det. Der er masser af eksempler på, at i protest imod den hemmeligholdelse af lønsedlerne – det sker f.eks. i nogle af de gode film, der er lavet, såsom den amerikanske film Norma Ray, og andre – ser man kvinder sætte deres lønsedler op på opslagstavlen. Den ældre medarbejder bliver så skuffet over, at hun har hørt på slesk tale i 25 år, men fået en meget lav løn, og at den unge medarbejder har fået en meget højere løn. Lige pludselig opstår der en debat, ved at man offentliggør lønnen, ved at man offentligt debatterer noget så almindeligt og fælles som løn.

Det vil sige, at den arbejderklasse, som bliver holdt nede, ved at der gives forskellig løn, lige pludselig vil have en chance for at løfte sig op. Det er jo det, der er grundideen i, at man får synlige lønstatistikker, for så kan man tage stilling til, om man er blevet snydt, eller om man rent faktisk får den samme løn som sine mandlige kolleger. Det gælder også mænd imellem og kvinder imellem. Det er et virkeligt godt redskab. Den der hemmeligholdelse er en gammeldags arbejdsgiverpolitik, som vi skal af med.

Kl. 15:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Charlotte Dyremose (KF):

Så tror jeg i hvert fald, at vi fik trukket klassekampen helt herind, nok både til skade for ligestillingen og den konstruktive dialog, men det er okay. Jeg har ikke på noget tidspunkt registreret, at der skulle være et forbud mod at dele sine lønoplysninger med kollegaerne, og det går jeg heller ikke ind for. Derfor har man jo heldigvis den mulighed, og så har man heldigvis også som medarbejder den mulighed at være blufærdig om det og ikke ønske at give den slags oplysninger. Så er det ikke udmærket, at vi har en situation, hvor man netop har den mulighed, men ikke er påtvunget noget?

Så må jeg godt lige have lov at minde om her til sidst, at med indekstal – jeg siger indekstal en gang til, for jeg håber sådan, at der er nogle af dem, der støtter forslaget, der lytter – så ville man jo også

stadig væk kunne se forskellene, men man ville kunne slippe for at se de absolutte tal, og derfor ville man så ikke behøve at hænge sine lønsedler op for at kunne se forskellene. Det er en lille appel.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Rasmus Horn Langhoff for en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Rasmus Horn Langhoff (S):

Næste år fejrer Det Konservative Folkeparti jo 100-årsfødselsdag samtidig med grundlovsændringen, som gav kvinderne stemmeret og valgret til Folketing og til Landsting. Dengang var Det Konservative Folkeparti jo et meget progressivt og ligestillingsorienteret parti, men det lader i hvert fald ikke til, at det er sådan en historisk arv, der tynger Det Konservative Folkeparti i dag, desværre, at være progressiv på ligestillingsområdet.

Jeg synes, at den konservative ordfører kommer lidt for let hen over problematikken ved at sige, at vi jo alle sammen ved, at kvinder er dårlige til at forhandle løn. Det er for nemt at pålægge kvinderne ansvaret for, at vi har et fuldstændig uforklarligt løngab mellem mænd og kvinder ude på de danske arbejdspladser. Den undskyldning går simpelt hen ikke. Nu prøver den her regering at reparere på den nuværende lovgivning, som er indført af Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, og som dybest set jo ofte i dag ikke fungerer og på nogle områder er noget makværk. Det prøver vi at reparere på. Hvorfor i alverden vil Det Konservative Folkeparti ikke hjælpe os med det?

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Charlotte Dyremose (KF):

Nej, alle kvinder er ikke dårlige til at forhandle løn, men når jeg bliver bedt om at sige, hvad man kan gøre for f.eks. at styrke kvinderne, så må jeg sige, at en af de ting, man ved, er, at mænd har en tendens til bare at være dygtigere til det her generelt end kvinder. Det betyder ikke alle mænd, og det betyder ikke alle kvinder, men den slags bidrag til de mennesker, der har svært ved lige præcis det, er jo noget af det, der kan være med til at udviske forskellene mellem dem, der er de skarpe lønforhandlere, og dem, der er de mere tilbageholdende lønforhandlere uanset køn. Så det håber jeg da vi kan være enige om kan være et bidrag til dem.

Så ved jeg ikke rigtig med den der udlægning af, at vi ikke skulle være specielt progressive. Det er sådan set mig, der står heroppe og taler for, at vi holder op med at putte folk i kasser alt efter deres køn. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, det er meget lidt progressivt, når man fastholder, at folk skal puttes i kasser efter deres køn. Det er for mig at se ikke ligestilling, det er det modsatte.

Så vil jeg godt lige sige, når vi taler om det her med at forbedre et lovforslag, at hvis man bare gjorde det, at man sørgede for, at virksomhederne blev gjort opmærksomme på det her, så kunne vi tale om at forbedre lovforslaget. Problemet er jo nu, at man med det her forslag pålægger nogle meget små virksomheder nogle ret betydelige administrative byrder, uden at jeg tror på at det har den store effekt.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 15:35

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg tror, problemet er, at Det Konservative Folkeparti er i opposition og derfor har besluttet sig for at ville modarbejde alt, hvad der sker her inden for ligestilling, og det er jo sådan set trist for alle de borgere og kvinder især, som nu ville have fået mulighed for at få gjort op med det løngab, der er mellem mænd og kvinder. Men nu ser det ud til, at det bliver gennemført alligevel og forhåbentlig også kommer til at rykke derude på arbejdspladserne, sætte gang i nogle diskussioner derude.

Så kan jeg sige til den konservative ordfører: Nej, vi er ikke enige. Nu har den konservative ordfører sagt tre gange, at vi jo ved, at kvinder generelt er dårligere til at forhandle løn end mænd, og at det er åbenlyst osv. Nej, det ved vi ikke. Jeg ved ikke, hvad det er for en dokumentation, ordføreren har, eller om det bare er lidt gætteværk eller det er fra en overskrift et sted, eller hvor det kommer fra, eller at det skulle kunne retfærdiggøre noget som helst at forklare et løngab mellem mænd og kvinder med, at det ene køn generelt skulle være dårligere til at forhandle end det andet køn. Den slags forklaringer er kun med til at retfærdiggøre manglende politisk handling.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Charlotte Dyremose (KF):

Vi har intet mål om at modarbejde alt, der kommer herindefra, men vi har faktisk et mål om at modarbejde unødvendigt bureaukrati, der ikke hjælper noget. Vi mener, det er væsentligere at handle end at tale. Og her er et forslag, der giver en masse bureaukrati, uden vi tror på, at det giver ret meget, hvis noget. Det giver i hvert fald et problem for de mennesker, der gerne vil holde deres løn hemmelig, for det får de svært ved at gøre fremover. Og hvor ved jeg så det fra? Ja, det ved jeg fra de utallige gange, jeg har talt med f.eks. unge kvinder, der har karriere, og som gerne vil fremad, og som af en eller anden grund gerne vil mødes med en ung kvinde, der også har haft karriere inde på Christiansborg, og hvor vi så har talt om, hvad det er, kvinderne mangler, hvad det er, kvinderne kan, og hvad er det, kvinderne ikke kan.

Kvinderne er gode til rigtig, rigtig mange ting, men en af de ting, jeg gentagne gange hører, også fra karrierekvinder, er: Vi ved godt, at vi mangler lige lidt i forhold til den aggressive tilgang til at forhandle løn. Og det er noget af det, bl.a. masser af kvindefora forsøger at hjælpe hinanden med at blive bedre til, og de tager egne initiativer til at bidrage til, at flere kvinder bliver dygtige på det område, for de ved godt, at det er afgørende.

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekiç – hvis hun har tid.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Özlem Sara Cekiç (SF):

Desværre får mænd og kvinder ikke lige løn i Danmark. Selv når man tager hensyn til, at mænd og kvinder typisk har forskellige uddannelser, varetager forskellige job og ofte vælger at arbejde i forskellige sektorer, er der en uforklaret forskel på 4-7 pct. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt i dagens Danmark.

Når mænd får mere i løn end deres kvindelige kollegaer, er det uretfærdigt, og det er også et problem i forhold til at sikre ligestilling i hjemmet. En rapport fra SFI viser, at lønforskellene mellem kvin-

der og mænd er større på de små virksomheder. Derfor er det rigtig vigtigt, at vi får kønsopdelte lønstatistikker, der også dækker de små virksomheder, og derfor er vi i SF rigtig glade for regeringens lovforslag.

Med lovforslaget forpligter man virksomheder med mindst ti ansatte, hvoraf mindst tre er mænd og mindst tre er kvinder, til at indsende deres lønoplysninger til Danmarks Statistik eller en arbejdsgiverorganisation. De udarbejder så kønsopdelte lønstatistik og sender den tilbage til virksomheden, som har pligt til at dele det med lønmodtagerrepræsentanten. På den måde får virksomheden hvert år et overblik over lønforskellene mellem kvinder og mænd på arbejdspladsen og en mulighed for at gøre noget ved det. Det er en rigtig god idé. Først når kvinder kan dokumentere, at de bliver lønnet anderledes end deres mandlige kollegaer, kan de forlange at få det samme. Det kan man ikke, hvis man ikke ved, at de får mere i løn end en selv.

Samtidig vil øget åbenhed også give lederne mulighed for at forklare deres medarbejdere, hvorfor de ikke får det samme i løn. Der kan i mange tilfælde være gode faglige grunde til det, som ikke har noget med diskrimination at gøre. En øget gennemsigtighed er derfor ikke negativt for lederne, men en god mulighed for at tydeliggøre over for deres medarbejdere, hvorfor de får løn, som de gør. Men hvis der er ubegrundede forskelle på den enkelte arbejdsplads, kan det nu komme frem, og det er et vigtigt redskab til på sigt at opnå ligeløn. På den måde får både arbejdsgivere, lønmodtagere og fagforeninger nu et styrket redskab til at arbejde for lige løn mellem mænd og kvinder.

Udvidelsen af loven gør, at 400.000 flere lønmodtagere vil kunne se deres kønsopdelte lønstatistik. Jeg er derfor glad for, at lovforslaget gør det muligt for endnu flere ansatte også fra de små virksomheder at se oplysningerne vedrørende virksomhedens lige løn eller mangel på samme.

SF stemmer derfor med glæde for lovforslaget.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes jo, at det er en god dag i dag. Endelig har ministeren lavet et forslag, som kan være med til at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder. Det handler om at tage hul på de lønforskelle, som stadig findes mellem mænd og kvinder. I 2011 var lønforskellen mellem mænd og kvinder på mere end 15 pct., og når der tages højde for forskellige uddannelser, forskellige jobs og det kønsopdelte arbejdsmarked, har vi en uforklaret forskel på 4-7 pct.

Dette lovforslag har haft en lang fødsel, faktisk startede det under Nyrupregeringen, hvor den daværende arbejdsminister fremsatte det som forslag i 2001. Desværre kom en borgerlig regering til med hr. Claus Hjort Frederiksen som beskæftigelsesminister i spidsen. Han sløjfede stort set alt, hvad vi havde gennemført til gavn for arbejderklassen, også kønsopdelte lønstatistik. 5 år senere kom regeringen med et udvandet forslag på området, som kun omfattede virksomheder, hvor der er mindst 35 ansatte og mindst 10 af hvert køn. Hr. Claus Hjort Frederiksen sørge for at undtage de mange små virksomheder, hvor vi vidste der kunne være forskel på løn på baggrund af køn. For at det ikke skulle være løgn, har det vist sig, at kun mellem en tredjedel og en fjerdedel af de omfattede virksomheder overholder loven. Jeg tror, det beviser, at hr. Claus Hjort Frederiksen faktisk ikke går ind for den lov, som han selv havde gennemført. Det lovforslag, som vi her behandler, betyder, at flere virksomheder bliver omfattet af reglerne om kønsopdelte lønstatistikker, at arbejdsgiverne

får flere pligter, og at lønmodtagerne får flere rettigheder, og ikke mindst betyder det, at loven kan og skal overholdes.

Alt i alt er det et godt forslag, men der er noget, som undrer mig en del. Det handler om lønbegreber, som vi tidligere diskuterede i forbindelse med den tidligere lønkommission. I bemærkningerne til lovforslaget understreges det, at arbejdsgiverne har metodefrihed, når de enten selv eller via deres arbejdsgiverforening udarbejder deres lønstatistik. I høringsnotatet angiver ministeriet, at Danmarks Statistik bruger lønbegrebet standardberegnet timefortjeneste. Det er et kønsneutralt begreb, hvor arbejdsgiveren bruger fortjeneste pr. præsteret arbejdstime. Det betyder, at lønnen vokser, når en kvinde tager en sygedag for at passe sit barn eller går på barselsorlov. Når arbejdsgiverne bruger deres metodefrihed til at bruge det andet lønbegreb, undergraver det den kønsopdelte lønstatistik. Det duer ikke, og derfor vil jeg stille det som ændringsforslag, at lønstatistikken skal baseres på den standardberegnete timefortjeneste.

Her til sidst vil jeg sige, at den kønsopdelte lønstatistik er et redskab, som kan bruges til at bekæmpe de uforklarlige lønforskelle mellem mænd og kvinder. Men hvad så i virkeligheden med den såkaldte forklarlige lønforskel? Det handler jo først og fremmest om det kønsopdelte arbejdsmarked. Jeg kan citere fra de forskere, som er med i Lønkommissionen, og om Finansministeriets såkaldte objektive lønforskelle hedder det videre: Det er i denne forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at den forklarede andel ikke siger noget om, hvor retfærdig eller uretfærdig lønforskelle på de enkelte områder er. Et fortvivlende punkt i den danske ligelønslov er den manglende definition af arbejde af samme værdi. Det er et væsentligt område, som jeg vil tage op ved en senere lejlighed.

Med disse kommentarer vil jeg bare sige, at vi kan støtte forslaget, ikke mindst med mit eget ændringsforslag.

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, og det er fru Merete Riisager.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

I Danmark tager kvinder lange uddannelser set i forhold til resten af Europa. En stor andel af danske kvinder er på arbejdsmarkedet, og dertil kommer, at manderollen har ændret sig så meget i Danmark, at mænd generelt ønsker at bruge mere tid sammen med deres børn. Mænd bruger også mere tid i hjemmet, end de gjorde for 20 og 30 år siden. Men der er stadig statistiske forskelle på, hvordan mænd og kvinder vælger at indrette deres liv. Flere kvinder end mænd tager første sygedag med deres børn; flere kvinder end mænd ønsker at gå på nedsat tid; flere kvinder end mænd ønsker at tage en lang barselsperiode med deres børn. Flere mænd end kvinder sender en ansøgning af sted til et opslag om en lederstilling; flere mænd end kvinder bliver hængende til de sene møder.

Hvis man ændrer disse statistiske forskelle ved at skubbe og presse borgerne, kan man opnå ensartethed. For dem, der mener, at ensartethed er lig med ligestilling, kan det være et mål i sig selv. Det mener jeg ikke det er. Ligestilling handler om, at vi hver især som mennesker skal have mulighed for at stræbe efter de mål, vi sætter os, og at vi ikke skal diskrimineres, når vi sætter vores sejl. Det har dog intet at gøre med, at vi skal gøre det samme. Lige muligheder er rigtig ligestilling, mens lighed på slutmålet kun kan opnås ved at presse borgerne ned i en fælles form. Et eksempel på dette var regeringens forslag om øremærket barsel til faderen. Det kuldsejlede, fordi borgerne opfattede det som utidig indblanding fra regeringens side. En øremærkning af barsel til fædre kunne bringe en større ensartethed ind i regeringens kønsregnskab, men det kolliderede med almindelige menneskers frihedsbegreber.

Kønsovpdelte lønstatistik er en unødvendig administrativ byrde for virksomhederne, der kræver den integritet, der kan være i forhold til løn. I fag, hvor man får det samme, uanset hvad man præsterer, hvor dygtig man er og hvilket ansvar man påtager sig, vil sådan en statistik ikke have den store betydning. Men på de arbejdspladser, hvor man netop belønnes for, hvad man gør, kan en kønsovpdelte lønstatistik måske give det indtryk, at køn er en vigtigere parameter for, hvilken løn man er værd, end hvad man udretter.

I Danmark har vi lige løn for lige arbejde; jeg har ikke set beviser for det modsatte. Men hvilken løn man ender med at få, afhænger af den værdi, arbejdet skaber, og hvor efterspurgt arbejdet er. Når jeg møder en dygtig ung kvinde, råder jeg hende til at læse et naturfagligt fag eller økonomi; jeg råder hende til at arbejde hårdt og tage kalkulerede risici; jeg råder hende til at netværke og placere sig der, hvor mulighederne er; jeg fortæller hende, at hun skal kende sit værd og forhandle sig til den løn, der passer til hendes præstationer. Hvis hun spørger, fortæller jeg hende også, hvilken gave det er at have børn, men at det som med alting gælder, at der er valg man må træffe i livet. Hvis man går ned i tid – og ansvar – kan man ikke forvente, at karrieren skrider lige så hurtigt frem, som hvis man ikke gør det. Men der er også andet i livet end penge og prestige, og hvis vi som mennesker skal have friheden til at vælge, skal vi også kunne vælge, hvad vi vil bruge vores kostbare tid på.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 15:48

Rasmus Horn Langhoff (S):

En del af det løngab, vi har mellem mænd og kvinder, som er dokumenteret, og som jo er i strid med vores lov om lige løn for lige arbejde, er uforklarligt. Det ligger et sted mellem 4 pct. og 7 pct., og det kan ikke forklares med, at det er, fordi der var noget med barsel, eller det er, fordi man læste et humanistisk fag i stedet for at læse noget naturfagligt og ikke lyttede nok til fru Merete Riisager, da hun gav råd, eller andre ting. Det er et helt komplet uforklarligt løngab.

Hvordan har Liberal Alliance det med, at det dermed er kønnet og ikke ens kompetencer, der afgør, hvilken løn man får?

Kl. 15:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Merete Riisager (LA):

Jeg mener ikke, det er uforklarligt. Det har åbenbart været uforklarligt for den forsker, som hr. Rasmus Horn Langhoff refererer til, men det er ikke spor uforklarligt, hvis man har siddet i en virksomhed og ansat medarbejdere, og hvis man læser alle de mange undersøgelser, der er, om, hvordan mennesker opfører sig forskelligt, alt afhængigt af om de er mænd eller kvinder.

Mænd og kvinder vælger statistisk forskelligt, og alle de mange valg, de træffer i livet, har også en betydning for det, de gør på arbejdspladsen, og også for det, de præsterer, når de er på arbejdspladsen. Der er rigtig mange faktorer, og mange af de faktorer, som jeg har nævnt, er ikke nogen af dem, som man har behandlet i de undersøgelser, som hr. Rasmus Horn Langhoff har refereret til.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 15:50

Rasmus Horn Langhoff (S):

Der er i dag et løngab mellem mænd og kvinder på 13-17 pct. Renser man de tal for socioøkonomiske faktorer, kommer vi ned på en lønforskel på 4-7 pct. mellem en mand og en kvinde ude på en virksomhed, som alene har at gøre med, at den ene er kvinde og den anden er mand. Hvordan har Liberal Alliances ordfører det med, at der er et fuldstændig uforklarligt løngab på 4-7 pct.? Og tallet er rensset for andre faktorer.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Merete Riisager (LA):

Det har ordføreren for Liberal Alliance det helt fint med, for det er ikke spor uforklarligt.

Jeg skal sige til ordføreren, at hvis man sidder ude i en virksomhed, er uddannelse og anciennitet måske ikke de sidste faktorer, man kigger på, men dæleme heller ikke de første. Altså, når jeg forhandler løn med medarbejdere, handler det om, hvad de præsterer, og hvad de lægger i virksomheden. Det handler om, hvor meget de sælger; det handler om, hvor mange timer de lægger; det handler om, hvor mange opgaver de får fra hånden, hvor glade kunderne er. Og alle de ting, som jeg her nævner, har ikke været med i den undersøgelse, som hr. Rasmus Horn Langhoff refererer til.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører.

Dæleme er på kanten af, hvad vi tillader her i Folketinget.

Så giver jeg ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:52

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved næsten ikke, hvor jeg skal starte i min replik, for jeg kommer nok ikke uden om i al respekt for Folketinget at sige, at der var et vist déjà-vu eller flashback eller venden tilbage til diskussioner, vi har hørt før i Folketingssalen.

Det er helt rigtigt, som der var en, der sagde før, at arbejdet med at lave kønsovpdelte lønstatistikker for at komme noget af den ulige løndannelse mellem mænd og kvinder til livs påbegyndtes helt tilbage i 1990'erne af SR-regeringen. Dengang var der sådan set lavet en meget god lovgivning, som vi nu udbygger yderligere og gør endnu bedre, men som den nytilltrådte borgerlige regering valgte at erstatte af en både uambitiøs og – har det vist sig – ikke let brugbar lovgivning her på området.

Når den tidligere SR-regering påbegyndte det her arbejde, var det jo allerede dengang, fordi der var for store lønforskelle mellem mænd og kvinder, og lønforskellene er der stadig. Og det er et problem – synes jeg – ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, at der er lønforskelle mellem mænd og kvinder. Så kan man jo godt begive sig ud i mange akademiske diskussioner, som jeg også har lyttet mig til at ordførerne har brugt tiden på i dag, men det ændrer bare ikke på, at der er lønforskelle, og at de lønforskelle bygger på et samfund, der var engang, og på en kultur og på traditioner på vores arbejdsmarked, som ikke hører hjemme i år 2014.

Jeg er glad for, at vi har flertal for lovforslaget her, men kan jo også konstatere, at det alene er SF og Enhedslisten, der ønsker at bakke regeringen op i at fremme ligestilling, hvad angår brugen af kønsovpdelte lønstatistik.

Så har der været en – kan man vel godt sige – vis rituel kritik af forslaget her. Bureaukratisk vil det være, og det må forstås, at det

næsten er lidt synd for virksomhederne, at de skal arbejde med det her, men man må jo bare sige, at med lovforslaget her vælger vi en model, der er utrolig let at håndtere for den enkelte virksomhed. Man kommer til at få oplysningerne helt automatisk. Det er Danmarks Statistik, der laver statistikken, og det vil sige, at ligegyldigt om man har en regnskabsmedarbejder eller ikke har, behøver man sådan set ikke sidde og nørkle med tallene, for man får materialet. Jeg er selv, skal jeg være ærlig og sige, lidt overrasket over, at vi kan lave så let en løsning, men jeg er da glad for det, for jeg tror, at det vil fremme brugen af de kønsopdelte lønstatistikker endnu mere.

Jeg vil også gerne ved samme lejlighed sige, at som minister kommer jeg ikke med forslag, der bare er symbolske, og derfor vil jeg altid selv være opmærksom på, om vi laver noget, der på papiret er godt, men i virkeligheden ikke er brugbart. Sådan har jeg det altså ikke med de kønsopdelte lønstatistikker, for når vi bliver ved med, til trods for at vi har en lovgivning på ligelønsområdet, at have den ulige aflønning mellem mænd og kvinder, så er der selvfølgelig grund til at udvikle nye redskaber for at komme den manglende lige-løn til livs, og her tror jeg at de kønsopdelte lønstatistikker i den forbedrede form, som er det, vi behandler i dag, er noget, der vil kunne hjælpe os.

Det er selvfølgelig stadig væk sådan, at det er arbejdsmarkedets parter i Danmark, der har ansvaret for at forhandle løn, men vi har også et politisk ansvar i Danmark og her i Folketinget for at fastsætte rammerne for diskussionen om lønnen på så god en måde som overhovedet muligt, og det gør vi med forslaget her.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Overførsel af 280 mio. kr. fra Arbejdsmarkedets Feriefond til statskassen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 19.03.2014).

Kl. 15:55

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Hans Andersen.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det følger af loven, at uhævede feriepenge tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond og statskassen. Statens andel lyder i dag på 34 pct., og som led i aftalen om finansloven for 2014 er regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti enige om at forøge statens indtægter fra ikkehævede feriepenge samt afkastet fra Arbejdsmarkedets Feriefonds kapital med 40 mio. kr. i 2015 og 40 mio. kr. i 2016. Aftaleparterne er endvidere enige om at overføre 200 mio. kr.

i 2014 fra opsparede midler i Arbejdsmarkedets Feriefond til statskassen. Beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til under særlige omstændigheder at godkende, at den oprindelige kapital kan bruges til vanskeligt stillede familier.

Samlet set vurderes det, at fonden fortsat kan imødekomme ansøgninger om ferieophold for vanskeligt stillede familier. Det foreslås – det har jeg nævnt én gang, men jeg nævner det gerne igen – at det, vi også giver mulighed for med den her lovændring, er, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til under særlige omstændigheder at godkende, at Arbejdsmarkedets Feriefond bruger af den oprindelige kapital til opfyldelse af fondens formål samt til opfyldelse af fondens lovmæssige forpligtelser.

Med finansloven for 2014 lykkedes det Venstre og Det Konservative Folkeparti at få fremrykket hovedparten af de skatte- og afgiftslettelser, som var aftalt i vækstaftalen fra foråret, og som ellers først ville træde i kraft i 2015. Det gavner danske virksomheder, som nu får bedre vilkår til at skabe nye arbejdspladser. Desuden sikrede vi med finanslovsaftalen, at det bedre kan betale sig at arbejde. Vi hæver således beskæftigelsesfradraget, så op imod 3 millioner danskere allerede til næste år får en endnu større gevinst ved at gå på arbejde. Derudover fremrykkes også skatteaftalens særlige beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere, således at det indføres med fuld virkning allerede i 2014.

Så på den baggrund vil Venstre gerne støtte forslaget, og jeg skal hilse fra Det Konservative Folkeparti og meddele, at de ligeledes støtter det her lovforslag.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Som hr. Hans Andersen sagde, sikrer vi jo dele af finansieringen af finansloven for 2014, som netop blev indgået mellem regeringen, Venstre og De Konservative. Med den her finanslov fik regeringen mange gode og stærke initiativer igennem, som vi Socialdemokrater er meget, meget tilfredse med. Vi har, som hr. Hans Andersen også sagde, sikret bedre incitament for beskæftigelse, vi har forhøjet beskæftigelsesfradraget, vi har givet ældreområdet et markant løft med 1 mia. kr., og vi har styrket indsatsen mod social dumping. Det er blot for at nævne nogle af de mange gode resultater, der er nået i finansloven. Jeg vil ikke komme yderligere ind på beskrivelsen af, hvor mange penge vi har overført, for det har hr. Hans Andersen så fint gjort.

Arbejdsmarkedets Feriefond gør et vigtigt stykke arbejde – det vil jeg gerne slå helt fast. Feriefonden sørger for, at de feriepenge, der aldrig bliver hævet, bliver brugt til at hjælpe de familier og børn, der er vanskeligt stillet. Det er kernesolidarisk, og det giver med mine og Socialdemokratiets øjne rigtig god mening.

Så vil nogle måske indvende, at det er mærkeligt at forringe muligheden for at hjælpe disse mennesker, men det vil fortsat være muligt for fonden at imødekomme ansøgninger om ferieformål for vanskeligt stillede familier og børn. Det ændrer sig ikke med forslaget. Det faktum er helt centralt for Socialdemokraterne. Fondens vil dog skulle tilpasse sin støttepolitik som konsekvens af lovforslaget. Det betyder, at der ikke de næste par år vil kunne prioriteres på samme måde som de tidligere år med hensyn til støtte til kulturelle formål, så der vil det dog have en betydning.

Her skal vi have det brede perspektiv for øje, for det betyder, at vi kan realisere de mange ting, som finansloven rummer. Det er gode og gyldige formål, der kræver finansiering. Med lovforslaget er

det altså muligt for Arbejdsmarkedets Feriefond at hjælpe vanskeligt stillede familier og børn med støtte til ferieformål.

Det har også haft stor betydning for Socialdemokraterne at hjælpe mange mennesker, der er i en vanskelig periode i deres liv, og det har vi med mange andre gode initiativer gjort i finansloven. Derfor kan Socialdemokraterne støtte forslaget, og jeg skulle også give tilsagn fra SF og De Radikale om, at de også stemmer for forslaget.

Kl. 16:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Det kan man kalde en rationalisering.

Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 16:01

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det er rigtigt, formand. Det kan være, at det er et signal om, hvor mange partier der er herinde efter næste valg. Det ved man jo aldrig.

Men det her forslag er jo en del af finansloven, som Dansk Folkeparti ikke er med i. Jeg ved godt, at det har været brugt flere gange at tage pengene fra Feriefonden, og hver gang har Dansk Folkeparti også talt om, at pengene skulle ud til de lønmodtagere, der har indbetalt pengene. Derfor havde det måske også været lidt mere på sin plads, at regeringen havde arbejdet mere med, hvordan vi kunne sikre, at pengene kom ud til dem, der skulle modtage dem. Der er jo en bundgrænse for, hvor meget det er. Det er 1.500 kr., og så kan man søge om at få op til 3.000 kr. eller 3.500 kr. sådan cirka udbetalt uden egentlig skulle bevise, at man holder ferie. Det så Dansk Folkeparti gerne blev ændret, så man var sikker på, at de penge, der stod på ens konto, også blev udbetalt, og at de ikke havnede alle mulige andre steder end i lønmodtagerens lomme.

Det er jo nu engang sådan, at skiftende regeringer har brugt det her som en pengetank, som et sted hente penge, og jeg skal heller ikke være hellig, for det har Dansk Folkeparti også støttet under den tidligere regering. Men stadig væk ser vi gerne, at det bliver ændret, så pengene bliver udbetalt. Det, der er nyt i det her, så vidt jeg lige kan gennemskue, er, at der bliver givet en bemyndigelse til ministeren, så ministeren kan sige, at selv om der ikke er penge til de formål, som Feriefonden egentlig skal støtte, når regeringen nu tager pengene, så kan Feriefonden gå ud og bruge af egenkapitalen, og den skal så opbygges. Det er, så vidt jeg kan se, noget nyt, og jeg synes, det er en skam, at man går den vej. Man kunne begrænse det til at se på, hvor mange penge man egentlig kunne hente, uden at det gik ud over de tiltag, som Feriefonden skal tage.

Jeg synes, det er en lidt anderledes måde at gøre det på at sige: Hvis I ikke kan løfte opgaven, fordi regeringen har taget for mange penge fra Feriefonden, så kan I bare bruge af egenkapitalen til at løfte de opgaver med dårligt stillede familier, og så må vi så se, hvordan I får bygget den op de næste år. Det er jeg ikke særlig begejstret for, og det er vi i Dansk Folkeparti ikke særlig begejstret for, men da det nu er en del af finansloven, som regeringen har indgået med Konservative og Venstre, så må de selvfølgelig om det.

Men Dansk Folkeparti støtter ikke forslaget her. Vi ville hellere have, at der skulle arbejdes for, at vi kunne få pengene ud til lønmodtagerne, og der kan måske være en forhåbning om, at det med en kommende ny regering efter næste valg kan lade sig gøre, uden at jeg dog kan sige, at der er nogen garanti for det.

Kl. 16:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det vistnok Enhedslistens ordfører, hr. Christian Juhl.

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Det her forslag handler jo om andre folks penge, nemlig deres feriepenge, og er en del af finanslovsaftalen mellem regeringen og de borgerlige, der betyder, at der i 2014 overføres 200 mio. kr. fra Feriefonden til statskassen og 40 mio. kr. i hvert af årene 2015 og 2016. I den nuværende lov står der, at der overføres 40 mio. kr. i 2012 og 2013 af de uhævede midler i Feriefonden. Beløbet blev brugt til at medfinansiere midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Samtidig ændres formuleringen i den nuværende lov om, at Arbejdsmarkedets Feriefond i mindst samme omfang som hidtil skal imødekomme ansøgninger til ferieformål for de vanskeligt stillede familier. I dette lovforslag ændres det til »i videst muligt omfang«. Altså, »i mindst samme omfang« og »i videst muligt omfang« er to forskellige ting.

På grund af den lovændring bemyndiges ministeren til at kunne bruge af den oprindelige kapital for at kunne opfylde fondens formål. Vi er imod, at der åbnes op for en fortolkning af »i videst muligt omfang«, der bruges til en forringelse af indsatsen til fordel for vanskeligt stillede familier og børn. I vores aftale om den midlertidige arbejdsmarkedsydelse accepterede vi de 40 mio. kr. for 2012 og 2013. Det fremgår ikke af lovforslaget, hvad de nye 280 mio. kr. skal bruges til. I finansloven findes kun denne tekst, hvor der under Arbejdsmarkedets Feriefond står:

»Regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti er enige om at forøge statens indtægter fra ikke-hævede feriepenge samt afkastet fra Arbejdsmarkedets Feriefonds kapital med 40 mio. kr. i 2015 og 40 mio. kr. i 2016.

Regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti er endvidere enige om at overføre 200 mio. kr. i 2014 fra opsparede midler i Arbejdsmarkedets Feriefond til statskassen.«

Regeringen har ved flere lejligheder gjort opmærksom på, også over for mig, at de forslag, vi fremsætter, helst skal være finansierede. I det her tilfælde er det omvendt: De opkræver nogle penge, som det ikke er angivet hvad skal bruges til. Vi ved ikke, hvad de skal bruges til.

Vi har ikke i Enhedslisten tradition for at give regeringen og den borgerlige opposition mulighed for at bruge større beløb, som oven i købet tages fra arbejderne i Danmark, uden at vi har hånd i hanke med, hvad de bruges til. Tænk, hvis I uddeler dem til skattelettelser til landets rigeste eller til andre løssagtige aktiviteter. Det princip vil vi fastholde, også i den her sag, og derfor kan vi ikke stemme for forslaget.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det gav ikke anledning til nogen korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:08

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Ferieloven er en af de absolut mest formynderiske love, vi har. Det er helt urimeligt, at voksne mennesker skal ansøge om at få deres egne penge til udbetaling. De mennesker, som glemmer at få ansøgt om at få deres egne penge udbetalt, må opleve, at arbejdsgivere har store renteindtægter af de konfiskerede penge, og at lønmodtagernes organisationer får lov til at lege julemand, f.eks. ved at sende andre mennesker på ferie på deres regning.

Med det her lovforslag, må lønmodtagerne opleve, at staten konfiskerer 280 mio. kr. fra Feriefonden for at finansiere finansloven. Man skulle ellers tro, at beløbet med verdens højeste skattetryk godt kunne findes inden for de nuværende rammer. Ferieloven er et ud-

tryk for en uheldig alliance mellem arbejdsgivere, lønmodtagernes organisationer og staten, og det eneste rigtige er at få afskaffet den her lov, således at de mennesker, der har tjent penge ved at gå på arbejde, får lov til at beholde deres egne penge.

Liberal Alliance stemmer imod det her lovforslag.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for debatten, kommentarerne og også for opbakningen fra de partier, der vælger at bakke forslaget her op.

Det er helt rigtigt, som det sagt fra flere sider, at det her jo er en del af finansieringen af en finanslovsaftale, der for længst er indgået, og som sådan set også er trådt i kraft. Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Feriefond overfører 200 mio. kr. i 2014, 40 mio. kr. i 2015 og 40 mio. kr. i 2016 til staten. Overførslen af midler fra fonden er, som det er blevet sagt, en vigtig brik i at få finansloven for 2014 i balance.

Med det her lovforslag og med den støtte, der allerede er givet tilsagn om fra fondens side, vil fondens egenkapital blive reduceret de kommende år. Det ændrer selvfølgelig også ved støttevilkårene for fondens støttepolitik. Jeg har i øvrigt i lighed med Enhedslisten været optaget af, at Arbejdsmarkedets Feriefond fortsat kan støtte vanskeligt stillede børnefamiliers ferier i samme omfang som tidligere. Fonden støtter vanskeligt stillede familiers ferier med ca. 40 mio. kr. om året.

Med lovforslaget her målretter vi fondens støttepolitik, så fondens hovedformål nu er at støtte netop vanskeligt stillede familiers ferier. Det betyder, at fonden efter at have overført de beløb, vi har diskuteret i dag, til statskassen, som det fremgår af lovforslaget, skal prioritere støtte til vanskeligt stillede familiers ferier frem for andre støtteformål. Det kan f.eks. være kulturelle formål, man tidligere har givet penge til, eller til oplevelsesinstitutioner.

På det nuværende grundlag vurderer Beskæftigelsesministeriet ikke at der vil opstå en situation, hvor der ikke er penge nok til at støtte vanskeligt stillede familiers ferier. Hvis fondens økonomi alligevel skulle blive presset, giver lovændringen mulighed for at bruge af fondens grundkapital, så fonden kan opfylde sit formål. Det element indgår jo i lovforslaget, for at man netop kan være sikker på, at der ikke er familier, som ikke i lighed med i dag vil kunne få støtte til at holde ferie.

Så tak for behandlingen her i salen.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har ønsket en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 16:11

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren om noget. Når nu arbejdsministeren mener, at fonden skal kunne opfylde de her ting, hvorfor ønsker hun så at ændre loven, sådan at der står i videst muligt omfang? I videst muligt omfang betyder jo ikke fuldt ud. Det betyder i videst muligt omfang.

Det er jo ikke sikkert, at arbejdsministeren til evig tid hedder fru Mette Frederiksen. Det kunne jo være, at der kom en fra et andet parti – måske fra et blåt parti, hvem ved? Så er det da meget letsin-digt at have sådan en tekst stående i en lov, hvis det er, at nogle har lyst til at gå helt andre veje.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Vi kan jo ganske enkelt ikke anbefale, at der er en anden arbejdsminister i landet, hverken hvad angår Arbejdsmarkedets Feriefond eller andre anliggender.

Det afgørende i den her diskussion må jo være, at vi giver hinanden et tilsagn – og det er selvfølgelig ikke mindst de partier, der stemmer for lovforslaget her – om, at de formål, som er fondens primære, nemlig at støtte familier, der står i en vanskelig situation, sådan at de kan holde ferie, kan ske fyldest. Og det er derfor, at vi har lagt også de nye bestemmelser ind i lovforslaget her.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:13

Christian Juhl (EL):

Jamen hvis man åbner op for, at grundkapitalen kan bruges, kan man jo ikke – i hvert fald ikke til evig tid – opfylde det formål. Så kan der jo komme en situation, hvor man slet ikke kan opfylde formålet. Og derfor vil jeg gerne spørge igen: Hvorfor vælger man en tekst, der hedder i videst muligt omfang? Det er jo sådan en elastik, der kan trækkes ret langt ud, hvis man vil.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men det ændrer bare ikke på, at der er en holdning fra regeringens side, som er fuldstændig klar. Og det er, at Arbejdsmarkedets Feriefonds primære opgave er at støtte familier, der på grund af en svær situation måske ikke selv kan afholde udgifter til at holde ferie. Og børn har jo behov for at kunne komme på ferie sammen med deres mor og far, ligegyldigt om familierne har mange penge eller få penge.

Derfor ønsker vi, at Arbejdsmarkedets Feriefond fortsat har fokus på det, og støtter familier, der er i en vanskelig situation. Og det er det, som er vores ærinde, og som lovforslaget nu sikrer mulighed for.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Jo, nu kom der en mere. Det er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 16:14

Joachim B. Olsen (LA):

Vi arbejder jo meget med digitale løsninger på alle mulige områder, også i nogle af de reformer, som beskæftigelsesministeren har stået spidsen for. Hvorfor arbejder man ikke for en løsning, når man nu har det her meget formynderiske system, der gør, at mennesker, som ikke husker at få ansøgt om at få deres egne penge til udbetaling, automatisk får dem?

Altså, hvordan kan man i 2014 som beskæftigelsesminister være tjent med, at voksne mennesker skal ansøge om at få deres egne penge og fortælle, hvornår de skal holde ferie? Hvorfor arbejder man ik-

ke på det her område for en digital løsning, der gør, at folk får de penge, som de selv har tjent ved at gå på arbejde?

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu ønsker ordføreren en mere generel diskussion om hele vores feriepengelovgivning. Den diskussion kan vi godt tage. Det har bare ikke noget med lovforslaget her at gøre, fordi det, lovforslaget her adresserer, er det faktum, at vi, for at vi har kunnet lave en finanslov for 2014 – i øvrigt som den socialdemokratiske ordfører var inde på med forbedrede rettigheder på ældreområdet, en bedre indsats mod social dumping og fokus på at skabe arbejdspladser – har haft behov for kapital forskellige steder fra, herunder Arbejdsmarkedets Feriefond. Og det er det, lovforslaget her handler om.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:15

Joachim B. Olsen (LA):

Men det er jo meget godt at stå og flotte sig med alle de initiativer, man har sat i verden, men kapitalen kommer altså fra nogle mennesker, som ikke har husket at få ansøgt om at få deres egne penge til udbetaling. Det er jo nemt at sætte mange initiativer i verden, når man har sådan nogle kilder til finansiering.

Men nu spurgte jeg faktisk til det principielle, for det må være ret let for beskæftigelsesministeren at forklare lytterne, lønmodtagerne derude, hvorfor det er sådan, at vi i 2014 skal have et system, der medfører, at voksne mennesker skal ansøge om at få deres egne penge til udbetaling, når de skal på ferie.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har sagt ved andre lejligheder, og jeg gentager det gerne i dag, at jeg, hvis vi kan indrette vores lovgivning på feriepengeområdet på en klogere måde, altid er åben over for at diskutere det.

Jeg ved jo, at der er partier – jeg tror også spørgerens eget – der er optaget af spørgsmålet, om vi overhovedet skal have et system med feriepenge. Der er vi nok grundlæggende ret uenige med hinanden, for lige så vigtigt, som jeg synes det er, at man går på arbejde, og det synes jeg er vigtigt at så mange voksne som overhovedet muligt gør, lige så vigtigt mener jeg også det er, at man har rettigheder i forhold til at kunne slappe af – og eksempelvis er det at holde ferie nu engang en væsentlig del af det at have et arbejdsliv.

Så hvis vi skal have en mere grundlæggende diskussion om ferie-lovgivningen, så lad os tage den på et tidspunkt, hvor det er relevant. Det har ikke noget at gøre med lovforslaget her.

Kl. 16:16

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der vist ikke flere medlemmer, der ønsker korte bemærkninger. Og da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om et klimaråd, klimapolitisk redegørelse og fastsættelse af nationale klimamålsætninger.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 16:17

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første taler er hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til formanden. Jeg tror ikke, jeg afslører nogen store hemmeligheder, når jeg i dag kundgør for Folketinget, at Venstre ikke kan stemme for klimaloven. Det kan vi ikke, fordi det jo er en del af en aftale, som regeringen har indgået med et flertal i Folketinget, spændende fra Enhedslisten og endog omfattende Det Konservative Folkeparti, om at reducere udledningerne af CO₂ i 2020 med 40 pct.

Danmark ligger jo i forvejen meget højt og har et meget højt ambitionsniveau, når det handler om at reducere udledningerne af CO₂. Vi indgik for godt og vel 2 år siden en meget omfattende energipolitisk aftale her i Folketinget omfattende et meget, meget bredt flertal, og med den aftale når vi op på 34 pct.s CO₂-reduktion i 2020. Det er et meget, meget ambitiøst niveau, der gør, at Danmark er blandt de lande i verden, der gør mest for klimaet – også i forhold til, hvad der sker i det øvrige EU, hvor der jo samlet set er en ambition om at reducere udledningerne med 20 pct. i 2020. Så kan man jo godt undre sig over, hvorfor der er sådan et stort behov hos den danske regering for at skulle op på en 40 pct.s reduktion i 2020 – også når vi ved, at der i øjeblikket er forhandlinger i EU om, hvor højt EU skal op i 2030. I 2030 ønsker Europa-Kommissionen og EU-Parlamentet, at man skal op på en 40 pct.s CO₂-reduktion. Det vil sige, at det er 10 år senere, end den danske regering har ambitioner om at nå en 40 pct.s CO₂-reduktion. Vi kan i Venstre godt undre os over det behov og det hastværk, der er for at ville op på en 40 pct.s reduktion allerede i 2020.

Det her kommer til at koste danske arbejdspladser. Det er simpelt hen ikke muligt at nå yderligere 6 pct. fra 34 til 40 pct., uden at det kommer til at koste arbejdspladser og dansk velfærd. Det er i hvert fald en velbegrundet frygt, vi har i Venstre. Vi så også i august sidste år det katalog, som regeringen spillede ud med, om, hvordan man ville nå de 40 pct. Jeg tror, det var op imod 80 forskellige tiltag, der var i det katalog – jeg vil nærmest kalde det et rædselskatalog: fjernelse af befordringsfradraget, yderligere afgifter på brændsler, yderligere afgifter på kunstgødning og en lang række andre tiltag, ikke mindst i forhold til transportsektoren og fødevarersektoren. Og det er altså ikke den medicin, Danmark har brug for. Tværtimod har vi brug for at få nedsat skatter og afgifter.

Vi står i løbet af de kommende måneder og skal i gang med vækstforhandlinger, hvor målet er at skaffe flere danske jobs, og så kan det godt undre, at regeringen spiller ud med det her forslag på

det her tidspunkt. På den baggrund må jeg erkende og fortælle Folketinget, at Venstre synes, at det her simpelt hen er langt, langt over målet. Vi bør føre en realistisk og gennemførlig dansk energi- og klimapolitik og ikke gå så vidt, som man gør med det her lovforslag. Venstre stemmer imod.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Steen Gade, SF.

Kl. 16:21

Steen Gade (SF):

Tak. Jeg kan høre på Venstres ordfører, at den nye klimarapport fra FN's klimapanel overhovedet ikke har gjort indtryk på Venstre, og det er jo faktisk ret bekymrende. Mit spørgsmål til ordføreren er i forbindelse med det med behovet. Er det ikke rigtigt, at vi i Danmark har et CO₂-udslip pr. indbygger, der er betydelig højere end EU's gennemsnit? Det var det første spørgsmål.

Det andet går på, hvad Venstre egentlig vil. Jeg kan forstå, at 34 pct. lige præcis er så meget, man skal nå i 2020, men så har jeg også læst, at Venstre går ind for, at vi skal lave noget nabolandstjek, så vi egentlig ikke skal gå videre end det, vi i forvejen er forpligtede til i EU, og det er jo så 30 pct. Så vil Venstre faktisk rykke baglæns lige netop i de her dage, hvor vi får FN's klimapanel's alvorlige advarsler, og skal vi gøre mindre, end vi gør i dag?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Lars Christian Lilleholt (V):

Advarslerne fra FN's klimapanel tager vi i allerhøjeste grad alvorligt i Venstre, og det er også vores opfattelse, at det er nødvendigt, at vi gør noget, men først og fremmest er det nødvendigt, at vi gør noget i international sammenhæng. I forhold til at løse verdens klimaudfordringer fylder den danske indsats jo umådelig lidt. Vores indsats gøres langt bedre ved at presse EU til at have en høj målsætning, ikke mindst i forhold til at sikre, at FN og verdens store industrilande går forrest og påtager sig deres del af forpligtelsen. Dansk enegang kommer til at koste danske arbejdspladser.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Steen Gade.

Kl. 16:22

Steen Gade (SF):

Jeg kan jo høre, at Venstres ordfører ikke tager det alvorligt. Han tager heller ikke alvorligt, at vi i Danmark har et CO₂-udslip, der er højere end EU's gennemsnit. Vi trækker altså EU's gennemsnit op. Hvis vi gennemfører reduktionen på 40 pct., hjælper vi med at få vores eget udslip ned mod EU's gennemsnit. Hvad er kommentaren til det fra Venstres ordfører?

Det andet er: Mener Venstre i virkeligheden, at vi skal længere ned? For når man læser Venstres papirer på andre områder, f.eks. med hensyn til nabolandstjek, som betyder, at vi skal gå efter laveste standard, så kan man se, at vi jo i virkeligheden skal rykke tilbage, og at den aftale, som Venstre også er med i, åbenbart er for ambitiøs. Er det det, der er Venstres mening?

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:23

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre tager det ganske alvorligt, og derfor indgik vi også en energiaftale, og derfor presser vi også på og opfordrer regeringen til fortsat at presse på i EU-sammenhænge for at få sat høje målsætninger med hensyn til CO₂-reduktion i EU. Vi tror ganske enkelt ikke på, at dansk enegang vil føre til andet end tab af danske arbejdspladser.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 16:24

Per Clausen (EL):

Der er sådan set et meget enkelt spørgsmål, som hr. Lars Christian Lilleholt mangler at svare på, nemlig hvor lang tid han forestiller sig at Danmark skal have et højere CO₂-udslip, end man har i gennemsnittet af EU-lande.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Lars Christian Lilleholt (V):

Jamen altså, vores opfattelse er, at Danmark skal bringe det her ned sammen med de øvrige EU-lande. Danmark har et højt CO₂-udslip, og vi gør ganske meget. Faktisk ligger den danske målsætning jo 14 pct. over EU-gennemsnittet i 2020. Så jeg mener rent faktisk, at Danmark gør ganske meget, og vi skal også gøre ganske meget fremadrettet.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:24

Per Clausen (EL):

Hr. Lars Christian Lilleholt siger, at Danmark skal gøre ganske meget fremadrettet, men er det, hr. Lars Christian Lilleholt står og siger, ikke: Nu har vi gjort det, vi skal. Vi har lavet en energiaftale, men når det kommer til transportsektoren, når det kommer til landbruget, når det kommer til husholdningerne, vil Venstre ikke gøre mere, på trods af at Danmark altså stadig væk har et højt CO₂-udslip, også i 2020, selv om vi gennemfører den aftale, vi har lavet med regeringen og De Konservative?

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi gør jo ganske meget. Vi når i 2020 en målsætning om en reduktion på 34 pct., og det er en aftale, som Venstre står fuldt inde for. Så vores opfattelse er, at vi gør meget i forbindelse med den her dagsorden, og vi kommer også til at gøre meget fremadrettet. Men hvad angår at gå ind i forhold til transport, fødevarer og landbrug, så frygter vi, at det kan komme til at koste netop de to sektorer ganske meget, og at der er en risiko for, at man flytter danske arbejdspladser til udlandet, og det ønsker vi ikke.

Kl. 16:25

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere tre medlemmer, der har meldt sig for korte bemærkninger. Den første er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne.

Kl. 16:25

Jens Joel (S):

Tak for det. Ja, jeg kan jo forstå på Venstres ordfører, at man i hvert fald ikke støtter en reduktion på 40 pct., altså at man synes, at det er rigtig meget, til trods for, som de tidligere spørgere jo har anskueliggjort, at vi ligger rigtig, rigtig højt. Man kan også forstå på Venstres ordfører, at der er mange andre ting, vi heller ikke skal gøre, selv om Venstre egentlig havde sagt det. Jeg undrede mig selv over det, da næstformanden i vores udvalg sagde i Berlingske, at man måske skulle udskyde eller aflyse en havvindmøllepark og andre ting, som vi egentlig har lavet aftaler om.

Når det på den måde er meget, meget svært at finde ud af, hvad Venstre vil, da man kun graver sig ned så at sige eller løber fra aftaler, man hidtil har indgået, kunne jeg da godt tænke mig at spørge Venstre – for det, vi diskuterer i dag, er jo sådan set et lovforslag, som vil sikre en saglig, velunderbygget og løbende debat om klimainsatsen: Er det, fordi Venstres zigzagkurs på det her område er så eklatant, at man ikke ønsker, at den kommer frem i lyset? Eller hvorfor siger man nej til en aftale, som jo faktisk ikke siger noget om, hvor meget eller hvordan vi skal reducere, men kun siger noget om, at vi skal diskutere det i Folketinget, at vi skal tage klimaproblematikken alvorligt, og at vi skal lægge en plan?

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:26

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi siger nej, fordi det her lovforslag er en udmøntning af en aftale mellem en række af Folketingets partier med regeringspartierne i spidsen, og den aftale betyder, at Danmark i 2020 skal reducere sit CO₂-udslip med 40 pct. Og vi ønsker ikke i Folketingssalen at lægge stemmer til en rammelov, som muliggør og forpligtiger os til i 2020 at reducere CO₂-udslippet med 40 pct.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jens Joel.

Kl. 16:27

Jens Joel (S):

Jeg håber, at Venstre vil anerkende, at hvis et flertal i Folketinget ønsker at reducere CO₂-udledningen med 40 pct. i 2020, så er det det, der kommer til at ske. Men jeg håber også, at Venstres ordfører i al seriøsitet vil sige, at det jo ikke er det, der ligger i lovforslaget. Det er det, der ligger i den politiske aftale, som et flertal har indgået.

Derfor savner jeg bare den anerkendelse fra Venstres side af, at det her lovforslag faktisk handler om, at vi skal diskutere klimaet seriøst, og ikke handler om de 40 pct., som man jo selvfølgelig kan blive nødt til at følge, hvis et flertal ønsker det. Men er Venstres ordfører ikke enig i, at det faktisk ikke er det, der står i selve lovforslaget?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Lars Christian Lilleholt (V):

[Lydudfald] ... men det, der er afgørende for Venstre her, er, at der med det her lovforslag, som jeg før sagde, skabes rammerne for, at der i 2020 kan ske en CO₂-reduktion på 40 pct.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 16:28

Andreas Steenberg (RV):

Jeg står og bliver lidt forvirret, for jeg repræsenterer jo en landsdel, nemlig det midt- og vestjyske, her i Folketinget, hvor vi har rigtig mange arbejdspladser inden for vindmølleindustrien. Alt i alt er der 28.000 job i vindmølleindustrien, og dér sidder de og dirrer lidt, for det jo ikke er sikkert, at Venstre overhovedet står ved det, Venstre trods alt har lagt stemmer til, nemlig energiforliget. For i sidste uge var hr. Thomas Danielsen ude at sige, at vindmølleparkerne måske skulle droppes, og derfor er mit spørgsmål det simple: Kan ordføreren bare lige her i dag love, at Venstre står ved energiaftalen, eller fortælle, om Venstre er i gang med at forlade energiaftalen?

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:29

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi står ved energiaftalen, men vi har skrevet et brev, eller vores partileder har, sammen med de øvrige partiledere i blå blok med henblik på at kigge på energiaftalen og ikke mindst på omkostningsniveauet. Siden vi indgik energiaftalen, er der sket ganske meget på energiområdet. Prisen på de fossile brændsler er på et langt lavere niveau i dag, end da vi indgik aftalen for godt og vel 2½ år siden, og det betyder, at det er blevet langt dyrere at producere vedvarende energi i Danmark, og dermed er prisen på energiaftalen på et langt højere niveau, end da vi indgik aftalen, og derfor ønsker vi en genforhandling af energiaftalen.

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 16:29

Andreas Steenberg (RV):

Kunne vi så i dag – det har jo været umuligt i snart flere uger – få at vide, hvad det er, Venstre konkret vil? Er det de 28.000 job i vindmølleindustrien, vi skal vinke farvel til, fordi Venstre vil droppe havvindmølleparkerne? Er det biogassen? Er det biomassen? Hvad er det, Venstre konkret vil? Kan vi få løftet sløret for det i dag, i stedet for at det bare bliver ved de her tynde overskrifter?

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi forhandler ikke energiaftalen fra Folketingets talerstol. Det er en aftale, som vi har med regeringspartierne, og vi har bedt regeringspartierne om at få en drøftelse med klima- og energiministeren om nogle af målsætningerne for økonomien i aftalen, og det er det, der er målsætningen for os.

Kl. 16:30

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 16:30

Christian Juhl (EL):

Der er jo mange situationer i løbet af livet, hvor man finder ud af, at hvis man gør en ekstra indsats, får man noget ekstra ud af det. Jeg kunne forstå på hr. Christian Lilleholt, at han mener, at hvis man gør en ekstra indsats her, mister man noget. Ordføreren sagde, at der var risiko for tab af arbejdspladser. Er ordføreren helt sikker på, at det vil give tab af arbejdspladser at gøre en ekstra indsats på klimaområdet?

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at eksempelvis i det fynske område, har det forhold, at vi er kommet op på en PSO-afgift på den anden side af 7 mia. kr., fået ganske alvorlige konsekvenser for de fynske gartnerier, hvoraf en lang række er tæt på at gå konkurs. Det er jo bl.a. en af årsagerne til, at vi er nødt til at kigge på det her, nemlig at omkostningsniveauet simpelt hen er blevet rigtig, rigtig højt, og det koster danske arbejdspladser.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Christian Juhl.

Kl. 16:31

Christian Juhl (EL):

Lad os nu forestille os, at vi i Danmark havde et innovativt erhvervsliv, ikke kun gartnerne, men også andre, sådan at de brugte den nye situation til at tænke nyt – det er jo dog sket på klimaområdet, hele vindmølleindustrien bygger jo netop på, at der blev stillet krav til det her område – og at vi lige pludselig havde en eksportsektor her, der var større end griseavl i Danmark. Kan ordføreren så ikke forestille sig, at der ud af en ekstra indsats på det her område kunne vokse nye produktionsområder og nye arbejdspladser?

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Lars Christian Lilleholt (V):

Heldigvis er der, vil jeg sige til hr. Christian Juhl, vokset rigtig mange danske arbejdspladser ud af den førte klima- og energipolitik i Danmark. Når vi kigger på, hvad der er af beskæftigede inden for vindmøllesektoren og en lang række andre sektorer på energiområdet, kan vi se, at det har skabt danske arbejdspladser, og det ønsker vi også at gøre fremadrettet. Men for os er det vigtigt, at der er en fornuftig balance, således at der både er plads til de grønne arbejdspladser og også plads til de virksomheder, som har et højt energiforbrug.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Jens Joel.

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg synes faktisk, at klimapolitikken er kravet lidt op på dagsordenen det sidste stykke tid, jævnfør ikke bare rapporten fra FN's klimapanel, som der jo lige er kommet en del mere af, men også den diskussion, vi har haft om situationen i Ukraine. Altså, det er jo blevet smertelig klart, at der også er en vis usikkerhed rent geopolitisk i at være afhængig af forskellige leverancer, og vi har også sidste år kunnet konstatere, at Danmark for første gang i 16 år faktisk ikke er selvforsynende med energi. Så der er rigtig meget på spil i den her sammenhæng, også i forhold til forsyningssikkerhed.

Der er selvfølgelig også det på spil, at vi skal gøre nogle ting, så vi tager hånd om fremtidens klima og vores fælles klode og sikrer, at den bliver afleveret ordentligt til vores børn og børnebørn. Det er klart, at sådan nogle ambitiøse mål kræver noget politisk mod, og det kræver noget, hvis man vil reducere klimaforandringerne. Det har der sådan set været bred enighed om i Folketinget, både når vi har forfulgt det internationalt, og når vi har lavet energiforlig herhjemme. Det kan godt være, at det nogle gange koster noget på den korte bane at investere, men det kan tit vise sig, at det er det, der både sikrer os og sparer os penge på den lange bane. Som Venstres sidste klimaminister Lykke Friis sagde det for et par år siden:

»Det er naturligvis ikke gratis at gennemføre massive investeringer i energieffektiviseringer og udbygning med vedvarende energi. Men alternativet er fortsat afhængighed af fossil energi, som efter alt at dømme vil blive dyrere og dyrere i fremtiden. Omstillingen til vedvarende energi vil derfor gøre det danske samfund mere robust over for energiprisstigninger.«

Det synes jeg faktisk var klogt sagt af den daværende klimaminister fra Venstre. Og Danmark er et af de lande, som er nået relativt langt. Det er ikke noget tilfælde. Det er, fordi vi har haft en bred enighed og har været ambitiøse og villet omstillingen. Desværre er der jo stadig væk nogle herhjemme, som siger, at det der med klimaforandringerne nok ikke er noget, der findes, og hvis de findes, er de nok ikke skabt af mennesker. Det betragter jeg ikke som en udbredt holdning og slet ikke blandt de folk, der ved noget om det. Verdens førende specialister på det her område er faktisk stort set alle sammen enige om, at klimaforandringerne er der, og at de er menneskeskabte.

Vi er så også nogle politikere, som mener, at man faktisk kan gøre noget ved det. Vi har fra regeringspartierne side sammen med Konservative, Enhedslisten og SF sagt, at vi faktisk gerne vil reducere med 40 pct. i 2020. Men selv – siger jeg henvendt til Venstres ordfører – hvis man ikke synes, at vi skal reducere med 40 pct. i 2020, så er klimaloven, som vi diskuterer i dag, faktisk en god idé. For det, den handler om, er ikke, hvor meget og hvad vi skal gøre. Den handler udelukkende om, at vi skal have en løbende saglig, faglig funderet og ordentlig debat om, hvad det er, vi gør eller ikke gør, og hvad det har af konsekvenser.

Til det formål siger klimaloven flere ting. Den siger for det første, at vi skal lægge nogle retningslinjer, altså sætte nogle mål med et 10-årigt perspektiv. Det er vigtigt for erhvervslivet; det er vigtigt for dem, der skal foretage investeringerne; det er vigtigt for at undgå en politisk zigzagkurs, som mest af alt er dikteret af, hvornår der er valg igen.

For det andet skal vi nedsætte et klimaråd, sådan at det ikke bare er politikernes forgodtbefindende, som dikterer politikken, men nogle folk, der er klimafagligt velfunderede i forhold til bygninger, transport, samfund og erhvervsliv og en masse andre områder. Det er altså en række uafhængige eksperter, som kan være med til at kvalificere, hvad det er, vi skal gøre.

For det tredje sikrer vi, at ministeren på området skal komme til Folketinget en gang om året og fortælle, hvordan det egentlig går.

Det synes jeg er et godt demokratisk princip, hvis det også fortsat skal være Folketinget, der er med til at bestemme, hvor vi skal hen.

Kort sagt giver lovforslaget os nogle bedre rammer og nogle håndtag til at skabe en stabil klimapolitik – en klimapolitik baseret på fakta og viden om området. På den baggrund støtter Socialdemokraterne forslaget, og vi ser selvfølgelig også frem til en god debat i udvalget og her.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har meldt sig med en kort bemærkning. Det er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 16:37

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg noterer mig, at ordføreren siger: Det er ikke gratis; det koster penge at nå en 40-procentsmålsætning i 2020. Kan ordføreren afsløre, hvad det koster at nå den 40-procentsmålsætning i 2020, både i kroner og øre og i arbejdspladser?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Jens Joel (S):

Jeg vil sige tre ting:

For det første var det ikke mig, der sagde, at det ikke er gratis; jeg citerede den tidligere Venstreklimatekstminister for at sige, at det ikke er gratis.

For det andet er en af pointerne med det her lovforslag jo, at vi skal have nogle eksperter til at hjælpe os med at finde ud af, hvad forskellige ting koster. For det siger sig selv, at det ikke er alle løsninger for at nå 40 pct., som er lige gode. Det, vi siger her, er, at vi sådan set godt vil lytte til sagkundskaben. Vi vil godt lytte til dem, der ved noget om det her inden for transportsektoren, inden for bygningssektoren, og som har en klimafaglig ballast, så vi får mest muligt klima for pengene.

For det tredje får vi dermed også en omstilling, som ikke koster arbejdspladser, men som giver arbejdspladser.

Det er sådan set hele baggrunden for det her forslag. Og derfor har vi jo sat et politisk pejlemærke. Men vi ønsker, at eksperterne kommer på banen, sådan at vi får en diskussion om, hvordan vi egentlig får mest klima for færrest mulige penge.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 16:38

Lars Christian Lilleholt (V):

Vil det sige, at man ønsker en 40-procentsmålsætning i 2020 uden at kende prisen? Det vil sige, at man kommer med et lovforslag og med en målsætning om at nå 40 pct., uden at man har regnet på prisen. Det gør man først efterfølgende. Er det særlig seriøst?

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:38

Jens Joel (S):

Jeg synes faktisk, det er rimelig seriøst at sige, hvad man gerne vil opnå rent politisk. Så synes jeg ydermere, det er seriøst at stemme for en klimalov, som siger, at når vi træffer beslutninger om, hvad

det rent faktisk er, der skal gøres, så lytter vi til nogle eksperter og handler ikke kun efter forogdtbefindende.

Den langsigtede dagsordenen – altså det der med at sige, hvad vi faktisk vil, også på lidt længere sigt – er det, der indtil nu har givet os en styrkeposition i Danmark. Det er det, der har gjort, at vi har en ambitiøs klimapolitik, men det er jo også det, erhvervslivet efter-spørger.

Det er jo derfor, jeg kan undre mig såre over, at Venstre, som bryster sig meget af at skulle være erhvervslivets fortalere i den her situation, det ene år siger, de gerne vil være med til at lave en energiaftale, og det næste år render rundt og truer med at aflyse dele af den. Det gør det meget svært. Og det eneste, vi ved med hundrede procents sikkerhed, er, at den grønne omstilling bliver dyrere.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har ønsket en kort bemærkning. Det er hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:39

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg vil jo gerne høre ordføreren, om man i Socialdemokratiet har nogen mening om, hvem det her klimaråd skal bestå af. Jeg har hørt, at det skal være eksperter, der har forstand på klima. Det er selvfølgelig også meget godt, men kunne det også være nogle, der havde et alternativt syn på de her ting, og som måske kunne udøve noget kritik over for det, som er den gode latin?

Det er jo velkendt, at blandt venstrefløjen og mange eksperter er det en bestemt opfattelse af klimasagen, som er den fremherskende, og som også er den, som regeringen kører efter. Men kunne man forestille sig, at man i det her klimaråd også havde folk, som også var kloge, men som også kunne bidrage med nogle kritiske vinkler og ikke bare sang den samme sang, som alle de andre gør, f.eks. nogle fra Det Miljøøkonomiske Råd?

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Jens Joel (S):

Altså, jeg tror nok, at spørgeren fra Dansk Folkeparti skal være lidt mere konkret, hvis man vil have et svar på det. Altså, jeg ved ikke hundrede procent, hvad der menes med god latin, men det er selvfølgelig klart, at når man nedsætter et uafhængigt råd, skal det jo bestå af nogle folk, som har en faglig ballast. Vi har så sagt, at vi synes, at det selvfølgelig skal være folk, der ved noget om klima, men at det også skal være folk, som kan tage højde for, hvad det her har af erhvervsmæssige konsekvenser, hvad det her har af konsekvenser, når man gør noget på bygningsområdet, når man gør noget på transportområdet.

Så vi skal sikre, at det er en bredt fagligt sammensat gruppe, og det handler ikke om, at de skal have en bestemt politisk observans eller et eller andet. Tværtimod handler det jo om, at vi skal få nogle velkvalificerede eksperter på banen. Så bliver der henvist til Det Miljøøkonomiske Råd, som jo findes, og som efter min forståelse fortsat vil findes, og derfor er det jo ikke noget med, at det er nogle, der bliver udelukket af den offentlige debat, eller at man, fordi man ikke sidder i klimarådet, ikke kan mene noget om de her ting. Altså, de ting, som miljøvismændene fremfører, vil jo fortsat være med i debatten.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:41

Mikkel Dencker (DF):

Ja, jeg nævnte netop Det Miljøøkonomiske Råd, fordi der her er nogle eksperter – og ordføreren må jo medgive mig, at det er folk, der er meget kvalificerede, som sidder der – som netop har anlagt en kritisk vinkel på regeringens klimapolitik, og som prøver at afveje klimapolitikken i forhold til så mange andre hensyn, f.eks. hensynet til konkurrenceevnen, hensynet til arbejdspladser.

Jeg synes, det ville være sundt, hvis man også fik nogle af den type folk, som ikke er bange for at tale de folk imod, som hersker på toppen, med. Med dem, der hersker på toppen, mener jeg det her sammenrend af folk, som alle sammen siger, at jorden går under, hvis ikke vi sparer på CO₂. Det kan godt være, at det forholder sig sådan, men man skal også afveje de her ting i forhold til alle mulige andre hensyn, og der vil jeg bare foreslå, at man også tager en person fra Det Miljøøkonomiske Råd med i klimarådet. Hvad mener Socialdemokratiet om det forslag?

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:42

Jens Joel (S):

Jeg forstår ikke helt, om dem, som Dansk Folkeparti henviser til som dem, der er på toppen, er de førende klimaeksperter i verden, altså FN's klimapanel, eller om man mener, at Det Miljøøkonomiske Råd, altså højtuddannede, velbetalte økonomer, lige pludselig skulle være den bedste repræsentant for menigmand, eller hvor man gerne vil hen med det.

Vi har jo sagt helt konkret, at vi gerne vil have, at det klimaråd er bredt sammensat. Jeg beklikker på ingen måde, at dem, der sidder i Det Miljøøkonomiske Råd, er dygtige, men de er dygtige til økonomi, og vi har brug for nogle, som også ved noget om klima, som også ved noget om transport, som også ved noget om bygninger, altså som ved noget om alle de her områder, hvor vi skal omsætte de klimapolitiske tiltag, vi har tænkt os at gøre det i.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Det er officiel politik, at regeringen vil nedbringe CO₂-udslippet med 40 pct. i 2020 målt i forhold til 1990. Regeringen har selv meldt ud, at man vil have opnået en reduktion på 34 pct. af CO₂-udslippet i 2020, hvis man realiserer de initiativer, der allerede er planlagt med energiaftalen. Tilbage står så spørgsmålet om, hvordan man når de sidste 6 pct. Et skridt på vejen til de 40 pct. er jo den klimalov, som regeringen har aftalt med venstrefløjen og De Konservative, og som vi så førstebehandler lige nu.

I Dansk Folkeparti deler vi ikke regeringens ambitioner i klimapolitikken. I Dansk Folkeparti finder vi det derfor heller ikke særlig vigtigt at have detaljerede planer for de yderste marginale 6 pct. af regeringens ambition. Tværtimod vil Dansk Folkeparti advare imod, at man lader sig forblænde af det her bestemte tal på 40 pct. og med hovedet under armen tager en række dyre beslutninger blot for at nå målet på de 40 pct. I Dansk Folkeparti mener vi, at Danmark allerede er gået meget langt i klimapolitikken – og nok også for hurtigt.

Konsekvensen er og bliver, at der spares på CO₂, uden at det nødvendigvis har en målbar effekt på klimaet. Til gengæld er der en usvigelig sikker målbar effekt på danske husholdninger og på dansk erhvervsliv. Når alle her i landet tvinges til at betale for en dyr produktion af grøn energi, er det eneste sikre, at der er en stor regning, som skal betales. Det går ud over almindelige danskere, som betaler for meget for den energi, de bruger i deres dagligliv, og ikke mindst over erhvervslivet, der mister konkurrenceevne, og som taber arbejdspladser.

For kort tid siden kom Det Miljøøkonomiske Råd med deres rapport. Her bakker nogle af landets klogeste hoveder op om vores kritik. Rapportens anbefalinger er utvetydige: Drop yderligere udbygning af grøn energi; det vil spare samfundet for en kæmpe regning og vil på kort tid skabe 5.000 arbejdspladser. Oftest kunne man få den opfattelse, at hvis blot vi i Danmark nedbragte vores CO₂-udslip med lidt mere end alle andre, så ville klimaet være reddet. Men den danske udledning er jo kun en lille, ubetydelig andel af den globale udledning. Derfor betyder det i det globale perspektiv uendelig lidt, om Danmarks udledning begrænses til 40 eller 30 pct., men det betyder rigtig meget for de virksomheder, der taber konkurrenceevne, og for de medarbejdere, der mister deres job.

Derfor støtter Dansk Folkeparti ikke regeringens kurs i klimapolitikken, for vi savner realisme i regeringens politik. Vores standpunkt er, at Danmark ikke kan frelse verden, og at den eneste sikre effekt af klimapolitikken er, at vi taber konkurrenceevne og arbejdspladser. Danmark bliver fattigere. Derfor er vi ikke med i klimaaftalen, og derfor siger vi også nej til lovforslaget.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har meldt sig. Det er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne.

Kl. 16:46

Jens Joel (S):

Tak for det. Nu nævnte Dansk Folkepartis ordfører selv Det Miljøøkonomiske Råd igen og citerede det for at sige, at hvis man skulle gøre noget klogt, så skulle man droppe udbygningen af yderligere vedvarende energi, bl.a. de her havvindmølleparker. Det ville så skabe 5.000 arbejdspladser på kort sigt. Sådan blev det citeret. Så vil jeg gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om han selv ringer ned til de 3F'ere og metalarbejdere, de over 20.000, som stod til at få arbejde på de havvindmølleparker, og siger, at det er aflyst.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:47

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror ikke på, at der er 20.000 mennesker, der får varige arbejdspladser ved at bygge to havvindmølleparker. Det kan godt være, at der bliver skabt noget beskæftigelse, lige præcis mens man fremstiller havvindmøllerne og mens man stiller dem op, men derefter er det også så som så med, hvor mange mennesker der har noget ud af det her andet end ejerne, som jo får rigeligt med penge fra statskassen på den måde. Og så er der selvfølgelig nogle, der skal servicere dem, men det, som vismændene har regnet sig frem til, er jo blivende arbejdspladser, 5.000 blivende arbejdspladser, som kommer på længere sigt, ved at Danmarks konkurrenceevne bliver bedre, ved at vi ikke har så dyr energi. Så netto er jeg ret sikker på, at vi havner meget tæt på plus 5.000 arbejdspladser.

Kl. 16:47

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jens Joel.

Kl. 16:47

Jens Joel (S):

Lad os ikke diskutere den der økonomiske model alt for indgående. Det er også klart, at den jo bl.a. ikke tager hensyn til, at vi har en førerposition i Danmark og derfor slet ikke anerkender, at resten af verden køber vores grønne teknologi, fordi vi er allerlængst med den. Så jeg tror, der er mange af de folk i den grønne sektor, som vil være kede af den melding fra Dansk Folkeparti. Men hvis det nu står til troende, skal man så også lægge det i det, at Dansk Folkeparti på andre politikområder vil henholde sig til de økonomiske vismænd i forhold til at fastlægge politikken i stedet for at gøre det herinde i Folketingssalen?

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:48

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti lytter vi altid til eksperter, også de økonomiske vismænd, men vi afstemmer også i forhold til vores egen politik, hvor meget af det, de kommer med, som vi vil bruge, for vi politiker har holdninger. Økonomer regner på tingene og anviser de økonomisk bedste løsninger, men det er ikke sikkert, at de er politisk gangbare. Men det mener vi at de er i det her tilfælde.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Der er yderligere et medlem, der har meldt sig for en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 16:48

Per Clausen (EL):

Skal jeg forstå hr. Mikkel Dencker sådan, at når Dansk Folkeparti ganske ofte afviser vismændenes forslag, så fører Dansk Folkeparti ikke den bedste økonomiske politik, men så fører de en ufornuftig økonomisk politik af ideologiske grunde? For sådan må jeg forstå hr. Mikkel Denckers argumentation for, hvornår man støtter sig til vismændene, og hvornår man ikke gør det.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:49

Mikkel Dencker (DF):

De økonomiske vismænd har rigtig mange forslag til, hvordan man kan indrette Danmark og Danmarks økonomi på en anden måde. Det lytter vi altid til, men det er ikke altid, det er politisk ønskværdigt at gennemføre de forslag, der kommer derfra. Så det afvejer vi på vores egen vægt. Nogle gange foreslår vismændene jo, at man skal forhøje ejendomsskatterne ganske voldsomt. Det går vi ikke ind for. Vi går ind for skattestop. Så det er jo et godt eksempel på, at det, som måske i en professors regnemaskine giver det bedste resultat, bare ikke er politisk ønskværdigt.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti går ind for skattestop og mere velfærd og forskellige andre ting, som økonomer har svært ved at få til at hænge sammen. Jeg vil bare spørge hr. Mikkel Dencker, om det, der gør sig gældende her, er, at Dansk Folkeparti faktisk har den opfattelse, at det er en rigtig god idé at overlade klimaregningen, altså klimaforandringernes konsekvenser, til vores efterfølgere. Det handler i virkeligheden bare om, at Dansk Folkeparti skal have nogle stemmer i morgen, og så må vores efterfølgere betale prisen i form af klimakatastrofer, og hvad de har af økonomiske og sociale omkostninger på langt sigt.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:50

Mikkel Dencker (DF):

Jeg mener jo ikke, at der er nogen direkte sammenhæng mellem, om man i Danmark når en CO₂-nedbringelse på 34 eller 40 pct., og så om der sker klimakatastrofer i fremtiden. Danmarks CO₂-udledning er så marginalt lille, at det ikke har noget som helst at skulle have sagt for klimaet på lang sigt. Der tror jeg nok at hr. Per Clausen skal vende blikket mod nogle andre lande, som udleder væsentlig mere og har en meget større vækst i deres CO₂-udledning. Hvis der er nogen, der påvirker klimaet, så må det være dem.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er der ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Det var skræmmende nyheder, vi fik i går fra FN's klimapanel. Konklusionen i den rapport, der kom i går, var simpelt hen, at verden får svært ved at brødføde sin befolkning i de kommende årtier på grund af de klimaforandringer, vi mennesker har skabt igennem årtier og skaber over de kommende årtier på grund af vores høje CO₂-udledning. Klimaforandringerne vil ifølge rapporten mindske fødevarerproduktionen, og det vil skabe yderligere fattigdom, hungersnød og konflikter i de fattigste egne af verden. Jeg synes, det var meget skræmmende læsning, vi fik i går.

Derfor er jeg rigtig glad for, at Danmark både her i landet, men også i Europa og hele verden, fører en ambitiøs klimapolitik for at imødegå de forandringer, vi ser. Vi har her i Danmark lagt op til, at energiforbruget skal dækkes fuldstændig af vedvarende energi i 2050, at vores el- og varmeforsyning skal dækkes af vedvarende energi allerede i 2035, at kul og olie skal udfases i 2030, og som vi har besluttet, vil halvdelen af vores elforbrug komme fra vind allerede i 2020. Sidst, men ikke mindst, har vi jo vedtaget meget bredt her i Folketinget, at vores udledning af drivhusgasser skal reduceres med 40 pct. i 2020 i forhold til 1990-niveau.

Jeg er meget glad for, at det er et bredt flertal her i Folketinget, som støtter op om de her mål. Det lovforslag, vi behandler nu, skaber rammen for arbejdet hen imod de mål. Der er tre hoveddele i lovforslaget: Der skal hvert femte år fremsættes mål for, hvad der skal ske med klimaet i de kommende 10 år. Der nedsættes et klimaråd, der skal vurdere status for målsætningerne og samtidig analysere og anbefale, hvilke virkemidler den til enhver tid siddende regering bør tage i brug for at opnå målsætningerne. Og som det tredje

skal der hvert år laves en klimapolitisk redegørelse her til Folketinget.

Det er Radikale Venstres opfattelse, at den her lov vil sikre fremdrift i klimaindsatsen på en faglig og oplyst måde, under hensyn til både vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Med den rapport, vi så i går, mener vi bestemt at der er brug for begge dele.

Derfor støtter vi varmt lovforslaget her.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har meldt sig med en kort bemærkning. Det er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 16:53

Lars Christian Lilleholt (V):

6 pct.s CO₂-reduktion er jo ganske meget – det håber jeg at ordføreren er enig i. Det gør man ikke sådan bare fra den ene dag til den næste. Kan ordføreren sige noget om, hvad det er for nogle tiltag, der skal gennemføres? Ordføreren taler jo meget om, hvad der skal gøres, at der skal sættes forskellige rammer, at der skal indberettes, oprettes klimaråd, og der skal gøres det ene og det andet, men hvilke tiltag skal der til for at nå en 40 pct.s CO₂-reduktion i 2020? Det savner jeg at høre lidt om.

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Andreas Steenberg (RV):

Jamen et eksempel er jo den finanslovsaftale, vi indgik med hr. Lars Christian Lilleholts parti her i december måned, og som indeholdt en naturfond, som også indebærer nogle CO₂-reduktioner. Og på den måde vil regeringen løbende lægge nogle tiltag frem, som vil reducere CO₂-udslippet, og det, som klimarådet skal, er jo at komme med nye ideer til, hvilke tiltag man kan tage i brug henover årene.

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 16:54

Lars Christian Lilleholt (V):

I august måned præsenterede regeringen jo et katalog med 78 forskellige tiltag – højere afgifter på brændsler, fjernelse af kørselsfradraget og en lang række andre forskellige nye skatter og afgifter og nye pålæg til erhvervsliv og forbrugere. Er det noget af det, vi skal have aktiveret igen?

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Andreas Steenberg (RV):

Nej, det har vi afvist op til flere gange. Vi vil ikke hæve skatter og afgifter, og vi vil heller ikke fjerne befodringsfradraget, så det er et klart nej til de virkemidler.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er der ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Steen Gade for SF.

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak. Det er godt, at vi har fået forslaget om en klimalov. Man kan sige, at vi jo ikke er først i verden med det. Der er en række lande, der har taget det her initiativ før. Vi er nogle, der har arbejdet for, at vi også skulle have en klimalov i Danmark. Vi har i den sammenhæng været inspireret af vel specielt United Kingdom og Skotland og deres klimalov, og man kan sige, at hele strukturen er bygget op efter samme linje med et klimaråd, som kommer med råd om, hvad man skal gøre, og hvad der vil være fornuftigt. Rådet bliver sammensat sådan, at der både tages hensyn til videnskab og samfundsøkonomi, og der kommer redegørelser til Folketinget. Dermed er det jo sådan set et fortløbende forløb, således at forslagene kan indoptages i forslag i Folketinget og indtages i finanslove, alt efter hvilke af forslagene man måtte vælge. Så langt så godt.

Det var en vigtig del af regeringsgrundlaget og specielt en vigtig del for mit parti, SF, at det her blev skrevet ind, og også at vi fik skrevet en 40 pct.s CO₂-reduktion i 2020 ind. Det er fremgået tidligere her, at Danmark har en særlig forpligtelse til at have store reduktionsmål, fordi vi faktisk har et meget højt CO₂-udslip pr. indbygger. Det er ikke stå stort som amerikanernes, men altså større end i en række andre lande i Europa og større end det europæiske gennemsnit. Så vi har en særlig forpligtelse. 40 pct. er så inde i en politisk aftale mellem regeringspartierne, SF, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Vi har ønsket, at det stod på en anden måde: At det stod som en del af selve lovforslaget; at det i det mindste var nævnt i bemærkningerne som en målsætning, der skulle nås. I stedet for er det en politisk aftale.

Det er selvfølgelig godt nok at have en politisk aftale, men det er SF's overordnede ønske, at det står i loven. Det giver større sikkerhed, og jeg forstår faktisk ikke de juridiske modforestillinger, som er refereret i bemærkningerne til forslaget. På mig virker det altså nærmest som udenomssnak, men det kan vi afklare i udvalget, og det kan også være, at ministeren vil sige noget om det her. Jeg forstår, at det er Justitsministeriets betragtninger, der styrer det her, og det er jo ikke justitsministeren, der sidder i salen i dag, men det må vi jo så videre finde ud af i udvalget.

Det andet, som jeg synes der er for meget uklarhed om, er målet om 2050. Der er man så gået over til en beskrivelse af et lavemissionsamfund. Hvis man slår op på klima- og energiministerens hjemmeside, ser man, at Danmark går ind for 100 pct. vedvarende energi i 2050. Det er det, vi skal skrive. Det var det, vi ville have. Det er det, der giver mening. Det er det, der ikke giver mulighed for andre typer fortolkninger. Så det er også noget af det, vi vil forfølge under udvalgsarbejdet.

Forslaget kommer lige netop nu i en situation, hvor vi har fået den sidste klimarapport fra FN, som jo bør bruges samtidig med den, der kommer om en måned i Berlin, der siger noget om, hvad vi kan gøre ved det, hvad vi handlingsmæssigt kan gøre. Det bør bruges til at få et løft i den danske debat om det her.

Jeg synes, at hele Venstres håndtering af denne debat illustrerer, hvor useriøst og småtskåret vi har den her debat. Det er jo også illustreret i dag. Det er, som om man ikke tager det alvorligt; som om man ikke forstår, at hvis vi venter, bliver det dyrere. Og Venstre burde være ekspert i det her, for da Anders Fogh Rasmussen aflyste den ene vindmøllepark, da han kom til som statsminister, blev den udsat, og det endte jo med, at Anholt Havmøllepark blev bygget på det totalt forkerte tidspunkt og blev dyrere end ellers. Så Venstre er ekspert i at vise, at hvis man venter med at handle, bliver det dyrere for borgerne.

Jeg går derfor til udvalgsarbejdet med fokus på de punkter, jeg har nævnt, som er kritiske, men er positiv over for at få vedtaget lovforslaget.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 17:01

Lars Christian Lilleholt (V):

SF's ordfører gør meget ud af, at CO₂-reduktionen på 40 pct. var meget vigtig for SF at få indskrevet i regeringsgrundlaget, dengang SF var en del af den daværende regering. Hvorfor var lige netop det valgløfte vigtigt? Nu er der jo mange valgløfter, man er løbet fra – rigtig mange, må man sige. Hvorfor var lige det her løfte om en CO₂-reduktion på 40 pct. i 2020 så vigtigt at indfri i forhold til alle de andre valgløfter, man er løbet fra?

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:01

Steen Gade (SF):

Jeg er rigtig glad for, at mine bemærkninger om Venstre også fik Venstres ordfører til at stille et spørgsmål, for jeg ønsker faktisk en diskussion med Venstre. Jeg synes ikke, Venstre er seriøs længere. Da vi lavede energiaftalen, var Venstre seriøs, men nu er Venstre i fuldt bakgear, og det synes jeg er meget bekymrende for vores diskussion. For øvrigt har jeg ikke det billede af at løbe fra aftaler og ting og sager, som Venstre har.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Kl. 17:02

Lars Christian Lilleholt (V):

I modsætning til SF synes jeg faktisk at SF har en meget seriøs energiordfører, som jeg sætter meget stor pris på samarbejdet med. Men når ordføreren er så seriøs, har ordførerens parti vel også regnet på, hvad det kommer til at koste i 2020 i form af tabt konkurrenceevne, tabte arbejdspladser og i øvrigt prisen, sådan at man ikke bare har sådan et fluffy mål, for det er jo ikke særlig seriøst bare at sige 40 pct. uden at kende prisen på det.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:02

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt kvittere for bemærkningen. Mine betragtninger om Venstres kampagne mod klimaet var ikke personligt ment. Men vi har ikke regnet på det her, for vi nedsætter jo nu et klimaråd, og vi har et klimakatalog, som løbende skal fornys og vurderes, og så kigger man det ud, som man så vil tage ind. Vi skal jo huske, at vi altså er i begyndelsen af 2014, og at vi skal have nået det her i 2020. Vores agt er altså ikke, at det her skal koste en masse penge. Vores agt er faktisk, at det skal gøres, uden at det koster noget voldsomt at gøre det. Det, jeg ved med fuldstændig sikkerhed – og det burde Venstre også vide – er, at hvis vi undlader at handle, så bliver det dyre.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Så er det hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:03

Kl. 17:03

Mikkel Dencker (DF):

Jeg trykkede mig ind, fordi jeg hørte, at ordføreren havde lagt mærke til den samme lille detalje, som jeg også hæftede mig ved, da jeg læste lovforslaget, nemlig at man fra regeringens side går ind for et lavemissionssamfund. Men jeg mener jo at huske, at man i hvert fald indtil for nylig har talt om et emissionsfrit samfund. Er det ikke rigtigt? Kan SF bekræfte, at det har været regeringens politik indtil for nylig?

Lad os forudsætte det. Jeg har forstået, at SF også går ind for et emissionsfrit samfund i 2050. Hvis man gør det, vil jeg egentlig høre, hvad SF så mener der skal ske med den skifergas, der måske er neden under Nordjylland. Hvis det viser sig, at de prognoser, der siger, at der måske er til mellem 200 og 250 års forbrug af gas i undergrunden under Nordjylland, hvad mener SF så der skal ske med den gas efter 2050? Skal den så bare blive nede i jorden og ikke komme samfundet til gavn?

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:04

Steen Gade (SF):

Først vil jeg sige noget om definitionen af, hvad det er, vi skal nå i 2050. Altså det, som den tidligere statsminister talte om, var et fossilfrit samfund i 2050. Vi får jo aldrig et samfund, der er emissionsfrit, for vores CO₂-udslip hører med til naturens balance. Det er derfor, jeg har hæftet mig ved det udtryk, som er dækkende for det, SF står for, og det er altså 100 pct. vedvarende energi.

Hvad angår skifergas, har vi en kritisk adgang til den diskussion, men det, vi må se på, er jo, om der er et potentiale, og på de miljørisici, der er forbundet dermed.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 17:05

Mikkel Dencker (DF):

Med hensyn til skifergassen var det, jeg fiskede efter at høre, om SF, hvis man går ind for et fossilfrit samfund i 2050 – og det har jeg forstået at man gør – så også mener, at skifergassen skal blive nede i undergrunden, uanset hvor let tilgængelig den end måtte være. Hvis der er så store ressourcer, som der er nogle der tror der er, og hvis de er relativt let tilgængelige, så vil jeg jo mene, at så store ressourcer, som måske har en værdi, der ikke skal måles i milliarder, men i billioner, vil være ret store værdier at lade blive nede i undergrunden. Så hvad mener SF? Skal den blive nede i undergrunden, eller skal vi bruge den?

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Steen Gade (SF):

Der er jo mange vurderinger af, om der er noget skifergas i Danmark. Der er også nogle, der siger, at det er der kun meget lidt af, og at det ikke kan betale sig at udvinde den. Jeg vil altså ikke i forbindelse med de her diskussioner sælge skindet, før bjørnen er skudt.

Men det grundlæggende er jo, at vi skal have et samfund med 100 pct. vedvarende energi i 2050. Det er det, vi går efter, altså at vores energiproduktion skal være baseret på 100 pct. vedvarende energi, og vi skal jo både af med gas og olie i god tid inden 2050.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 17:07

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Når man ser på de begivenheder, der har fyldt ganske meget i den politiske debat i de seneste uger, er det jo en lidt mærkelig diskussion, man har her i det danske Folketing, for det handler ligesom om: Kan det nu betale sig at skære ned på CO₂-udslippet? Man kunne også stille spørgsmålene: Kan det nu betale sig at være selvforsynende med energi? Kan det betale sig at gøre sig uafhængig af f.eks. leverancer fra Rusland?

Der synes jeg bare, at meget af den diskussion, der foregår i Danmark, er fuldstændig løserevet fra den situation, vi står i. Det er både, når vi snakker om det ud fra en miljøpolitisk og klimapolitisk synsvinkel, og når vi snakker om situationen ud fra nødvendigheden af eller fordelene ved at være i stand til at forsyne os selv med energi.

Der må vi bare sige, at hvis vi ser på diskussionen om klimaudfordringerne og klimaforandringerne, er vi jo for længst forbi den tid, hvor vi kunne sige, at der er en udfordring, der vil ramme vores børn og børnebørn, for i dag kan vi bare konstatere, at klimaforandringerne er her. Vi ved med sikkerhed, at de mennesker, der er unge i dag, kommer til – om jeg så må sige – at nyde rigtig, rigtig skidt af min generations svigt i forhold til i tide at gøre noget ved klimaudfordringen. Det er sådan den situation, der er.

Så kan man jo spørge sig selv, om det ikke burde appellere til en kritik af regeringen for at være for lidt ambitiøs i forhold til at koble nogle nationale initiativer i en klimalov med en konkret plan for, hvordan man reducerer CO₂-udslippet frem til 2020, og en kritik af regeringen for ikke at have fremlagt en mere offensiv strategi for, hvordan man i et samarbejde med andre lande, som er indstillet på også at gå i spidsen, kunne gennemføre nogle af de tiltag, der kunne føre til, at man både på EU-plan og FN-plan faktisk kunne opnå nogle resultater. Altså den kritik at sige: Jamen ærlig talt, det er da lidt at komme med en klimalov og en reduktion her i Danmark, for der skal mere til. Det vil der vel være en pointe i.

Men problemet er bare, når vi hører Venstre og Dansk Folkeparti og deres venner ude omkring i verden, så synger de alle sammen den sang, der hedder: Vi skal ikke gå i spidsen. Ingen skal nemlig gå i spidsen for noget nogen sinde, er vel i virkeligheden Venstres og Dansk Folkepartis hovedsynspunkt, for vi venter og ser. Det er måske dér, hvor man indimellem næsten kunne savne den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, som jo godt nok fik forsinket en havvindmøllepark, men som jo også indså eller i hvert fald lod, som om han indså, at han havde taget fejl. Han var vel den første og eneste i Danmark, som for alvor fik proklameret en grøn revolution som værende nødvendig. I dag kan man sige, at det er gravet ned igen.

Det lovforslag, der ligger her i dag, har gode sider. Jeg vil sige, at en af de ting, som vi i Enhedslisten er mest glade for og mest tilfredse med, er, at vi nu får etableret et klimaråd, som ud fra en klimafaglig og klimasaglig argumentation kan komme med råd om, i hvilken retning vores klimapolitik skal udvikle sig, og som med afsæt i nogle formuleringer om, hvilken målsætninger vi har i forhold til 2050 og 2020, kan medvirke til at komme med nogle bud på, hvordan man

sådan hvert femte år kan fremlægge nogle om ikke 10-årsplaner så scenarier for, i hvilken retning det skal gå.

Det synes vi er rigtig godt og rigtig fornemt, og jeg skal ikke undlade at sige, at det har været rigtig, rigtig vigtigt for Enhedslisten at sikre, at vi fik et klimaråd, ud fra den klare opfattelse, at på et område var regeringsgrundlaget fuldstændig på vildspor, og det var der, hvor det handlede om, at man skulle have Det Miljøøkonomiske Råd til at stå for det her. Det er vi glade for.

Så har vi selvfølgelig også nogle områder, hvor vi synes, at det her godt kunne være tydeligere. Det har hr. Steen Gade sådan set været inde på. Altså, betyder det der med lavemissionssamfundet det, som regeringen har sagt indtil nu, nemlig at vi skal have hundrede procent vedvarende energi i 2050? Og dækker lavemission så over, at man erkender, at der alligevel vil være noget emission, for så snakker vi dog alligevel det rigtige sprog?

Det andet, som vi selvfølgelig også ærgrer os lidt over, er, at de konkrete målsætninger – det er både 2050-målsætningen, henvisningen til 2-gradersmålsætningen, spørgsmålet om, hvornår der skal komme udspil til nogle langsigtede planer – af forskellige mere eller mindre forståelige tekniske årsager er anbragt i bemærkningerne. Det er vi lidt ærgerlige over, og det skal vi selvfølgelig arbejde videre med i det udvalgsarbejde, der kommer.

Men når det er sagt, er der vel trods alt ikke nogen tvivl om – og indtil nu har i hvert fald Venstre og Dansk Folkeparti overbevist mig om, at det nok er rigtigt – at vedtagelsen af den her klimalov vil give os væsentlig bedre forudsætninger for at komme i gang med at løse klimaudfordringen i Danmark fremover. Det skal man selvfølgelig være med til, så derfor er vi positive over for lovforslaget.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Liberal Alliance kan ikke anbefale en national klimalov, som forudsætter faste klimamål, altså nagelfaste tal eller procenter hvert femte år med et 10-årigt perspektiv, og hvor det så ellers ruller derudaf. Jeg hørte, at hr. Per Clausen var lige ved at sige ordet 10-års-planer, og det giver jo sådan visse associationer. Det kan vi ikke, fordi tankegangen bag loven knytter sig til sådan en særlig, kan man sige, territorial logik, som efter vores opfattelse er og bliver meningsløs, når vi taler om CO₂-udledning. Vi lever jo ikke på en øde ø. Vores energi- og klimapolitik må i langt højere grad knyttes an til større områder og helst EU. Det er der jo også mange der har været inde på.

I forhold til klimarådet ser vi med en vis uro på, at det bliver sådan et lille dansk mini-FN-klimapanel, hvor kun vennerne inviteres med til klimafest, og hvor både formand og administrativ ledelse bliver hentet i den frelst skole, hvor kritiske elementer over for hovedteoriene holdes udenfor. Der er jo meget få pladser i det her klimaråd.

Jeg har også svært at se, hvad det er, klimarådet skal gøre, som ikke allerede sker i dag i Det Miljøøkonomiske Råd. I Det Miljøøkonomiske Råd vurderer man jo også opfyldelsen af klimamålsætningerne sammenholdt med de internationale forpligtelser. Man diskuterer virkemidler, og man lægger op til en offentlig debat. Det er altså nøjagtig det samme, som der står i lovforslaget om klimarådets opgaver. Når man ikke kan bruge denne rådgivning fra de miljøøkonomiske vismænd, er det måske i virkeligheden, fordi man ikke kan lide de resultater, de kommer med, når de gang på gang forklarer regeringen, at der ingen miljømæssig effekt er af den førte energipoli-

tik, og at den er alt for dyr og i visse tilfælde decideret dysfunktionel.

Det svarer til, kom jeg til at tænke på, da jeg skulle forberede mig, at man i landbruget – og jeg vil godt medgive, at det er mange år siden – ikke var tilfreds med det vejr, som DMI lovede, og derfor ønskede landbruget deres egen vejrtjeneste. Nogle kan måske huske det. Spøg til side, det er mange år siden, men jeg må sige, at jeg i bedste fald betragter denne lov som symbolsk, på samme måde som vi også har klimalokalplaner, selv om lokalplanerne jo sagtens kan tage de samme hensyn som de nu indførte klimalokalplaner. Men nej, ordet klimaet skal foran, for så er det rigtigt, og så er det godt, og så kan ansigtet lægge sig i de rette bekymrede folder.

I værste fald vil loven føre til en rigid regulering af alt, der har med CO₂-udledning at gøre, således at der nu også skal sættes mål for, hvor mange røde bøffer man kan tillade sig at indtage. Det har faktisk været fremme hos de såkaldte eksperter. Vi frygter med andre ord, at vi med denne lov tager hul på et helt nyt kapitel i bogen om nye tvangsmidler, som kan retfærdiggøre indgreb i den personlige frihed, og derfor siger vi nej tak til dette nye indslag i klimadebat-ten.

Kl. 17:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 17:16

Per Clausen (EL):

Det er ikke et forsøg på at nå til nogen egentlig enighed med hr. Villum Christensen i klimaspørgsmålet, når jeg spørger; det går måske mere på hr. Villum Christensens anvendelse af eksperter. Jeg kan forstå, at der er de dygtige, saglige eksperter i Det Miljøøkonomiske Råd, som har ret, og så er der de ideologisk befængte eksperter i FN's klimapanel, som har uret. Er hr. Villum Christensen sikker på, at det altid er sådan, at de eksperter, man er enig med, har ret, og de andre uret?

Kl. 17:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Villum Christensen (LA):

Jeg tror, man skal være meget varsom med at sige, at nogen har mere ret end andre. Det er jo meget komplekse forhold, der er tale om her. Men når jeg synes, at de miljøøkonomiske vismænd er interessante, er det jo netop, fordi rigtig mange argumenter i klima- og energidebatten f.eks. har skullet være båret af beskæftigelsesmæssige hensyn – der må være et eller andet om økonomien, hvor man forlader de mere energipolitiske spørgsmål, fordi man godt kan se, at det nok ikke rigtig virker. Vi kan godt se, at der ingen miljøeffekt er, fordi CO₂'en jo smutter til udlandet, og så ryger den op et andet sted. Men så må man jo bruge de beskæftigelsesmæssige argumenter, og det er en af grundene til, jeg synes, at det er rigtig vigtigt også at høre på vismændene. Jeg er helt med på, at det er forskellige aspekter af en kompleks virkelighed, de såkaldte eksperter stikker gafflen i.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Så vil jeg bare spørge hr. Villum Christensen, om han ikke er enig med mig i, at det kunne tænkes, at forskere med en naturvidenskabelig tilgang vidste mere om klima- og miljøeffekter end økonomer.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:18

Villum Christensen (LA):

Det er klart, og det var sådan set også det, der lå i det svar, jeg kom med for lidt siden, nemlig at man får nogle forskellige svar, alt efter hvilket udgangspunkt man har for sine analyser.

Men når jeg siger, at jeg er bekymret for det her lille snævre råd, som skal inviteres af ministeren som særligt sagkyndige, er det, fordi jeg frygter, at vi får den samme situation som med klimapanelet, nemlig at det bliver en lukket fest. Det er en fest for de mennesker, som bekymrer sig, og som fuldstændig kan følge den linje, som vi også så i klimapanelets rapport i går, hvor frygten i sig selv er bærende for den politiske debat. Jeg synes, det er trist, at det hele tiden skal være skræk og rædsel, der skal være rammen for de her diskussioner.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er et ekstra medlem, der har meldt sig under fanerne til korte bemærkninger. Det er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne.

Kl. 17:19

Jens Joel (S):

Det er bare, fordi jeg nu bliver lidt forvirret. FN's klimapanel og det, der kom frem i går, er båret af skræk og rædsel. Er det rigtigt forstået, at Liberal Alliances ordfører mener, at det, som den internationalt sammensatte og i øvrigt fuldstændig åbne samling af eksperter, når frem til i en proces, hvor man kan byde ind og sige noget, som er det bedste og mest kvalificerede bud, vi har på, hvordan udviklingen på vores klode er, er båret af skræk og rædsel, altså forstået sådan, at det ikke er båret af rent faktiske forhold og af viden?

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:19

Villum Christensen (LA):

Jeg er af den opfattelse, at den måde, man arbejder på i FN's klimapanel, er en lukket fest, og med det mener jeg, at det ikke er transparent, hvad der foregår. Det er ikke sådan, at man som i en normal videnskabelig sammenhæng, altså når vi snakker om forskning, siger, at her har vi en teori om, at CO₂ fører til opvarmning – lad os sige det – og så bruger alt krudtet på at få kritikerne ind og spørge: Holder den her tese, eller gør den ikke? Så er jeg meget konkret. Det er jo det modsatte, der sker i klimapanelet; der kommer alle vennerne ind.

Det er jo i grunden også et politisk projekt, altså som er nedsat af politiske årsager med henblik på at skabe grundlag for den her teori om CO₂ i forhold til den globale opvarmning. Det er jo ikke et universitet, det er jo et politisk projekt, næsten lige meget hvordan man vender og drejer det. Man forhandler jo den tekst, og en forhandling af tekster har ikke ret meget med videnskab at gøre; det har efter min opfattelse med politik at gøre.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Per Clausen. Nej, undskyld, vi var i gang med hr. Jens Joel.

Kl. 17:21

Jens Joel (S):

Det er helt o.k., hr. Per Clausen og jeg ligner jo også hinanden, så det går nok – som to dråber vand. (*Munterhed*). Nå, nu tabte jeg lige tråden.

Men jeg skal forstå det sådan, at Liberal Alliance faktisk ikke mener, at den pier review eller den diskussion, man har mellem videnskabsmænd, gør, at det er videnskabeligt, altså at man ikke betragter FN's klimapanel som et videnskabeligt panel; man betragter det som et politisk projekt, altså en bunden opgave, hvor de er blevet bedt om at bekræfte en teori, som nogle, forstår man, måske venstreorienterede politikere har. Altså, er det sådan, man i Liberal Alliance ser på FN's klimapanel?

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Villum Christensen (LA):

Der er ingen tvivl om, at der er videnskabsmænd, der er knyttet til klimapanelet. Men det helt kritiske ved klimapanelet er, at det foregår lukket, og at kritikerne er udelukket. Det er to fuldstændig centrale forhold. Man kan sagtens plukke ud af videnskaben, lidt der og lidt der, og det kan være videnskabeligt hver for sig, og så kan man lægge det sammen og sige, at videnskaben siger det.

Men til det her med – det hører man tit i debatten – at det er formuleret som en fast videnskab, der siger det, vil jeg sige, at det er det jo ikke, for kritikerne kommer ikke til orde. Man kan lave masser af analyser over, hvor de her folk kommer fra, og det er jo givet, at rigtig, rigtig mange altså er rekrutteret fra Verdensnaturfonden og fra Greenpeace, og så bliver det altså ikke videnskab; så bliver det mere et politisk projekt end et videnskabeligt projekt. Dermed ikke sagt, at der ikke sidder videnskabsfolk. Men hvis man plukker i bestemte holdninger, så bliver det, der kommer ud af det, jo politisk – netop fordi det ikke er transparent, og fordi kritikken holdes udenfor. Det er de to centrale pointer.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger – hverken fra Socialdemokraterne eller Enhedslisten. Nu er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Mike Legarth.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget om klimaloven. Det gør vi ikke mindst i lyset af FN's klimapanel og deres rapport, som kom i går, som vi i Det Konservative Folkeparti betragter som værende af høj kvalitet. Det bør vi i høj grad lytte til. Så kan andre partier have nok så mange meninger om det. Jeg synes, at når en så kritisk rapport udkommer, og når de ypperste inden for det felt tilkendegiver, at der er tvivl om, at verden vil være i stand til at brødføde sig selv, hvis vi ikke gøre noget, er det absolut værd at lytte til det.

Det samme gælder de billeder, vi har set fra Beijing, hvor forureningen driver over byen, så folk ikke kan se solen og må gå med en maske. Det tilsvarende er for nylig sket i Paris. De billeder må være

skræmmende eksempler for os og være med til, at vi tager det alvorligt. Det kommer jo tættere og tættere på. Så bare set under den paraply synes jeg, det er vigtigt at tage ansvaret på sig.

Så er vi i Det Konservative Folkeparti et grønt parti, men også et erhvervsvenligt parti, og derfor deltager vi i en lovgivning som den her. Det er jo helt afgørende, at klimainsatsen, og det fremgår også af teksten i det her lovforslag, ikke skal koste job, men skabe job. Det har været en afgørende præmis; det er der, vi er.

Der er ingen bindende mål, og derfor er det en lille smule underholdende at høre hr. Villum Christensen her fra talerstolen fortælle om de faste mål, der skal nås, for de er der ikke. Der er lavet en politisk aftale om, at vi har en målsætning om at prøve at nå en reduktion på 40 pct. CO₂-udslip, og det mangler da bare andet. Som vi har hørt i dag, hvilket er dokumenteret, er Danmarks udslip af CO₂ over gennemsnittet i EU. Kan vi være det bekendt? Skal vi bare sidde det overhørigt? Skal vi lade de andre trække læsset og lade dem om at løse den kæmpestore udfordring, det er, at når vi trækker vejret, udsætter vi os selv for større farer, end andre udsættes for? Er vi ikke i det her land interesseret i at have en så god natur og et så godt miljø som overhovedet muligt? Det synes vi.

Men det er klart, at måden at nå vores målsætning på er lige så vigtig, og der er det altså afgørende for os Konservative, at det er skrevet ind, at den indsats og de initiativer, der bliver taget, og de redskaber, der bliver brugt, skal ske under hensyn til, at der skal skabes arbejdspladser, og at virksomhederne skal bevare deres konkurrenceevne. Derfor kan det undre mig, at Liberal Alliance, Venstre og Dansk Folkeparti ikke er med i den her aftale. Det burde de være.

Så skal der nedsættes et klimaråd. Det synes jeg er en god idé, for vi har ikke brug for smagsdommere, der mener det ene og det andet. Vi har brug for uvildige, videnskabelige eksperter, der kan hjælpe os med råd og vejledning og anbefalinger til, hvordan vi kan nå de målsætninger, vi har, og hvad de koster.

Jeg har jo lige underholdt med, at Det Konservative Folkeparti ikke helt stålsat har sagt, at vi skal nå 40 pct. Vi skal prøve, men under den forudsætning, at det kan skabe arbejdspladser og bevare virksomhedernes konkurrenceevne, mens vi når derhen. Hvis vi ikke kan det, må vi udsætte målet. Men i dag er det det, der er målsætningen. Det synes vi er fornuftigt.

Det er også vigtigt, at de mennesker, der sidder i det klimaråd, er nogle, der har en bred funderet baggrund. Og her har vi jo set ministeren lægge op til, at det skal være folk, der kommer fra mange forskellige grene af samfundet. Det er fra byggesektoren, landbruget – alle vigtige områder er taget med, og derfor synes jeg, at der er overbevisende argumenter for, at vi får en saglig debat om, hvordan vi når de mål, vi gerne vil opnå, og hvad konsekvensen vil være, herunder er også de økonomiske og fordelingsmæssige konsekvenser af det, der bliver foreslået, vigtige for os, så vi kan gå ind til det med åbne øjne. Det er samlet set argumentet for os for at gå ind i det her.

Jeg synes også, det er værd at hæfte sig ved, når der nu tales om en reduktion på 40 pct., som vi synes det er hensigtsmæssigt at nå, at Tyskland har det samme mål, på nogenlunde samme præmisser har svenskerne tilsluttet sig, og Storbritannien har sagt en reduktion på 40 pct. – det har de faktisk ikke; de har sagt en reduktion på 50 pct., men i 2025 – så vi er jo ikke ene om at have en ambitiøs målsætning, og når det sker, samtidig med at vi leverer arbejdspladser og skaber konkurrenceevne i virksomhederne, bør det være noget, vi alle kan bakke op om.

Med det tror jeg også, at jeg fra konservativ side har sagt de vigtigste ting om det. Vi støttes jo af Dansk Industri, vi støttes af Dansk Energi, og vi støttes af Dansk Metal, så erhvervslivet er med os om den her dagsorden. Vi har fået fuld støtte til at gå ind i det. Det er bare for at tilbagevise den der påstand om, at der er store regninger, der skal betales, at det her koster arbejdspladser. Det er ikke rigtigt, og det håber jeg også at jeg med min redegørelse her har dokumente-

ret. I hvert fald har det fået opbakning fra så vigtige spillere som Dansk Industri, Dansk Metal og Dansk Energi.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 17:28

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak for det. Jeg vil gerne takke ordførerne for kommentarerne til lovforslaget. Jeg er glad for at kunne debattere et fremsynet klimalovforslag, som vil skabe gode rammer for den fremtidige offentlige debat om Danmarks klimapolitik og samtidig sikre et solidt vidensgrundlag for de klimapolitiske beslutninger, der skal træffes i det danske samfund.

Regeringen har opstillet en række ambitiøse energi- og klimapolitiske målsætninger og et mål for at reducere den samlede udledning af drivhusgasser i 2020. Hele energiforbruget skal dækkes af vedvarende energi i 2050, herunder også i transportsektoren. Vores el- og varmeforsyning skal dækkes af vedvarende energi i 2035. Kul skal udfases på danske kraftværker, olie- og gas skal udfases senest i 2030, og halvdelen af Danmarks elforbrug skal komme fra vind allerede i 2020. Danmarks udledning af drivhusgasser skal dermed reduceres med 40 pct. i 2020 i forhold til niveauet i 1990. Den sidstnævnte målsætning har også Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti tilsluttet sig.

Som jeg ser det, har der gennem en årrække været bred opbakning i Folketinget til, at der i Danmark skal føres en ambitiøs, fremadrettet klima- og energipolitik. Den tidligere regering havde f.eks. opstillet en målsætning om at gøre Danmark uafhængig af fossile brændsler i 2050, og vi har indgået en bred energiaftale, der vil bringe os et pænt stykke på vej mod indfrielsen af de ambitiøse målsætninger. Et bredt flertal i denne forsamling synes at have en fælles forståelse af, hvor vi skal hen, og vi er i store træk enige om følgende: at reducere drivhusgasudledningen markant for at bidrage til at overholde 2-gradersmålsætningen, som er den videnskabeligt baserede målsætning, der er sat på baggrund af IPCC's anbefalinger, hvis vi skal undgå uoverkommelige klimaforandringer; at vi skal øge brugen af vedvarende energi og samtidig forbedre energieffektiviteten, så vi bryder afhængigheden af fossile brændsler; og at indsatsen skal tage hensyn til berørte parter og understøtte vækst, udvikling og beskæftigelse.

Det brede flertal i forsamlingen synes således at være enige om et fælles fundament for klimapolitikken, men vi er ikke nødvendigvis enige om, hvor hurtigt vi skal bevæge os fremad og med hvilke midler. Jeg håber, at klimalovforslaget kan blive den bygning, som vi i fællesskab kan blive enige om at placere oven på det fælles fundament – en solid bygning, der kan rumme det brede flertals forskelligheder og samtidig sikre et fagligt velunderbygget vidensgrundlag og en solid offentlig debat som grundlag for fremtidige regeringers beslutninger om retningen for klimapolitikken. For vi kommer til at debattere det her løbende. Vi kommer ikke til at være ved vejs ende før 2050, og undervejs regner jeg med, at dette emne vil blive genstand for drøftelse mange gange i dette Ting.

Formålet med dette lovforslag skal således ses som en mulighed for at etablere en overordnet strategisk ramme for Danmarks klimapolitik med henblik på at overgå til et lavemissionssamfund i 2050. Den nye strategiske ramme skal bl.a. sikre offentlighed om status og sikre fremdrift for klimapolitikken. I overensstemmelse med aftale om Danmarks klimalov, klimaråd og nationale målsætninger fra den 6. februar 2014 udmøntes lovforslagets formål i tre centrale elementer:

For det første forudsættes det, at klima-, energi- og bygningsministeren mindst hvert femte år fremsætter nationale klimamålsætninger.

Jeg håber at kunne få lov til at fremsætte nogle af dem. De nationale klimamålsætninger skal have et 10-årigt perspektiv og vil skabe en klar retning for klimaindsatsen.

For det andet foreslås det at nedsætte et permanent, uafhængigt fagligt baseret klimaråd pr. 1. januar 2015. Klimarådet skal bl.a. vurdere status for Danmarks opfyldelse af nationale klimamålsætninger og internationale klimaforpligtelser, det skal analysere mulige omstillingsveje mod et lavemissionssamfund i 2050 samt mulige virkemidler for at opnå drivhusgasreduktioner, det skal komme med anbefalinger om udformning af klimapolitikken, herunder valg af virkemidler og omstillingsveje, og endelig skal det bidrage til den offentlige debat, herunder høre og inddrage relevante parter.

Som det tredje i dette lovforslag forpligtes klima-, energi- og bygningsministeren til hvert år at udarbejde en klimapolitisk redegørelse til Folketinget. Redegørelsen skal indeholde et samlet overblik over status for klimapolitikken og klimaindsatsen og indeholde en beskrivelse af klimarådets anbefalinger og regeringens stillingtagen hertil. Den klimapolitiske redegørelse vil blive oversendt til Folketinget og på denne måde indgå i den løbende klimapolitiske debat.

Sammenfattende er der tale om et klimalovforslag, som skal bistå med at få omstillingen til et lavemissionssamfund til at foregå på en saglig, forsvarlig og afbalanceret måde under hensyn til vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Med lovforslaget sikres et solidt vidensgrundlag for klimapolitikken, en god fremdrift og en løbende og offentlig debat om klimapolitikken i Danmark.

Jeg er glad for den interesse, der er udtrykt for lovforslaget her i Tinget i dag. Jeg ser frem til at fortsætte de konstruktive drøftelser om lovforslagets enkelte elementer i Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og med disse bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget. Tak.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig to medlemmer, der har meldt sig med korte bemærkninger. Den første er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre.

Kl. 17:33

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til ministeren. Den konservative ordfører sagde, at det var hans opfattelse, at man skulle prøve at nå en 40-procentsmålsætning i 2020 – altså at man skulle prøve, om man kunne komme op på 40 pct. i 2020. Deler ministeren den antagelse, at man skal prøve, om man kan komme op på 40 pct. i 2020, eller er det et fast mål, at man skal nå de 40 pct. i 2020?

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 17:33

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

For mig er det en lille smule semantisk. Når jeg forpligter mig til at prøve at nå en 40-procentsreduktion, agter jeg virkelig at indrette mine redskaber, sådan at vi også når det. Vi er jo ikke underlagt et strafansvar, hvis vi havner på 39,7, eller hvis vi overdriver til 40,3. Så på den måde synes jeg ikke, at målet er fastere end som så, men vi agter at indrette vores indsats efter at nå en 40-procentsreduktion.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Lars Christian Lilleholt (V):

EU-Kommissionen har spillet ud med en målsætning om 40 pct. i 2030, og det har Parlamentet siden bakket op. Hvordan kan det være, at der er så stort et hastværk med, at Danmark så skal være foran og skal løbe foran EU-målene? Er det ikke sådan, at vi i virkeligheden når langt mere i forhold til klimaet ved at gøre en indsats internationalt, ikke mindst gennem EU, for at sikre, at EU får de høje danske målsætninger?

Kl. 17:34

te en prop i hullet, fordi vi nu ikke vil bruge fossil energi længere og derfor lukker af og ikke længere vil have noget med de penge og den gas at gøre, eller skal vi bare eksportere det, hvis ikke vi bruger det selv?

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:36

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):
Jo, jeg er enig med hr. Lilleholt i, at vi selvfølgelig bliver nødt til at løfte i flok, når vi skal løfte så stort et problem som en global opvarmning. Men et af de redskaber, vi har valgt ved at gå forrest, er jo også, at vi dermed håber at øge vores gennemslagskraft i bl.a. EU, når vi snakker reduktioner, dels ved at sige, at vi selv har valgt at gå forrest, dels ved at gå forrest også at være med til at udvikle den teknologi, som andre lande så kan udnytte for at nå målet. Så vores indsats er både politisk, og den er også meget praktisk, og vi håber selvfølgelig med vores indsats at bidrage til, at vi som verden hurtigere når til den målsætning, som blev udtrykt af FN's panel for nylig.

Kl. 17:34

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):
Vi har en målsætning om selv at komme væk fra fossil energi i Danmark og håber meget, at vi kan få så mange af Folketingets partier som muligt med, da vi tror, at det samlet vil gøre omstillingen billigere. Deri har vi ikke forholdt os til, hvordan vi vil fortsætte vores egen kulbrinteudvinding. Og der er i princippet ikke noget til hinder for, at vi, efter at vi selv er holdt op med at bruge olie og gas, kunne hive det sidste af det, vi har i Nordsøen, op. De to ting er ikke nødvendigvis forbundne kar. Vi forpligter os til selv at reducere vores forbrug, ikke til at stoppe eksporten af kulbrinte.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Så er der ikke flere medlemmer, der ønsker korte bemærkninger, og da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:35

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg har hæftet mig ved, at ministeren siger, at regeringens målsætning er et lavemissionssamfund i år 2050. Det synes jeg jo er en lille forskel fra, hvad regeringen plejer at sige, nemlig at man vil have et fossilfrit Danmark i 2050, så kan ministeren redegøre for, om der er en forskel, og om der er en ny politik, simpelt hen: Går regeringen ind for et fossilfrit samfund i 2050 – ja eller nej?

Kl. 17:35

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Hjælperordninger til personer med kronisk respirationsinsufficiens).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup).
(Fremsættelse 26.03.2014).

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 17:35

Forhandling

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):
Jeg kan bekræfte, at regeringen har en målsætning om, at Danmark skal overgå til 100 pct. vedvarende energi i 2050, herunder i transportsektoren.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Finn Thranum fra Venstre.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 17:36

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Det var et klart svar, så jeg forstår ikke, hvorfor man så har brugt en anden formulering, som kunne skabe usikkerhed omkring det.

Men så har jeg et andet spørgsmål. Det er: Hvis det nu viser sig, at der er store forekomster af skifergas i Danmark – nogle prognoser tyder jo på, at der er til 200 års forbrug, det er temmelig mange penge og store mængder gas, og de vil nok ikke være brugt inden 2050 – hvad mener regeringen så man skal stille op med det, der ikke er nået at blive brugt inden 2050? Skal vi så af principielle årsager sæt-

(Ordfører)

Finn Thranum (V):

Tak for det. Jeg håber, at hr. folketingsmedlem Bent Bøgsted har bemærket, at Venstre igen igen er repræsenteret på talerstolen, også ved dette lovforslag, med reference til hr. Bent Bøgsteds parallel til et kommende valgresultat tidligere i dag.

Ministeren for sundhed og forebyggelse fremsætter og anbefaler lovforslag nr. L 164 til det høje Tings velvillige behandling, hvilket ikke er svært, idet dette lovforslag fremsættes efter aftale med Venstre og alle de andre partier i Folketinget. Alle borgere skal have den nødvendige og ønskede hjælp, når livet er under pres på grund af svigt af livsvigtige funktioner som f.eks. vejtrækning. Alle borgere skal have størst mulig indflydelse på eget liv. Det er ikke bare sund logik, men også et vigtigt liberalt princip, som i de fleste regioner heldigvis har gjort sig gældende i forhold til hjælperordninger for

borgere med behov for respirationshjælp, hvor en respirator hjælper med vejrtrækningen i forbindelse med nedsat eller ophørt lungefunktion.

For at bevare det frie valg og sikre borgeren størst mulig indflydelse på eget liv har systemet nemlig haft den praksis, at den enkelte hjælper i en hjælperordning kan varetage både respirationsbehandling efter sundhedsloven og den personlige hjælp og pleje efter serviceloven. Det har dog betydet, at region og kommune har skullet koordinere indsatsen, således at region og kommunalbestyrelse har delt udgifterne i et eller andet forhold og borgeren har fået væsentlig valgfrihed med hensyn til varetage af arbejdsgiveropgaven. Det har de fleste regioner og kommuner heldigvis kunnet finde ud af, og jeg har noteret mig, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at regioner og kommuner, der har et velfungerende samarbejde, sagtens kan fastholde deres eksisterende fremgangsmåde inden for rammerne af de nye bestemmelser i loven.

Der har desværre også været flere aktuelle eksempler på, at regioner og kommuner ikke har kunnet samarbejde, og her har borgeren kun haft valget imellem at have to hjælperhold i sit hjem på samme tid eller opgive retten til at være arbejdsgiver for hjælperholdet. I andre tilfælde har uenigheden om betalingsfordelingen imellem region og kommune udsat igangsættelsen af respiratorbehandlingen på et tidspunkt, hvor borgerens vejrtrækning har været i den belastende overgang fra selvhjulp til respiratorhjælp. Taberne i det spil har været borgeren og borgerens helbred og det frie valg. Det mener Venstre er helt uacceptabelt. Derfor er jeg glad for, at et enigt Folketing støtter op om dette lovforslag, som i høj grad gavner den borger, der er belastet af manglende evne til selv at trække vejret helt eller delvis på grund af sygdom.

Der har været afholdt adskillige samråd om emnet, og udvalgene har modtaget en række deputationer, der alle har peget på den uholdbare situation. Resultatet af dette arbejde ser vi i dag, hvor det har vist sig, at der ikke har været andre løsninger end at lovgive for at bevare det frie valg og sikre igangsættelse af hjælpen uden økonomisk kassetænkning imellem region og kommune. I udvalgsarbejdet vil Venstre spørge ind til, om de bemærkninger, der er indkommet fra forskellige organisationer i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget, er imødekommet eller vurderet ubegrundede. Venstre støtter således borgeren og dermed lovforslaget.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Der er ingen korte bemærkninger.

Kl. 17:41

Finn Thranum (V):

Jeg har lovet at komme med en bemærkning fra Det Konservative Folkeparti. Undskyld, jeg ikke tog det med det samme – eller sluttede af med det.

Ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Mai Mercado, er med kort varsel desværre blevet forhindret i at deltage i denne førstebehandling af lovforslaget, men ordføreren meddeler, at Det Konservative Folkeparti også støtter lovforslaget.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Og det gav heller ikke anledning til nogen spørgsmål. Tak til Venstres ordfører, som også talte på vegne af De Konservative. Den næste ordfører er fru Karen Klint fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Jeg er sådan set også erstatningsordfører, for vores ordfører på forslaget, hr. Flemming Møller Mortensen, er også blevet forhindret i at deltage i førstebehandlingen.

Når vi nu har hørt Venstre tale om, at det er et mangeårigt problem, der nu bliver løst, har jeg egentlig lyst til at være lidt uartig og starte med at sige, at det da så var godt, at der kom en anden regering til, der har kunnet forhandle og har opnået enighed om det. Men spøg til side – det her er jo dyb alvor.

Lovforslaget er netop en udmøntning af en fælles aftale mellem partierne og regeringen om, at man skal have en bedre tilrettelæggelse af fælles hjælpeordninger for borgere, som ifølge sundhedslovgivningen har ret til respirationsbehandling, og som ifølge lov om social service, altså serviceloven, har ret til hjælp. Det er jo uholdbart, at der – fordi man som patient ifølge to lovgivninger har ret til hjælp – kommer to hold ansatte, som man selv er arbejdsgiver for. Det løser aftalen op på, så der bliver en forpligtelse mellem regioner og kommuner til faktisk at kunne og skulle samarbejde om det, også selv om det kan være, at det enten er regionen eller kommunen, der udleverer pengene til ordningen. På den måde kan man jo godt deles om det praktiske i det – det er jo både i sundhedsmæssigt og socialt regi – uden at give afkald på myndighedsansvaret. Det er vigtigt at få sagt i dag, at det jo er kommunen, der er myndighed, hvad angår serviceloven, og at det er sundhedsvæsenet, der er myndighed, hvad angår sundhedsloven, og det giver så borgerne en højere grad af frihed.

Det er måske en overdrivelse at gå med på Venstres slogan om det frie valg, men det giver borgerne et friere valg i forhold til at vælge nogle personer, der kan det hele, for man skal jo have en særlig uddannelse for at være respirationshjælper, og det er jo ikke alle, der har det, så der vil være nogle kvalifikationsbegrænsninger på det, for at borgeren kan få en tilfredsstillende hjælp.

Jeg synes også, det er værd at rose ministeriet for, at selv om der var en politisk aftale på tværs af så mange partier, har man faktisk lagt øre til svarene i det høringsforløb, der har været. Der er jo kommet rigtig mange høringssvar ind, og der er faktisk flere af høringsparterne, der har sagt, at det måske ville være godt, hvis man lige gjorde sådan og sådan, og det er der faktisk blevet rettet ind efter allerede. Så det forslag, vi her har til første behandling, er i høj grad tilpasset de ting, som de fagligt kompetente derude har bedt om. Det er rigtig godt, at man – selv om der er en politisk aftale – også lytter og kan se, at det er godt, at der er en offentlig høringsproces, som er med til at kvalitetssikre et lovforslag. Hele lovforslagets område skal evalueres i 2017, så det vil sige, at vi nu har et par år til at se på, hvilke forbedringer der er i den model, vi løber i gang i dag.

På vegne af Socialdemokraterne kan jeg kun anbefale at stemme ja til lovforslaget, når vi når dertil.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er ingen spørgsmål, så tak til Socialdemokraternes ordfører. Den næste ordfører er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Det her lovforslag har jo baggrund i en bred politisk aftale, hvor alle partier er med. Aftalen skal sikre, at borgeren får størst mulig indflydelse på eget liv og samtidig får behandling af høj kvalitet. Til samtlige partier vil jeg gerne sige tak for et konstruktivt samarbejde.

Regionsrådene og kommunalbestyrelsernes administration til de fælles ordninger forenkles. I Dansk Folkeparti arbejder vi meget på

at forbedre BPA-ordningen og har haft indkaldt de tidligere ministre, både socialministeren og sundhedsministeren, i flere samråd omkring dette, netop for at finde nogle gode løsningsmuligheder i forhold til at forenkle ordningen. Vi fik i udvalget rigtig mange henvendelser om, at man som respiratorbruger ikke kunne bruge den samme hjælper, men ofte skulle have to hjælpere – en i forbindelse med respiration, da det hører under sundhedsloven, og en, som varetog BPA-ordningen igennem serviceloven. Bagefter har der været et langvarigt arbejde i gang – et arbejde, der blev iværksat på baggrund af, at der var nogle ministre på daværende tidspunkt, som for en gangs skyld valgte at lytte. Det er heller ingen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti gerne ville have afsluttet arbejdet både på socialområdet og på sundhedsområdet, inden vi behandlede lovforslagene, netop for at arbejdet blev ordentligt belyst. Det lykkedes også, selv om der forståeligt nok var mange, der var utålmodige. Derfor har vi netop også for nylig behandlet BPA-området på socialområdet.

Også tak til De Konservatives tidligere ordfører, Benedikte Kiær, som jo nu ikke er i Folketinget mere, men har sat sig i borgmesterstolen for at bakke op om dette, da der netop er snitflader mellem socialområdet og sundhedsområdet, som lovgivningen vedrører. Arbejdsgruppen færdiggjorde i oktober 2013 en rapport med beskrivelse af modeller for en fremtidig organisering af fælles hjælpeordninger til borgere med kronisk respirationsinsufficiens, både på socialområdet og sundhedsområdet omkring BPA. Aftalen blev indgået på baggrund af en rapport fra en arbejdsgruppe, som blev nedsat af den daværende social- og integrationsminister og ministeren for sundhed og forebyggelse.

Lovgivningen indeholder bl.a., at en borger, som både har hjælpere til respirationsbehandling i hjemmet efter sundhedsloven og hjælpere efter serviceloven, får ret til at vælge at modtage hjælpere til respirationsbehandling fra samme forening eller private virksomheder, som borgeren har valgt som ansvarlig for vedkommendes hjælpere efter serviceloven, dvs. samme arbejdsgiver for alle hjælpere. Samme valg skal efter forslaget kunne træffes af en nærtstående, som er tilskudsmodtager i medfør af serviceloven. Det vil alene være de godkendte foreninger og virksomheder, som kan varetage hjælpen til respirationsbehandling. Det er respirationscentrenes ansvar at sikre den faglige oplæring af hjælperne.

Omkring vejledninger og udlandsbekendtgørelsen finder vi det vigtigt, at ministerierne hurtigst muligt sender vejledninger omkring de nye regler vedrørende fælles hjælpeordning ud i høring. Det er vigtigt, at dette sker hurtigst muligt, så mennesker med respirator ved, hvad de skal forholde sig til, inden de eventuelt også skal på sommerferie til udlandet eller opereres eller andet i et andet land.

I forhold til takstsystemet vil jeg pointere, at aftalepartierne skal inddrages – og nu håber jeg ministeren lytter godt efter – i den videre proces, også i forhold til takstsystemet og bekendtgørelsen af loven.

Derudover er det glædeligt, at der er enighed imellem aftalepartierne om at gennemføre en evaluering, når de ændrede regler har haft virkning i 2 år, dvs. i 2017. Hvis evalueringen viser, at der er andre særlige problemstillinger i samarbejdet vedrørende fælles hjælpeordninger, vil der herefter blive taget stilling til mulige løsninger. Dansk Folkeparti støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Vi siger tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der var ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fru Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Der er jo allerede blevet redegjort for detaljerne i lovforslaget, så det vil jeg ikke gentage. Jeg vil nøjes med at sige, at Det

Radikale Venstre synes, det er særdeles glædeligt, at alle partier kan bakke op om en fælles aftale for de hjælpeordninger, som tilbydes mennesker med kronisk respirationsinsufficiens.

Jeg tror, at alle kan sætte sig ind i, at hvis man er afhængig af et apparat for at kunne trække vejret og afhængig af hjælp for at sikre, at det apparat fungerer, og dermed også er afhængig af hjælp til en masse andre ting, er det et område, som er af allerallerstørste betydning for de mennesker, det vedrører. Vi kan derfor varmt støtte de forbedringer, som lovforslaget efter vores opfattelse medfører.

Vi hilser også velkommen, at reglerne skal revideres efter 2 år, for det vil jo give os lejlighed til at vurdere, om reglerne så også virker efter hensigten.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget i sin helhed.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Det Radikale Venstres ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fru Sanne Rubinke fra SF. Værsgo.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Sanne Rubinke (SF):

Tak. Vi står her med udmøntningen af en bred politisk aftale, og for SF har der været fokus på at sikre borgere med brug for respirationsbehandling størst mulig selvbestemmelse i eget liv og hverdag. Også vi kan med tilfredshed konstatere, at en del af høringsparterne har fået kvalificeret forslaget undervejs.

Det er vigtigt, at al behandling, hjælp og indsats tilrettelægges under respekt for det helt almenmenneskelige ønske om at kunne styre eget liv. Og det gælder i det her lovforslag specifikt muligheden for selv at kunne vælge sine hjælpere, også når det drejer sig om respirationsbehandling i eget hjem. Samtidig finder vi det naturligvis vigtigt, at behandlingen er af høj kvalitet, og vi skal sikre, at de to ting går hånd i hånd, nemlig borgernes ret til selvbestemmelse og borgernes sikkerhed for, at behandlingen er tilstrækkelig kvalificeret.

Tidligere har det været et problem, at indsatsen i henhold til sundhedsloven og i henhold til serviceloven ikke har været koordineret tilstrækkeligt i alle regioner, da det er regionen, der har ansvar for respirationsbehandlingen, mens kommunalbestyrelsen står for hjælp i henhold til serviceloven. Med det her lovforslag mener vi, at man sikrer, at der nu sker en ensartet koordinering af behandlingen i hele landet, og vi er meget glade for, at man nu lægger op til, at både respirationsbehandling under sundhedsloven og behandlingen i henhold til serviceloven kan klares af den samme hjælper eller det samme team. Det er jo bl.a. med til at sikre, at borgerne ikke har to hjælperhold i hjemmet samtidig.

Vi er også rigtig glade for, at ansvaret for behandling stadig ligger hos regionerne og varetages af respirationscentrene i sygehusvæsenet ganske som hidtil, bl.a. med uddannelse af hjælpere til respirationsbehandling. Lovens mulighed for, at borgere eller nærtstående kan være arbejdsgivere, og at borgeren kan vælge, at respirationshjælperen skal komme fra samme arbejdsgiver som hjælpen efter serviceloven, finder vi også meget positiv.

Vi kunne godt have tænkt os, at man havde fået talt sig frem til en lidt større standardisering af ordningerne, således at brugere med personlig assistent som udgangspunkt altid kunne vælge at stå med arbejdsgiveransvaret selv. Men det er måske også noget af det, der kan blive kigget på i forbindelse med den evaluering, vi er meget glade for der er aftalt.

Når det er sagt, må jeg sige, at det her lovforslag trods alt vil løse en række af de problemer, der har været på området. Det er vi rigtig glade for, og SF støtter lovforslaget.

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er ingen spørgsmål, så tak til SF's ordfører. Den næste ordfører er fru Stine Brix fra Enhedslisten. Værsgo.

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Den her problemstilling var en af de allerførste, jeg blev præsenteret for, da jeg fik jobbet som handicapordfører for Enhedslisten, for situationen var den for 2½ år siden, da der var valg, at der især i Region Hovedstaden var en gruppe af borgere, som stod med et stort problem, fordi Region Hovedstaden og de kommuner, der var i regionen, ikke kunne blive enige om, hvordan man skulle løse det problem, at nogle borgere både havde brug for hjælp til en respirator og til almindelig personlig assistance. Konsekvensen var den, at nogle borgere kunne stå med et sæt af to hjælpere, som skulle løse hver sin opgave og være der på samme tid. Og konsekvensen var også den, at da Region Hovedstaden besluttede sig for at udlicitere respirationshjælpen, så fik de hjælpere, som skulle stå for respirationshjælpen og altså havde et noget større ansvar end de almindelige hjælpere, faktisk ringere løn- og arbejdsvilkår.

Så med det her lovforslag er jeg sikker på, at vi får løst et problem, der har været derude. Og det er jo i sig selv godt, at vi kan få taget hånd om nogle af de problemer, som borgerne påpeger.

Jeg er meget enig med SF's ordfører, som sagde, at det handler om borgernes selvbestemmelsesret. Det er grundtonen i det her lovforslag, for det handler om, at borgerne selv kan bestemme, hvem der skal administrere den hjælpeordning, man har, og man kan sågar også vælge selv at være arbejdsgiver. Heldigvis kan man også vælge det fremover, hvis man i fremtiden får behov for hjælp til respiration, og det er jo en ændring, der er kommet ind efter høringsfasen.

En af de ting, vi synes er rigtig vigtig at arbejde videre med, og som også hænger sammen med den lovændring, vi i øvrigt er ved at behandle her i Folketinget, om BPA i det hele taget eller personlig assistance i det hele taget, handler om at sikre, at de hjælpere, der udfører det her vigtige stykke arbejde, reelt kan få adgang til en overenskomst fuldt og helt og ikke bare til enkeltelementer i en overenskomst. Det kan jeg forstå at der er en stor interesse for at sikre, og derfor håber jeg også, det kan lykkes at få forbedret de arbejdsvilkår, der er, for hjælperne. For de udfører et vigtigt stykke arbejde, og de har naturligvis også ret til at kunne få ordnede arbejdsvilkår.

Som Dansk Folkepartis ordfører bemærkede, er der et par enkelte ting, der er uafklarede. Det handler bl.a. om, hvad vilkårene er, hvis man har brug for at få hjælp med til udlandet – og det kan jeg efter høringsfasen forstå er noget af det, man vil kigge videre på, og jeg synes, det er rigtig godt, at man er opmærksom på den problemstilling.

Men bundlinjen er, at vi støtter lovforslaget og er rigtig glade for, at det er lykkedes at lave en fælles aftale.

Kl. 17:53

par af de grønlandske eller færøske medlemmer have nogen spørgsmål til aftalen, er de velkommen til at stille mig spørgsmål nu.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Jeg vil sige tak til Liberal Alliances ordfører. Så er vi nået til ministeren for sundhed og forebyggelse. Værsgo, minister.

Kl. 17:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at takke for alle bemærkningerne, ikke mindst bemærkningerne fra Liberal Alliances ordfører. Spørg til side – oprigtig tak for bemærkningerne.

Vi taler jo i dag om en gruppe borgere, hvilket også er blevet nævnt fra talerstolen, som har nogle alvorlige sygdomme og svære handicap. Det er borgere, som hver dag – for nogle døgnet rundt – er i behandling, og for mange af dem er det en situation, som kommer til at være sådan resten af deres liv. Det er borgere, som har behov for hjælp til helt almindelige dagligdags opgaver, hjælp til deres behandling, og som er afhængige af at have hjælpere omkring sig i deres eget hjem.

Det her lovforslag skal først og fremmest sikre, at de borgere får mulighed for at bestemme mere over deres eget liv. Det er med andre ord vigtigt, at borgerne får størst mulig indflydelse på hjælpeordningerne. Det vil de få med lovforslaget.

Samtidig skal det være enklere for regionerne og kommunerne at hjælpe borgerne. Regionerne og kommunerne skal ikke bruge uforholdsmæssig lang tid på at koordinere hver enkelt ordning. Der er derfor behov for et bedre grundlag for at tilrettelægge de fælles hjælpeordninger. Det får regionerne og kommunerne også med det her lovforslag.

Der er rejst nogle enkelte spørgsmål. Jeg ser frem til en god og konstruktiv udvalgsbehandling. Jeg besvarer naturligvis gerne de spørgsmål, udvalget måtte have. Det glæder mig, at Folketinget kan følges ad hele vejen i det her lovforslag. Det skal vi meget gerne igennem alle tre behandlinger. Tak.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er ingen spørgsmål.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Også tak til Enhedslistens ordfører. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 17:56

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er vel det, man kalder et lille, nyttigt forslag med stor gavn for dem, det kommer til at hjælpe. Det er jo sådan, at vi har indgået en aftale med alle Folketingets partier, og skulle hr. Uffe Elbæk eller et

Det sidste punkt på dagsordenen er:

14) Forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold:

Hvad kan ministeren oplyse om de langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning, når indvandringen igennem flere år har været høj, og taget i be-

tragtning at antallet af indvandrede udlændinge i 2013 for første gang oversteg antallet af fødsler?

Af Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Anmeldelse 20.02.2014. Fremme 25.02.2014).

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Vi starter forespørgslen med, at jeg giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:00

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Baggrunden for, at vi har indkaldt til en forespørgselsdebat om indvandring og de langsigtede konsekvenser heraf, er jo, at vi kan konstatere, at tidligere tiders indvandring og også den nuværende indvandring til Danmark har store konsekvenser for det danske samfund.

Vi har områder, hvor politi og myndigheder ikke uden videre kan rykke ind – i vores ghettoområder. Vi oplever splittelse i det danske samfund på forskellige områder. Vi oplever, at der er boligforeninger og der er folkeskoler, hvor man presser dansk kultur og danske traditioner ud, og alene det, at der kommer så mange til Danmark, f.eks. med ikkevestlig baggrund, betyder også noget for den måde, som befolkningen er sammensat på i Danmark.

Vi håber også, at den her debat vil blive brugt som en kærkommens lejlighed til, at vi kan hæve os lidt op over alle de mange enkeltsager, som vi diskuterer i Folketinget og som folketingspolitikere, og også diskutere sådan det store billede.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Jeg skal, inden jeg giver ordet til ministeren, gøre Folketinget opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 3. april 2014.

Dermed giver jeg ordet til ministeren. Værsgo.

Kl. 18:01

Besvarelse

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold

(Manu Sareen):

Tak for det. Det er et ganske omfattende spørgsmål, som Dansk Folkeparti har stillet, og det giver selvfølgelig også en god anledning, som hr. Martin Henriksen også rigtigt sagde, til at gå i dybden med de udfordringer, vi har på integrationsområdet. Derfor er jeg også oprigtigt glad for at få det spørgsmål, som jeg har fået her til debatten i dag.

Spørgsmålet tager udgangspunkt i den kendsgerning, at mange gerne vil hertil. Det gælder flygtninge, som søger hertil for at opnå beskyttelse fra krig og ufred. Det gælder udlændinge, som kommer hertil for at blive genforenet med deres familier, og ikke mindst udlændinge, som kommer til Danmark for at arbejde og studere. Netop den sidste gruppe udgør rent faktisk størstedelen af indvandringen.

I 2013 indvandrede 56.276 udenlandske statsborgere til Danmark. To ud af tre havde statsborgerskab i et vestligt land. Samtidig udvandrede godt 30.000 indvandrere og efterkommere fra Danmark sidste år. Pr. 1. januar 2014 var der i alt 626.070 indvandrere og efterkommere i Danmark svarende til 11,1 pct. af den samlede befolkning, heraf 3,9 pct. med vestlig baggrund. Befolkningsfremskrivninger viser, at 13,8 pct. af den samlede befolkning i 2030 vil være ind-

vandrere og efterkommere. Heraf vil de 5 pct. have vestlig baggrund. Det indvandringsbillede, som vi ser i dag, udgør på ingen måde en uoverstigelig integrationsopgave, og det udgør i min optik slet ikke nogen som helst trussel mod et bundsolidt demokratisk samfund som det danske.

Men vi har stadig en opgave med at integrere. Hvor godt vi lykkes med den, afhænger ikke mindst af, at vi er i stand til at tilpasse indsatsen til den enkelte borger. Mennesker er på ingen måde ens, og alle skal ikke nødvendigvis have den samme indsats, men der skal være fokus på en række elementer. Indvandrere, flygtninge og efterkommere skal i langt større omfang ud på arbejdsmarkedet. Når de kommer hertil, skal de hurtigst muligt lære dansk, for det er en afgørende forudsætning for at klare sig på arbejdsmarkedet og i andre sociale sammenhænge. Nye borgere skal være med i vores frivillige fællesskaber, f.eks. i sportsklubber, i forældreredsene på børnenes skole og daginstitution osv. Så skal vi se på den enkelte nye borgers samlede livssituation, så der bliver en sammenhæng i indsatsen.

Spørgsmålet om indvandringens langsigtede konsekvenser for dansk økonomi er centralt. Økonomien udgør fundamentet for vores velfærdssamfund. Nye tal fra Rockwool Fondens forskningsenhed viser, at der rent faktisk er tale om en overskudsforretning. Indvandrernes samlede nettobidrag til det danske samfund vil i 2050 ifølge Rockwool Fonden være på ca. 3,1 mia. kr. Skal det danske samfunds produktivitet og konkurrenceevne fastholdes, kræver det bl.a., at vi fremover kan tiltrække velkvalificeret arbejdskraft fra udlandet. Hvis vi går lidt længere ned i tallene, kan vi imidlertid se, at det er de vestlige indvandrere, der med et samlet nettobidrag på 9,1 mia. kr. i 2050 sikrer, at indvandringen samlet set kan forventes at have en positiv effekt på dansk økonomi i 2050.

Det skyldes, at mange indvandrere fra vestlige lande kommer hertil i den arbejdsdygtige alder og derfor ikke trækker på velfærdsydelser som børnepasning og skolegang. Samtidig rejser mange af dem hjem igen før pensionsalderen, og derfor trækker de ikke på ældreservice og sundhedsydelser i deres alderdom. Man kan i parentes også bemærke, at tallene fra Rockwool Fonden viser, at borgere med dansk oprindelse også er en udgift for samfundsøkonomien, dog ikke så stor som udgiften for ikkevestlige lande indvandreres vedkommende, men dog en udgift.

Hvad angår ikkevestlige indvandrere og efterkommere, forventes denne gruppe at medføre en nettoudgift, som i 2050 vil være på samlet 6 mia. kr. Det bringer os til slutresultatet i form af et positivt nettobidrag på 3,1 mia. kr. i 2050. Jeg er naturligvis tilfreds med, at det overordnede billede er, at indvandringen på lang sigt kan forventes at bidrage positivt til dansk økonomi, men der skal på ingen måde herske nogen som helst tvivl om, at mit klare fokus er, at langt flere indvandrere og flygtninge med ikkevestlig baggrund bliver integreret og også økonomisk kommer til at bidrage til samfundet.

Kl. 18:06

Al erfaring viser, at hovedvejen til en vellykket integration går igennem jobbet. Arbejdspladsen er et af de vigtigste sociale fællesskaber, vi har. I dagligdagen bruger de fleste af os flere timer sammen med vores kollegaer, end vi gør sammen med vores børn. Hvis man spørger arbejdsmarkedets parter, er den største udfordring med at få indvandrere og deres efterkommere ind på en arbejdsplads, at mange ikke har tilstrækkelig uddannelse og mangelfulde dansk kundskaber. Det viser, at der også fremadrettet er behov for en solid integrationsindsats. Det forudsætter en aktiv indsats, og regeringen er i gang. Lad mig nævne et par eksempler:

Regeringen har indført en pligt for kommunerne til at udarbejde en integrationsplan for nyankomne flygtninge og familiesammenførte. Planen skal bidrage til et mere helhedsorienteret syn på borgeren og skabe sammenhæng mellem beskæftigelsesindsats, danskundervisning, sundhedstilbud og aktivt medborgerskab. Regeringen har også gennemført markante reformer på både uddannelses- og ar-

bejdsmarkedsområdet, som skal bidrage til, at flere kommer gennem uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet. Det gælder også ny-danskere.

I forhold til spørgsmålet om indvandringens konsekvenser for dansk kultur er det vigtigt for mig at understrege, at vi skal holde fast i vores danske kultur. Det er lige så vigtigt for mig at understrege, at vi selvfølgelig også skal give plads til forskellighed. Det er også en holdning, der kommer af, at jeg selv har oplevet, at kultur langt fra er et nulsumsspil, så når Isam B fra Outlandish f.eks. synger »I Danmark er jeg født\ der har jeg hjemme«, så synger jeg også med. Det gør jeg, fordi jeg er dansker, selv om jeg også har en indisk baggrund. Og jeg oplever ikke, at jeg med tiden på nogen som helst måde føler mig mindre dansk af, at jeg er født i Indien, tværtimod.

På samme måde bliver dansk kultur ikke nødvendigvis mindre dansk af at blive fortolket af nydanskere, igen tværtimod. Vi har i de seneste år set mange gode eksempler på, at kunstnere lader sig inspirere af den danske kulturarv og videreudvikler den. Man kan tage eksempler som forfatteren Hassan Preisler og digteren Yahya Hassan. Og kan man finde mindre gode eksempler på nydanskernes forhold til dansk kultur og danske normer? Ja, det kan man utvivlsomt. Det tror jeg også at de fleste af os har stiftet bekendtskab med.

Når nogen vender sig mod det danske fællesskab og de normer og den kultur, som fællesskabet bygger på, skal vi sætte ind med en konsekvent indsats. Det gælder, hvad enten modstanden kommer til udtryk i form af f.eks. social kontrol, manglende ligestilling eller sågar radikaliserende og ekstremisme. Her er jeg fuldstændig på linje med statsministeren, der i en forespørgselsdebat for nylig pegede på, at hun er sikker på, at befolkningen er dybt optaget af at fastholde Danmark, som vi kender det, nemlig et Danmark med et stærkt fællesskab. Det er jeg fuldstændig enig i; det er jeg nemlig også optaget af.

Jeg kender Danmark som et stærkt kulturelt fællesskab. Det kan vi selvfølgelig være stolte af, det skal vi være stolte af, og det kan vi give videre til nye danskere, for den danske kultur er nøglen til at forstå samfundet. Det kan vi også se på landenes sprogcentre, hvor nydanskere bl.a. læser ærkedanske klassikere som Steen Steensen Blichers roman »Hosekræmmeren«, Hans Kirks »Fiskerne«, som jeg selv blev tvunget til at læse i gymnasiet, men efter at have læst den syntes jeg, at den var helt fantastisk. Det er jo, sådan tingene nu engang er.

Lad mig afslutningsvis åbent og ærligt sige: Ja, vi har integrationsudfordringer, og ja, der er nok at tage fat på, men når alt kommer til alt, er jeg helt klart optimist. Jeg har simpelt hen en tyrkertro på, at det danske samfund, vores økonomi og vores kultur ikke bare overlever indvandringen til landet, men også tager næring af den. Tak for ordet.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 18:10

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Hvis man vil dansk kultur det godt, må man også en gang imellem kæmpe for det, og man må også en gang imellem tænke over, hvilke konsekvenser de beslutninger, vi træffer herinde i Folketingssalen, har. Når vi fra Dansk Folkepartis side har bedt ministeren om at redegøre for de langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning, taget i betragtning at indvandringen gennem flere år har været høj, meget høj, og taget i betragt-

ning at antallet af indvandrede udlændinge i 2013 for første gang i danmarkshistorien oversteg antallet af fødsler, er det, fordi vi mangler en grundlæggende debat om det i Danmark.

Andelen af personer med ikkevestlig baggrund stiger og stiger og vil stige i mange år fremover, hvis man skal tro befolkningsfremskrivninger fra bl.a. Danmarks Statistik. Det påvirker naturligvis det danske samfund og har påvirket det danske samfund. Det påvirker det land, som vi holder af, og det land, som vi elsker. Vi skal passe bedre på Danmark. Vi skal give et godt og trygt land videre til nye og kommende generationer, og kigger man på udviklingen, mener jeg ikke, at det ser for godt ud for dem, der ønsker et fredeligt og trygt land; et land, der hænger sammen. Og over for dem, der ønsker det, synes jeg vi bliver nødt til at erkende, at vi ganske enkelt er bagud på point.

Den nuværende udvikling vil uundgåeligt betyde et mere opdelt og splittet Danmark med skabelse af nye parallelsamfund ved siden af de eksisterende parallelsamfund. Efter Dansk Folkepartis opfattelse vil denne udvikling påvirke Danmark negativt både kulturelt og socialt og dermed svække sammenhængskraften i samfundet. Rockwool Fondens Forskningsenhed har beregnet, at ikkevestlig indvandring trods mange års øget fokus på f.eks. forbedret integration fortsat udgør en stor udgift og vil gøre det i rigtig mange år fremover. Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at ministeren står og siger, at indvandring er en overskudsforretning i 2050 og så i øvrigt lige tilføjer, at det så er vestlig indvandring i 2050. Jeg synes godt nok, at argumentationen hænger i en tynd tråd, hvis man bliver nødt til lave fremskrivninger frem til 2050 for at sige, at der bliver det måske og med lidt god vilje en god forretning.

Det forventes jo, hvilket man ser, hvis man kigger på de beregninger, der ligger nu, at ikkevestlige indvandrere og efterkommere i 2014 vil bidrage med et underskud på 16,6 mia. kr. til de offentlige kasser. Her skal man notere sig, at beregningerne ikke omfatter samtlige udgifter forbundet med ikkevestlig indvandring. I Dansk Folkeparti ønsker vi at få vendt denne negative tendens og fremadrettet målrette og begrænse indvandringen til personer, der kan og vil integreres i det danske samfund, og som har mulighed for at bidrage til den danske velfærdsstat.

Men vi skal altså begrænse indvandringen – og vi bliver nødt til at diskutere, hvordan vi kan gøre det – i hvert fald dele af den. Vi bør også diskutere konsekvensen af de lempelser, som regeringen har gennemført med en række partier her i Folketingssalen, for det er jo det, der betyder, at bl.a. andelen af ikkevestlige personer i Danmark vil stige i mange, mange år fremover, og når vi kan konstatere, at konsekvenserne af de lempelser og også tidligere tiders udlændingepolitik er, at vi ser et mere opdelt og mere splittet samfund, så forstår jeg simpelt hen ikke, at man forsøger at male et skønsmaleri, som jeg synes ministeren gjorde, da ministeren sagde, at der er nogle småproblemer, men at det grundlæggende går godt, og at vi grundlæggende sagtens kan bevare et Danmark, der hænger sammen også om mange år, til trods for at vi kan se, at der er en befolkningsandel i Danmark med ikkevestlig baggrund, som vil stige ret markant i de kommende år og også mange år frem.

Jeg begriber simpelt hen ikke, at man kan blive ved med at sige, at det nok skal gå, bare vi får en bedre integration, og jeg begriber det slet ikke, når man kigger rent økonomisk på det, for Rockwool Fonden siger jo bl.a., at selv med en forbedret integrationsindsats, som der har været i mange år, kan man stadig væk konstatere, at det faktisk er en stor økonomisk udgift for det danske samfund, når vi taler om ikkevestlig indvandring. Selv om man på nogle områder har drejet indvandringen over mod flere, der kommer for at uddanne sig og arbejde, er ikkevestlig indvandring også dér samlet set en underskudsforretning. Det synes jeg altså bør give stof til eftertanke.

Men jeg håber, at den her diskussion – det bliver nok ikke i dag, vi vender det – kan være startskuddet til, at vi hen ad vejen begynder

at løfte os lidt op fra de her enkeltsager, som vi diskuterer med jævne mellemrum. Dem vil vi selvfølgelig fortsat diskutere, men vi vil også diskutere det store billede.

På vegne af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med stor bekymring, at regeringen siden folketingsvalget har gennemført en række lempelser af asyl- og udlændingepolitikken, som har betydet en forøget belastning af dansk økonomi. Folketinget konstaterer, at udlændingepolitikken spiller en afgørende rolle i forhold til at sikre en fornuftig integration af indvandrere og efterkommere. Lempelserne af udlændingepolitikken har medført og vil desværre i mange år frem fortsat medføre en række integrationsproblemer i Danmark. Folketinget ønsker, at regeringen i højere grad sikrer, at indvandrere bidrager positivt til Danmark. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at gennemgå udlændingelovgivningen med henblik på at begrænse de dele af indvandringen, der erfaringsmæssigt medfører de største integrationsproblemer, samt sikre, at reglerne for tildeling af permanent ophold og statsborgerskab strammes, således at sammenhængskraften i det danske samfund bevares og dansk økonomi styrkes. Folketinget opfordrer desuden regeringen til at forbedre integrationsindsatsen betydeligt, så de, der allerede er kommet til Danmark, hurtigst muligt bliver selvforsørgende.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 31).

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Det fremsatte forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets drøftelse.

Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 18:16

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil gerne høre ordføreren, om han ikke mener, at det er okay, hvis det er, at der sker en udveksling af mennesker på tværs af grænserne, ikke mindst i den del af verden, hvor vi har råd til også at have nogle boende, uanset om det giver økonomisk overskud eller ej.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:16

Martin Henriksen (DF):

Altså, vi har jo igennem flere årtier haft en meget, meget stor tilstrømning til Danmark, også af flygtninge til Danmark, og vi må bare konstatere, at det jo har betydet en række økonomiske udfordringer, og det har betydet, at vi på en række områder ser et samfund, som bliver mere og mere opdelt og mere og mere splittet. Er det i vores interesse, er det i Danmarks interesse? Det mener jeg ikke.

Man skal jo også huske på, at når det er så stor en økonomisk udgift, som det jo er, at man f.eks. har en så stor ikkevestlig indvandring, så betyder det jo, at de penge, der bliver brugt til det, går fra alt mulig andet. Det går jo f.eks. fra, at vi kan hjælpe socialt udsatte i Danmark, og derfor er det også dybest set et spørgsmål om at prioritere.

Kl. 18:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Christian Juhl for anden gang.

Kl. 18:17

Christian Juhl (EL):

Det var såmænd ikke det, jeg spurgte om, men så kan jeg prøve at spørge om det en anden gang.

Jeg vil gerne høre, hvor ordføreren bor henne, og hvor lang tid han har boet der, og hvilken erfaring han har med indvandrere fra andre lande, for at få et billede af det. For den virkelighed, jeg oplever, tæt på indvandrere, tæt på flygtninge og sågar som arbejdskolleger igennem en menneskealder – jeg kan oplyse, at jeg er 61 år – siger mig, at der er ufattelig små problemer set i lyset af f.eks. dansk socialhistorie, hvor man kan se, at indvandrergrupper for 100 og 200 år siden faktisk skabte store problemer, mens vi reelt i dag har visse små sociale problemer, der ligger i den lille ende, endda i den meget lille ende, og som kan løses lokalt.

Men jeg vil gerne høre: Hvor bor ordføreren henne, og hvilken praktisk erfaring har han med indvandrere overhovedet?

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:18

Martin Henriksen (DF):

Hvis jeg ikke svarede klart nok på det første spørgsmål, vil jeg svare nu og sige, at vi ikke har råd til at blive ved med at tage imod så mange indvandrere i Danmark. Det kan vi ganske enkelt ikke fortsætte med; så må pengene jo gå fra noget andet. Sådan er det jo, så må man prioritere.

Jeg kan oplyse i forhold til det lidt utraditionelle spørgsmål, at jeg bor i Dragør, at jeg startede min politiske karriere i Nørrebro lokaludvalg, og at jeg på daværende tidspunkt boede på Nørrebro. Så jeg har udmærket kendskab til, skal vi sige de udfordringer, der er i forbindelse med den tilstrømning, vi har haft til Danmark; det er jeg helt opmærksom på. Og jeg har ikke de bedste erfaringer.

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Så går vi til talerrækken, og den første er Venstres ordfører, hr. Martin Geertsen. Værsgo.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Martin Geertsen (V):

Tak for det. Danmark har brug for alle mennesker, som ønsker at tage aktivt del i vores samfund og bidrage positivt til vores arbejdsmarked, og det er sådan set, uanset om de er født i Danmark eller ej.

De seneste par uger har der foranlediget af et interview – jeg tror, det var i Berlingske – med en melodigrandprixvinder været en debat om, hvad det vil sige at være dansk. Melodigrandprixvinderen udtalte – sådan citeret nogenlunde frit fra hukommelsen – at han da ikke var indvandret fra noget land, og at han derfor heller ikke så sig selv som indvandrer.

Med andre ord: Bare fordi ens forældre ikke har et dansk pas, kan man altså sagtens føle sig dansk, og så fortjener man efter min opfattelse også at blive set på som dansk. For det at være dansk handler ikke så meget om hudfarve eller religion eller for den sags skyld påklædning, eller hvad man spiser. Nej, det handler om at respektere og leve efter de værdier, som det danske samfund bygger på. Det handler om at engagere sig i det danske samfund.

Venstre ønsker et Danmark, som er åbent for verden, og byder derfor de udlændinge velkommen, som kan og vil. Til de mennesker, der ikke ønsker at tage del i vores samfund og ikke respekterer de værdier, som det danske samfund bygger på, siger vi, at så er Danmark nok ikke stedet for dem. Derfor ønsker Venstre også at føre en

hård og stringent linje over for de mennesker, som søger hertil for at ligge det danske samfund økonomisk til last eller for at begå kriminalitet. Og derfor ønsker Venstre en hård linje over for kriminelle udlændinge, og derfor vil Venstre indføre incitamentter for alle til at tage et arbejde, og det er, uanset om man er født i Danmark eller ej. For vellykket integration går gennem arbejdsmarkedet; vellykket integration går ikke igennem parallelsamfund.

Baggrunden for dagens forespørgselsdebat er, at indvandringen i 2013 oversteg fødselstallet, og det er alarmerende. Samtidig er antallet af asylansøgere til eksempel steget de senere år. Jeg anerkender fuldt ud, at vi skal tage vores del af ansvaret for f.eks. de mange syrere, der er i den ulykkelige situation at måtte forlade deres borgerkrigshærgede hjemland. Vi kan ikke kontrollere, hvor der udbryder krig i verden, men vi kan afgøre, om Danmark skal være en magnet for indvandring.

Derfor vil jeg godt takke Dansk Folkeparti for dagens forespørgselsdebat. Det er meget vigtig, principiel problemstilling, som der rejses. Ikke desto mindre tror jeg ikke, jeg fornærmer hr. Martin Henriksen ved at sige, at Venstre og Dansk Folkeparti ikke er enige om alt, når det kommer til integration og udlændinge, og næppe altid vil anvende den samme sprogbrug, men jeg tror, vi kan blive enige om følgende: at indvandrere skal bidrage positivt til Danmark, det danske samfund, det danske arbejdsmarked; at udlændingepolitikken og arbejdsmarkedspolitikken spiller en helt afgørende rolle i forhold til at sikre en fornuftig integration af indvandrere og deres efterkommere; og at lempelser af udlændingepolitikken skader integrationen.

Derfor er vi også, som hr. Martin Henriksen nævnte før, medforslagsstillere på et forslag til vedtagelse, der opfordrer regeringen til 1) at sikre, at indvandrere bidrager positivt til Danmark, 2) at gennemgå udlændingelovgivningen med henblik på at begrænse de dele af indvandringen, der medfører de største integrationsproblemer, og endelig 3) at sikre, at reglerne for tildeling af permanent ophold og statsborgerskab strammes, så sammenhængskraften i det danske samfund bevares og dansk økonomi styrkes.

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er et enkelt spørgsmål til Venstres ordfører fra hr. Christian Juhl fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:23

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre ordføreren, om han ikke tror, at der er en sammenhæng mellem rettigheder og engagement. Hvis man bor i et land og har lige rettigheder med det lands borgere, føler man sig måske mere som – hvis det f.eks. er Danmark – dansker, end hvis man ikke har samme rettigheder. Tror hr. Martin Geertsen ikke, at der er en sammenhæng mellem de rettigheder, man bliver tildelt, og det engagement, man har i det samfund, man bor i, uanset om man er indvander eller borger i det land?

Kl. 18:23

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:23

Martin Geertsen (V):

Jo, men som jeg sagde indledningsvis, er det væsentligt for mig eller for os, at når man kommer til Danmark, respekterer man danske værdier, og danske værdier er ikke for mig et spørgsmål om, hvad man har på af tøj, eller hvad man spiser. Danske værdier er tolerance, ligestilling, ytringsfrihed og frihed i al almindelighed, og hvis man kan acceptere de spilleregler og ud over det har lyst til at bidrage til det danske samfund, er man sådan set efter min opfattelse velkommen til at tage del i det danske samfundsliv.

Kl. 18:24

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Anden runde til hr. Christian Juhl.

Kl. 18:24

Christian Juhl (EL):

Jeg spurgte sådan set ikke om værdier, jeg spurgte om rettigheder og engagement. Værdier er sådan noget flyvsk noget, som man godt kan bygge alt muligt ind i. Det hørte vi jo sidste gang, da Dansk Folkeparti ønskede at have præcis den samme debat, bare med en anden titel.

Jeg vil gerne stille et andet spørgsmål. Ordføreren siger, at indvandrere ligger Danmark til last. Så vil jeg spørge: Ligger de Danmark mere til last end den langtidssyge, der har brug for måske flere års alvorlig behandling på grund af en meget kompliceret sygdom, ligger de det danske samfund mere til last end de arbejdsløse, der igennem et halvt liv ikke har fået en chance for at få et arbejde og hele tiden må leve på offentlige ydelser, fordi nogle synes, at det nu skal være sådan? Ligger de samfundet mere til last end de højtuddannede akademikere, der har taget ufattelig lange uddannelser på meget, meget dyre uddannelsesinstitutioner, eller ligger de samfundet mere til last end de ministre, der måske lever 15 eller 20 år på ministerpension, eller f.eks. de virksomheder, der ikke betaler skat i Danmark?

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Jeg har vist været large i forhold til tiden. Det må jeg så også være over for ordføreren.

Kl. 18:25

Martin Geertsen (V):

Pointen er sivet ind. Jeg kan sådan set bare gentage, hvad jeg sagde i min ordførertale. Jeg har ikke på noget tidspunkt nævnt noget om, at indvandrere ligger Danmark til last. Tværtimod var min tilgang til det, at de mennesker, som har lyst til at komme her til landet, og som vil bidrage aktivt til udvikling af det danske velfærdssamfund, så mænd skal være så velkomne. Resultatet eller udkommet af hr. Christian Juhls filosofi er jo det, at vi skal kunne klare alle verdens problemer. Det er jo det, der er den yderste konsekvens af det, hr. Christian Juhl siger, og det kan vi ikke.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er kommet et spørgsmål mere, og det er fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 18:26

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er lidt optaget af, at vi, når vi diskuterer, ikke fordrejer debatten eller bruger forkerte tal. Så jeg vil bare høre, om Venstres ordfører anerkender, at vi modtog omkring 56.000 personer, som indvandrede til Danmark, og at omkring 30.000 af de indvandrere, vi havde, valgte at udvandre. Det giver en nettoindvandring på 29.000 personer.

Det tal er jo lavere end det samlede antal af fødsler, som er på cirka 56.000. Så dermed kan man vel ikke helt sige, at indvandringen overstiger antallet af fødsler i Danmark. Det vil jeg bare gerne have Venstres ordfører til at anerkende.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Martin Geertsen (V):

Jamen tallet er jo 56.000, så derfor er det helt evident, at indvandringen sådan set overstiger fødselstallet herhjemme.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren.

Kl. 18:27

Kl. 18:27

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Så det er fuldstændig underordnet, at der faktisk er 30.000, personer som udvandrede igen, hvilket vil sige, at vi har en nettoindvandring på 29.000? Jeg synes bare, vi skal være ærlige og bruge tallene på en korrekt måde. Og det synes jeg ærlig talt ikke Venstres ordfører gør. Men lad nu det ligge.

Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, hvor det er, Venstre så gerne vil hen. Der bliver nævnt nogle ting om arbejdsmarkedet; det tror jeg ikke der er nogen der er uenig i. Jeg er enig i, at nøglen til et godt liv i Danmark opnås gennem arbejdsfællesskabet.

Men nogle af dem, som jo er rigtig tunge, er asylansøgere. Det er mennesker, som kommer fra krig, som har traumer, og som har meget, meget svære betingelser for at komme ind på det danske arbejdsmarked. Jeg skal bare høre, om Venstre vil gøre op med, at vi skal tage imod folk, som har et beskyttelsesbehov. Er det dér, vi skal sætte ind i forhold til indvandringen?

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:28

Martin Geertsen (V):

Jeg tror, en af årsagerne til, at vi kan se, at antallet af asylansøgere er steget, er det forhold, at den her regering jo i og for sig har lempet i forhold til overførselsindkomster og dermed har gjort det mere attraktivt at komme til Danmark, samtidig med at man jo har – og det kan synes som et meget medmenneskeligt træk – ladet afviste asylansøgere tage ophold og få en tilværelse uden for asylcentrene. Men det har jo alt sammen bredt sig som ringe i vandet og medført, at Danmark er blevet et mere attraktivt land at søge til.

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Hvis man vil bo og leve i Danmark, skal man overholde de spilleregler, der gælder. Det er, uagtet hvilken religion eller etnisk baggrund man har, og det gælder, uanset hvor i landet man er født og hvilke forældre man har. Danmark er ikke og Danmark bliver aldrig en lille lukket koloni eller for den sags skyld økonomi. Danske virksomheder er afhængige af samarbejdet med udlandet og af arbejdskraft, der kommer fra udlandet. Det er der ikke noget nyt i, for sådan har det været i flere hundrede år. På min tidligere arbejdsplads arbejdede jeg således sammen med en mexicaner, en inder, en iraker, en tyrker, nogle fra Jylland, lidt færre fra Sjælland, og så var vi fire fra Fyns land. Bare lige for oplysningens skyld vil jeg sige, at mange danske arbejdspladser i det private erhvervsliv rent faktisk ser sådan ud. Det gør de, fordi Danmark både er afhængig af viden udefra og af udenlandske markeder, der som oftest kræver et kendskab til sprog og kultur i andre lande.

Forslagsstillerne problematiserer antallet af indvandrere, ikke mindst ud fra en økonomisk betragtning. Må jeg i den forbindelse ikke rette opmærksomheden mod Rockwool Fondens seneste tal, i øvrigt et talmateriale, som forslagsstillerne selv ofte ynder at bruge her i debatten. Tallene viser, at der i 2050 vil være et nettobidrag på 3,1 mia. kr. som følge af indvandringen. Betyder det, at vi ikke skal fokusere på integration? Bestemt ikke! Det er jo derfor, regeringen har sat en lang række af initiativer i gang, der skal rette op på de negative tendenser, vi så i 00'erne; eksempelvis så vi, hvordan kriminaliteten blandt unge bare steg og steg. Jeg var bekymret over den tidligere regerings arbejde for integration, og det er derfor, vi i regeringen har styrket indsatsen massivt. Vi har strammet op der, hvor der var store problemer og store huller, vi har givet kommunerne helt nye redskaber til at løse de integrationsudfordringer, der er. Vi arbejder målrettet på en integrationsindsats, der rent faktisk virker, og vi er langt fra færdige med det arbejde. Men de langsigtede konsekvenser af indvandringen er ikke en deroute for dansk økonomi, for dansk kultur eller for dansk velfærd. Det er en udvikling, der følger en stadig mere globaliseret verden, hvor vi ikke som land kan lukke os om os selv. Vi Socialdemokrater holder skarpt og nøje øje med indvandringen i Danmark, og vi tager de fornødne initiativer som følge heraf.

Med de ord skal jeg på vegne af Enhedslisten, SF, Radikale Venstre og Socialdemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget noterer sig, at Danmark altid har draget nytte af andre kulturers tanker, ideer og arbejdskraft, og at denne udvikling har bidraget til at skabe det solide fundament, som Danmark står på i dag. Folketinget konstaterer, at Danmark også i fremtiden vil blive påvirket af strømninger udefra, herunder fra indvandring. Folketinget skal derfor opfordre regeringen til at fortsætte den målrettede integrationsindsats, der skal bidrage til, at alle, som bor og opholder sig i Danmark, uanset religion og etnisk baggrund bliver deltagende og ydende medborgere, der kender og efterlever spillereglerne i det danske samfund, som bygger på grundlæggende værdier som demokrati, ligestilling, solidaritet og fællesskab.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 32).

Jeg skal hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at de bakker op.

Kl. 18:32

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Jeg skal sige, at det forslag til vedtagelse, der netop er blevet fremsat, indgår i de videre forhandlinger.

Så er der to spørgere. Den første er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkepart. Værsgo.

Kl. 18:33

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg synes jo, det er helt utroligt at høre på, at den socialdemokratiske ordfører ligesom ministeren kan få sig selv til at sige, at indvandring faktisk er en overskudsforretning, og at vi bare lige skal nå frem til 2050, så er det virkelig godt for Danmark – i 2050 kører det virkelig. Den socialdemokratiske ordfører, fru Trine Bramsen, henviser så til nyhedsbrevet fra Rockwool Fondens Forskningsenhed fra januar 2014, som jeg tilfældigvis står med her, og jeg medgiver, at der står, at vestlig indvandring på sigt er en nogenlunde fornuftig forretning for Danmark. Der er også andre beregninger, der viser noget andet, men jeg medgiver, at det står her. Men overskriften på det her nyhedsbrev er, og nu læser jeg op:

»Indvandringen fra ikke-vestlige lande vil også være en nettoudgift for det offentlige i 2050 ved uændret indvandring og integration.«

Det er overskriften på nyhedsbrevet. Derfor synes jeg nok, det lige er at stramme den en anelse sådan at fremstille det, som om indvandringen bare er en rigtig god økonomisk forretning for Danmark. Så når fru Trine Bramsen henviser til Rockwool Fondens Forskningsenhed, kunne det så ikke være – jeg kan nok ikke få fru Trine Bramsen til at trække det tilbage, selv om det ville være på sin plads – at fru Trine Bramsen skulle nuancere sit synspunkt en anelse?

Kl. 18:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 18:34

Trine Bramsen (S):

Jeg synes jo ikke, det er så mærkeligt, at både jeg selv og ministeren henviser til udviklingen i 2050. Så vidt jeg ved, er det Dansk Folkeparti, der selv har anmodet om denne forespørgselsdebat, og titlen på forespørgslen lyder: »Hvad kan ministeren oplyse om de langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning ...?«

Der tales altså om de langsigtede konsekvenser, og der synes jeg ikke det er så sært at man tager 2050 med ind i den her debat.

Kl. 18:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren, anden gang.

Kl. 18:34

Martin Henriksen (DF):

Tak. Så vil jeg bare gerne henviser til overskriften på papiret, hvor der står, og det kan man jo godt sige er lidt langsigtet, at indvandringen fra ikkevestlige lande også vil være en nettoudgift for det offentlige i år 2050. Længere ned i teksten kan man læse, og nu citerer jeg:

»Selv om 35 år vil den ikke-vestlige indvandring ikke netto bidrage til at løse velfærdssamfundets finansieringsproblem, som bl.a. følger af flere ældre og færre i den arbejdsdygtige alder. Indvandring fra ikke-vestlige lande som helhed vil tværtimod øge finansieringsproblemet ...«

Kunne man måske ud fra det få den tanke, at det så ville være meget fornuftigt at have en politisk ambition om at begrænse den ikkevestlige indvandring, i og med at vi ved, at det også på den lange bane er en dårlig forretning for Danmark, og så måske fokusere og målrette indvandringen i den retning, hvor vi ved det faktisk giver lidt mere økonomisk mening, hvis man vil lave indvandringspolitik ud fra økonomiske betragtninger, nemlig i retning af den vestlige indvandring. Giver det mening for fru Trine Bramsen, eller er det helt sort?

Kl. 18:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Så er det ordføreren.

Kl. 18:36

Trine Bramsen (S):

Vi Socialdemokrater ønsker, at de mennesker, der bor og lever i Danmark, dels skal overholde de spilleregler, der gælder, dels bidrage til vores samfund. Betyder det så, at vi slet ikke skal tage imod nogen ikkevestlige indvandrere, fordi vi i en analyse kan se, at de netto ikke bidrager til vores samfund? Nej, det gør det ikke, og det er der en grund til. I dag er det sådan, at vi tager imod flygtninge, der er i nød. Vi er et solidarisk samfund, der huser mennesker, der må flygte fra deres hjem – eksempelvis på grund af krig. Det er måske ikke så sært, at de ikke kan indgå i vores samfund fra starten, når de kommer til Danmark, og det derfor er en udgift for Danmark. Men det er et solidarisk ansvar, som vi Socialdemokrater ønsker at tage på os.

Vi mener også, at det er helt rimeligt, at Danmark som et rigt samfund tager et ansvar, f.eks. fordi krig og ufred i andre lande betyder, at der er mennesker på flugt.

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er yderligere tre spørgere. Den første er hr. Tom Behnke fra De Konservative. Værsgo.

Kl. 18:37

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, at ordføreren kom til at smykke sig med lånte fjer, og det var hele spørgsmålet om børns og unges kriminalitet, hvor det forlød, at under den borgerlige regering var alting elendigt og kaos, men nu har vi heldigvis fået en socialdemokratisk ledet regering, og nu ser vi et fald i ungdomskriminaliteten. Men det jo ikke rigtigt.

Udviklingen har været over flere år, hvor vi har set et fald år efter år, og i øjeblikket er vi jo nede på, at det er et historisk lavt antal børn og unge, der laver kriminalitet. Faktisk har det aldrig været lavere, i forhold til hvad man kan måle og hvor langt tilbage man har målt, men det skyldes jo ikke mindst, at den tidligere regering fremsatte en ungdomspakke med et historisk stort beløb, nemlig 700 mio. kr., til en præventiv indsats over for børns og unges kriminalitet, og nu ser vi resultatet. Er det ikke det, der er virkeligheden?

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 18:37

Trine Bramsen (S):

Vi Socialdemokrater er helt enige i, at der blev gjort et nødvendigt arbejde op igennem 00'erne, bl.a. når det handlede om at slå bremsen i i forhold til indvandringen. Men man må også bare konstatere, at særlig i de socialt udsatte boligområder skete der en stor stigning i kriminaliteten fra særlig 2009 til 2011. Jeg er glad for, at vi er ved at få styr på den igen, og at vi har den laveste ungdomskriminalitet, men vi så stigninger i kriminaliteten særlig i de udsatte boligområder og særlig fra 2009 til 2011.

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Spørgeren for anden runde.

Kl. 18:38

Tom Behnke (KF):

Jamen der var vi jo i fuld gang med at lave det ene tiltag efter det andet, og den nuværende regering har jo samlet op på det og fortsætter indsatsen. Socialdemokratiet var jo med til at lave ghettopakken, hvor vi netop gik ind og prøvede på at gøre noget ved de her problemer. Så det har vi fælles været enige om at der skulle gøres noget ved.

Det, jeg synes er lidt slående ved Socialdemokratiets ordførers tale her i dag, er, at man kun forholder sig til alt det positive. Det er, som om man fuldstændig negligerer, at der faktisk er nogle negative konsekvenser ved det, og at vi har ghettoområder. Der er boligområder i Danmark, hvor det er shari'atlovregningen, der er gældende. Vi har familier, hvor moderen aldrig nogen sinde kommer uden for en dør, fordi det må hun ikke for faderen osv. Der er jo massive problemer. Jeg siger ikke, at det samlet set kun er problemer, overhovedet ikke, men der er jo nogle problemer, vi bør forholde os til. Vi kan ikke bare lukke øjnene og sige: Det går nok.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ordføreren.

Kl. 18:39

Kl. 18:41

Trine Bramsen (S):

Det er vi Socialdemokrater fuldstændig enige i. Vi har problemer med folk, der ikke ønsker at være en del af det danske samfund. Vi har problemer med folk, der lever i nogle radikaliserede miljøer. Det er bl.a. derfor, at vi har vedtaget en stærk strategi over for ekstremistiske miljøer, og at vi har et konstant fokus på det. Så vi er ikke uenige i, at der stadig væk er problemer. Det er også derfor, at vi gennemfører integrationsinitiativer, og at vi har et stort fokus på det her område, som jeg også sagde i min tale.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Den næste spørger er fru Merete Riisager fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 18:40

Merete Riisager (LA):

Tak. Det lyder for mig, som om ordføreren synes, at det her med at henvise til 2050 er sådan en eller anden form for debatmæssig spidsfindighed. Det er jo ikke lige om hjørnet, og jeg vil derfor spørge ordføreren, hvor regeringens økonomiske planer når til. Når de også til 2050?

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 18:40

Trine Bramsen (S):

Det afgørende for os Socialdemokrater er, at de mennesker, der kommer til Danmark, uagtet om de kommer fra ikkevestlige eller fra vestlige lande, bidrager på det danske marked, at vi sikrer, at de får en god integration, at de lærer det danske sprog, og at de overholder de spilleregler, der gælder på det danske arbejdsmarked.

De kortsigtede økonomiske opgørelser kan være svære at operere med, ikke mindst fordi de er konjunkturfængende. Det har vi jo set de seneste år, hvor arbejdsløsheden har været høj, og så er det særlig gået ud over grupper med anden etnisk baggrund end dansk. Så de kortvarige økonomiske konsekvenser kan være svære at lave en præcis opgørelse over. Nu handler forespørgselsdebatten her i dag som sagt om de langsigtede økonomiske konsekvenser, og derfor synes jeg, det er naturligt at se på år 2050.

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Spørgeren for anden runde.

Kl. 18:41

Merete Riisager (LA):

Men nu var det sådan set ikke det, jeg spurgte om, og jeg synes, det er ordentligt, hvis man svarer på det spørgsmål, man får. Spørgsmålet var: Hvor går regeringens økonomiske planer, altså dem, som regeringen også kalder langsigtede, egentlig til? De sidste, jeg har set, gik til 20-30 år før det, som ordføreren her vælger at sætte som pejlemærke for udlændinge. Det er da lidt underligt, at man fuldstændig er i dissonans der, er det ikke?

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Trine Bramsen (S):

Jo, hvis man mener, at opgørelser over indvandring skal bestå af rene tal og økonomiske opgørelser, så kan man da godt mene, at der skal være en på både 5 og 10 år. Det, der er helt afgørende for os Socialdemokrater, er, at vi får indvandrere til at lære dansk, at vi får dem ind på det danske arbejdsmarked, at vi får dem til at bidrage i vores samfund, og ikke mindst at vi får de alt for mange, der har en kriminel løbebane, ud af kriminalitet. Og det er altså det arbejde, vi har et massivt fokus på.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Næste spørger er hr. Martin Geertsens fra Venstre. Værsgo.

Kl. 18:42

Martin Geertsens (V):

Tak for det. Jeg forstår det sådan, at den socialdemokratiske ordfører anerkender og erkender, at ikkevestlig indvandring også ud fra en økonomisk betragtning er en udfordring. Der er det så, jeg godt vil spørge, om det så er specielt vist at gøre det mere attraktivt at være på overførselsindkomster under denne regering, end det var under den forrige. Er det særlig klogt, når man, som ordføreren også har sagt, byder folk, som gerne vil bidrage, velkommen?

Kl. 18:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:43

Trine Bramsen (S):

Jamen det er da helt korrekt, at vi har fokus på særlig indvandrere fra ikkevestlige lande, fordi det ofte kræver en større integrationsindsats, end når det drejer sig om borgere, der kommer vestlige lande.

Vi ønsker ikke, at mennesker skal leve i dyb, dyb fattigdom, og det var det, vi så under VKO. Det tror vi ikke på fører til bedre integration, og det er der heller ikke noget forskningsmæssigt belæg for at sige at det gør.

Jeg må anfægte hr. Martin Geertsens konklusion om, at det fører til øget indvandring, at vi har valgt at fjerne starthjælpen. Hvis man eksempelvis sammenligner antallet af flygtninge, der kommer til Danmark, med, hvor mange der kommer til de lande, der er omkring os, kan man se, at status stort set er den samme: Alt for mange flygter fra deres hjemland – særlig fra Syrien – til vestlige lande. Så det er altså ikke bare en dansk tendens, og jeg tror næppe, man kan beskylde den danske fjernelse af starthjælpen for at have konsekvens for samtlige øvrige vestlige lande.

Kl. 18:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Geertsens, anden runde.

Kl. 18:44

Martin Geertsens (V):

Jeg vil bare spørge til ordførerens principielle indstilling: Mener ordføreren, at der er en sammenhæng mellem størrelsen på overførselsindkomsten og lysten til at tage et arbejde?

Kl. 18:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Trine Bramsen (S):

Jamen altså, debatten om, om det skal kunne betale sig at arbejde, har vi jo været igennem flere gange herinde i Folketingssalen. Selvfølgelig skal det kunne betale sig at arbejde, men når folk kommer som eksempelvis flygtninge, tror vi Socialdemokrater ikke på, at jo mere man sulter disse mennesker, jo mere man fastholder dem i fattigdom, jo hurtigere kommer de på arbejdsmarkedet. Der er tale om mennesker, der ofte kommer med en dybt traumatiseret baggrund, og der tror vi ikke at det f.eks. hjælper børnene, at forældrene tvinges ud i dyb fattigdom.

Kl. 18:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre til næste taler i ordførerrækken, der er fra SF, og det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Værsgo.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo, at vi i Danmark altid har kunnet drage nytte af andre kulturer og deres påvirkning. Vi har suget til os af indtryk, vi har taget det til os, som vi kunne bruge, og vi har lært nye måder at gøre tingene på, og det må man sige er positivt. Jeg tror også, at meget af den påvirkning, som vi har fået udefra, på mange måder er noget af det, der har gjort Danmark til det samfund, det er i dag.

Når udlændinge kommer til Danmark og ønsker at skabe en ny tilværelse her, kan der selvfølgelig opstå mange forskellige udfordringer. Mennesker, som er vant til en anden levevis, og som ikke kender ret meget til den danske kultur, skal fra dag et følge danske love og danske skikke, som ligger forankret i vores samfundshistorie og i vores adfærd og vores traditioner. Så når vi på den måde får nye mennesker ind i Danmark, udlændinge, må vi selvfølgelig kræve, at de overholder og følger de danske love. Det er klart. Vi må selvfølgelig også have øje for, at det at komme til et fremmed land og skulle integrere sig her er en læreproces, og det er også en tilvænningsproces. Derfor skal vi som samfund hjælpe med til at guide de her mennesker, som kommer hertil, med en målrettet integrationsindsats, og det synes jeg egentlig også at regeringen har taget hul på med bl.a. integrationsplanen, som opstiller nogle meget konkrete indsatser for den enkelte.

Jeg synes, vi skal holde fast i, at langt de fleste udlændinge i Danmark ikke har integrationsproblemer. De er integreret, de lever en god tilværelse i Danmark, de kommer sjældent i kontakt med de danske myndigheder, og deres drømme er ligesom alle andre danskeres at få et ordentligt sted at bo, se deres børn vokse op i fred, blive dygtige og have et arbejde at stå op til hver eneste dag.

Selvfølgelig er der også udfordringer med visse grupper af udlændinge. Der er nogle, der ryger ud i bandekriminalitet eller andre former for kriminalitet. Der er også en alt for stor gruppe, som ikke kommer ud på arbejdsmarkedet, som ikke lærer dansk, og det er et problem, som vi naturligvis skal være rigtig opmærksomme på og gøre noget ved.

Vi har siden 2011 sammen med regeringen gennemført en lang række initiativer for at minimere problemerne med integrationen. Vi har afskaffet fattigdomsydelserne. Vi har givet den enkelte en ærlig chance for at få en rimelig tilværelse i Danmark. Vi har sikret, at voldsramte kvinder kan få en fair chance for at få opholdstilladelse, og jeg synes faktisk, det er et vigtigt redskab, når vi taler om æresrelaterede konflikter, at man ikke skal tvinges til at finde sig i vold, og det kan man komme ud for, hvis alternativet er, at man bliver smidt ud af Danmark. Vi har skabt bedre muligheder for at bo og arbejde uden for asylcentre, og det synes jeg altid bliver misbrugt i debat-

ten om asylansøgere, hvor det kan fremstå, som om regeringen har lempet rigtig meget på asylreglerne. Vi har ikke lempet på asylreglerne, og kravet for at komme til at bo og arbejde uden for centrene handler simpelt hen om, at man giver et samtykke til, at den dag, det kan lade sig gøre, vender folk tilbage til deres eget land. Det er et helt håndfast krav, og derfor synes jeg altså, man skal passe meget på med at misbruge asylansøgerne og skubbe dem foran sig her, og jeg hørte heller ikke Venstres ordfører give mig et klart svar på spørgsmålet om, hvorvidt Venstre er klar til at opgive at beskytte mennesker, som har et beskyttelsesbehov. Jeg går jeg ud fra, at Venstre fortsat vil det, også den dag, regeringsmagten måske skulle tilfalde Venstre igen. Vi har med regeringens bandepakke skærpet straffene og sat ind med præventive indsatser og resocialisering. Jeg synes, det handler om at sætte hurtigt ind over for unge, som er på vej ud i kriminelle bander. Det handler om exitprogrammer, det handler om at forebygge rigtig meget. Vi har sat ind over for tvangsægteskaber ved at skride ind over for familiemedlemmer, som presser unge til at indgå i et ægteskab, som de ikke ønsker. Vi har sikret, at selv voksne kan få hjælp med æresrelaterede konflikter. Opmærksomheden rettes jo normalt mod børnene, men vi har altså sikret voksne, så jeg synes, at vi på mange måder har taget rigtig mange skridt for at gøre tingene bedre, og man kan sige, at jo hurtigere vi får gjort det, jo hurtigere vil folk komme i arbejde, og jo hurtigere vil folk blive uddannet, og i jo mindre grad vil de ligge samfundet til last, hvis man kan sige det på den måde.

Så synes jeg, at jeg bare lige her til sidst også skal nævne, at vi også har en udfordring med indvandrere fra ikkevestlige lande. Det drejer sig om det pres, der ligger på vores arbejdsmarked, når vi har arbejdsgivere, som snyder, som skaber unfair konkurrence for vores egen arbejdskraft ved at gå ud i social dumping. Det er også en dagsorden, som jeg vil rose regeringen rigtig meget for at have taget fat på. Vi har ikke lavet en eneste finanslov uden at skærpe kampen her, så jeg synes egentlig, der er gjort rigtig mange ting.

Kl. 18:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak for det. Der er en enkelt kollega, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, og det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:50

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes jo, at problemet er, at man ikke rigtig anerkender, hvor omfangsrige de integrationsproblemer, som vi har i det danske samfund, faktisk er, og så er det jo meget svært for alvor at gøre noget ved dem. Alle de indvandrere, der sådan set gør det godt, lader sig integrere og bliver tilpasset til det danske samfund og bidrager på arbejdsmarkedet, som nu er her, er jo ikke et problem. Problemet er jo alle dem, der ikke gør det, og problemet er, at der kommer så mange til Danmark fra ikkevestlige lande, som både udgør en økonomisk belastning, og som vi altså også har en lang række problemer i forhold til at integrere rent kulturelt. Det vil jeg i hvert fald tillade mig at konstatere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, for det er jo også en del af forespørgselsdebatten, hvordan befolkningssammensætningen bliver i fremtiden. Ifølge Rockwool Fonden er det sådan, at i alt 16,5 pct. af befolkningen i 2050 forventes at have en baggrund som indvandrere eller efterkommere mod ca. 10 pct. i dag. Taget i betragtning at vi kan se, hvilke konflikter tidligere tiders og den nuværende indvandring har skabt og skaber i det danske samfund, mener ordføreren så, at den der stigning i antallet af mennesker med indvandrerbaggrund og efterkommerbaggrund i Danmark udgør et problem? Og vil man tage nogle initiativer for måske at sikre, at udviklingen går i en anden retning?

Kl. 18:51

Kl. 18:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:51

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror, man skal passe meget på med at sige noget håndfast om det. Hovedparten af dem, der kommer, er jo fra ikkevestlige lande. Det må vi bare sige. Og rigtig mange af dem kommer her for at arbejde, de glider meget nemt ind i det danske samfund. Ja, og så får vi asylansøgere og andre, som det er lidt sværere med, men det er jo et ansvar, som vi skal påtage os internationalt. Man kan sige, at det jo meget handler om, hvilken indsats man lægger i at integrere folk. Jeg er ikke tilfreds, når vi stadig væk har elever med en anden etnisk baggrund, nydanskere, som klarer sig rigtig, rigtig dårligt i folkeskolen. Det håber jeg vi kan rette lidt op på med folkeskolereformen. Jeg er heller ikke tilfreds, når der er mange, som ikke er på arbejdsmarkedet. Vi har haft regeringsansvaret i 2 år, og jeg vil ikke stå her og skyde efter de borgerlige partier, men vi må bare sige, at den her problemstilling ikke er ny. Men jo før vi går helhjertet ind i at få gjort noget ved det, jo før, kan man sige, vil det blive bedre.

Kl. 18:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Martin Henriksen, anden korte bemærkning.

Kl. 18:53

Martin Henriksen (DF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at problemstillingen ikke er ny. Det er sådan set meget rigtigt. Og min pointe og Dansk Folkepartis pointe er sådan set, at når vi kan se, at konsekvenserne af, at der kommer så mange til Danmark fra ikkevestlige lande især, er, at der på arbejdsmarkedet, i folkeskolen, på en lang række områder simpelt hen er et efterslæb – når vi kan se, at det er konsekvensen af den indvandring, der har været, og den indvandring, der er, til Danmark – er det så et argument for at fortsætte med en meget stor indvandring fra de lande, eller er det et argument for at skruer ned for indvandringen fra de lande? Jeg mener jo, det er det sidste. For på et eller andet tidspunkt må vi vel også nå hen til at sige, at uanset hvor mange penge vi kaster efter integrationsprojekter, så nytter det ikke rigtig, hvis ikke der er en vilje til at blive integreret.

Kl. 18:53

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 18:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror, at langt de fleste har en vilje til at blive integreret. Der er mange årsager til, at man måske går fejl af målet; måske har man ikke sprogkompetencerne, måske har man ikke de formelle kompetencer til at komme ind på arbejdsmarkedet, og det er jo det, vi skal arbejde virkelig hårdt med. Jeg afviser ikke, at der er en lille gruppe, som er en kæmpe stor udfordring, men det må vi jo også prøve at tage hånd om. Jeg mener ikke, at det er en uoverskuelig opgave, men selvfølgelig har antallet noget at sige. Men jeg synes også, vi lige skal have proportionerne i det her. Antallet af familiesammenføringer er f.eks. nogenlunde det samme som i 2009, eller det er faktisk lavere end tallet for 2009. Så mon ikke det går?

Kl. 18:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Så næste ordfører i talerrækken er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Forespørgsel nr. 20: Hvad kan ministeren oplyse om de langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning, når indvandringen gennem flere år har været høj, og taget i betragtning at antallet af indvandrede udlændinge i 2013 for første gang oversteg antallet af fødsler?

Hvis jeg skal svare ordentligt på det, vil jeg gerne bede om en halv times taletid. Dagens forespørgsel er en stor mundfuld. Ministeren skal oplyse om langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning. Det er med andre ord en forespørgsel, der lægger op til, at man som deltager i debatten kan brede sig ud i alle mulige retninger.

I forhold til indvandringen har vi i Enhedslisten sammen med regeringspartierne og SF siden valget i 2011 koncentreret os om nogle helt konkrete ændringer, der kan påvirke indvandring og integration i Danmark. Vi har i nogen grad lempet reglerne om familiesammenføring med børn, familiesammenføring med ægtefæller og regler om permanent opholdstilladelse. Vi har gjort det lettere at få dansk pas ved bl.a. at sænke de strenge prøvekrav og sikre, at mennesker med visse former for sygdom eller handicap kan få forelagt deres sag som dispensationssag i Folketingets Indfødsretsudvalg. Vi har også på baggrund af nogle konkrete enkeltsager – lad mig nævne Imsagen og Songülsagen – fået gjort op med nogle åbenlyse urimeligheder i udlændingeloven og i myndighedernes administration af den. Sammen med regeringspartierne og SF har vi gennemført ændringer, der har haft positive konsekvenser for tusinder af mennesker og deres mulighed for at bo i Danmark sammen med dem, de holder af. Samtidig har tusinder fået en større tryghed i form af en permanent opholdstilladelse eller et dansk pas. Det styrker integrationen, og det er vi glade for.

Når det er sagt, må vi også sige, at ændringerne slet, slet ikke går langt nok efter vores mening. Vi er stadig meget langt fra den situation, der var retstilstanden for en snes år siden, hvor enhver, der havde permanent opholdstilladelse i Danmark eller dansk statsborgerskab, havde ret til at bo her sammen med sin ægtefælle og sine børn. Alt for mange familier er stadig splittede af de strenge danske udlændingeregler.

Ifølge Dansk Folkeparti, som er forespørgerne, er det et problem, at antallet af indvandrere i 2013 oversteg antallet af nyfødte. Vi kan ikke se, at det skulle være et selvstændigt problem. Enhedslisten går ikke ind for ubetinget åbne grænser og fri indvandring til alle. Til gengæld vil jeg nævne tre rettesnore for vores indvandringspolitik. For det første skal de mennesker, der kommer hertil for at arbejde, gøre det på danske løn- og arbejdsbetingelser. For det andet skal mennesker, der bor fast i Danmark, have lov til at gifte sig med den, de elsker, og til at bo i Danmark sammen med ægtefælle og børn. For det tredje er Danmark et rigt land, der inden for det seneste årti har været krigsførende i Afghanistan og Irak; derfor må og skal vi påtage os vores del af ansvaret for verdens flygtningeproblemer. Der er desværre plads til forbedring i forhold til at leve op til dette ansvar.

Med disse tre hovedlinjer i udlændingepolitikken vil indvandring ikke være et problem, hvis det samtidig lykkes at føre en inkluderende integrationspolitik med respekt for de nye borgere i vores samfund – altså en integrationspolitik, der er helt modsat den, som blev ført, mens Dansk Folkeparti var støtteparti for VK-regeringen. Her forvekslede I integration med assimilation, og med den såkaldte starthjælp indførte I negativ forskelsbehandling af nye borgere og arbejdede i det hele taget på at skabe et os og dem-samfund, hvor indvandrere og flygtninge ses som et problem og ikke som en ressource.

I Enhedslisten er vi mere på linje med den nuværende regerings tilgang, som den også kommer til udtryk i det forslag til vedtagelse,

som fru Trine Bramsen fremsatte her fra talerstolen, og som Enhedslisten kan tilslutte sig.

Kl. 19:01

Kl. 18:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Tom Behnke fra Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:59

Tom Behnke (KF):

Det var kun lige i forhold til det med Afghanistan: at det skulle have skabt flygtninge, og at vi derfor har et særligt ansvar der. Jeg anerkender, at vi har et ansvar ligesom alle andre lande i forhold til flygtninge, men er det ikke korrekt, hvis vi kigger en lille smule længere tilbage, at inden vi var med til at gå ind og sætte Taleban på plads og bremse for udviklingen af terrorister i Afghanistan, var der 4 millioner afghanske flygtninge, som, umiddelbart efter at NATO-landene gik ind i Afghanistan, havde muligheden for at vende hjem igen? Er det ikke historisk korrekt?

Kl. 18:59

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:00

Christian Juhl (EL):

Det er i hvert fald historisk korrekt, at vi forlader et Afghanistan, som stort set har samme elendige tilstand, som da vi gik ind i det. Det vil sige, at vi set over en 10-årig periode har gjort mere skade end gavn. Taleban er tilbage, og det er i øjeblikket meget, meget usikkert for både danskere og andre at være i Afghanistan, og der er ingen tvivl om, at vi vil se en strøm af flygtninge, når nu vi forlader landet.

Kl. 19:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Tom Behnke for den anden korte bemærkning.

Kl. 19:00

Tom Behnke (KF):

Det er jo nye toner fra Enhedslisten, for der bliver jo opfordret til, at de militære styrker skal blive i Afghanistan. Det er alligevel nye toner fra Enhedslisten, for det, vi gør i øjeblikket, er, at vi trækker de militære styrker ud, men vi bliver der jo med hele den civile indsats, hele den politimæssige indsats, hele den uddannelsesmæssige indsats med hensyn til lov og orden og sikkerhed til både politi og militær.

Er det, Enhedslisten står her og siger, at vi skulle lade være med at trække vores militære styrker ud og blive der? Det er ret nye toner, synes jeg.

Kl. 19:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:01

Christian Juhl (EL):

Jeg tror ikke, at de danske eller de amerikanske styrker har gjort eller gør nogen særlig gavn, tværtimod har de været med til at ødelægge landet ved at forstærke og optrappe krigene. Dermed mener jeg også, at vi har et meget stort ansvar for den konsekvens, der er, af, at militæret har været til stede, nemlig at der kommer mange flygtninge, og at der er en enorm brug for genopbygning af landet.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er yderligere en kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:01

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for det interessante svar oppe fra talerstolen. Når nu vi ved, at det koster rigtig mange penge at tage imod så mange ikkevestlige indvandrere, er mit spørgsmål sådan set bare: Hvor skal vi så tage de penge fra? De skal jo gå fra noget andet, så hvad skal de gå fra?

Kl. 19:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:01

Christian Juhl (EL):

I øjeblikket har vi ikke noget økonomisk problem i Danmark med at få tingene til at løbe rundt, hvis ellers vi turde vedstå os at opkræve de skatter, der er nødvendige. Jeg ved godt, at ordføreren for Dansk Folkeparti jo har nydt at sidde i 10 år og skru ned for de riges skattebetaling til det danske samfund. Der er såmænd ganske store muligheder også i år og næste år for, at vi kan dække de udgifter, der er nødvendige i sådan en sammenhæng. Ellers kunne man jo gøre det, som hverken den gamle regering eller den nye regering – delvis – gør ret meget ved, nemlig skabe nye arbejdspladser. Det kunne være en ganske forfriskende ny måde at lave politik på i Danmark, sådan at alle var med i et produktionsfællesskab og var på en arbejdsplads i stedet for at måtte gå og vente på at få et stykke arbejde.

Kl. 19:02

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen, anden korte bemærkning.

Kl. 19:02

Martin Henriksen (DF):

Det ville jo være alle tiders, hvis ordføreren kunne blive lidt mere konkret. Der er nogle skatter, der skal stige osv., men vi ved følgende, og nu læser jeg op fra Rockwool Fondens Forskningsenhed, hvor der står: »I 2014 forventes ikke-vestlige indvandrere og efterkommere i Danmark at bidrage med et underskud på 16,6 mia. kr. til de offentlige kasser«.

Det er jo rigtig mange penge, og hvis vi fortsætter med det lidt længere ud i tiden og også fortsætter med den udlændingepolitik, der er nu, og Enhedslisten oven i det siger, at der er flere, der skal komme til Danmark, for man vil jo lempe endnu mere, sådan som jeg forstår det, så synes jeg bare, at man skylder nogle klare svar på, hvor det så er, man vil tage pengene fra. For jeg går ud fra, at når de her mennesker kommer til Danmark, og hvis de f.eks. ikke kan få et arbejde, så skal have offentlig forsørgelse osv., og at de skal have adgang til folkeskole og sundhedsvæsen osv., alt det her. Det koster jo mange penge, det ved vi. Og hvis der skal komme endnu flere, hvor skal pengene så komme fra?

Kl. 19:03

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Christian Juhl (EL):

Jeg har prøvet at svare én gang, og jeg skal gerne prøve igen. Det er ingen skade til at betale skat i et samfund, hvor man har så mange

goder som i det danske. Den borgerlige regering og Dansk Folkeparti har jo ødslet med de offentlige midler og kastet dem ud i skattelettelser til erhvervslivet og til de rigeste i landet. Man kunne jo starte med at rulle dem tilbage, starte ved f.eks. min indtægt og så gå opad, og så er vi alle sammen med til det. Det er såmænd ingen skade til, at også dem, der lever i toppen af et samfund, bidrager til de udgifter, der er, også til indvandrere og flygtninge, der i midlertidige perioder har et behov for hjælp fra det offentlige.

Kl. 19:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Så er der yderligere en kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Martin Geertsen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 19:04

Martin Geertsen (V):

Tak. Det er, fordi jeg hæftede mig ved en enkelt lille sætning i et af svarene, tror jeg at det var, om, at mange ting kunne have set anderledes ud, hvis vi havde mødt indvandrere med respekt. Jeg skal spørge: Er der holdninger eller mennesker, som hr. Christian Juhl mener at man ikke bør have respekt for, for så vidt angår indvandrere?

Kl. 19:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:04

Christian Juhl (EL):

Ikke forstået. Må han ikke godt stille det spørgsmål en gang til, for jeg forstod overhovedet ikke hans spørgsmål?

Kl. 19:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren har anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 19:05

Martin Geertsen (V):

Tak. Mener ordføreren, at nogle af de holdninger, som en organisation som Hizb ut-Tahrir f.eks. giver udtryk for, er holdninger, som skal mødes med respekt, og at dem, der er medlem af en organisation som Hizb ut-Tahrir, ikke ville have yttret sig sådan, hvis vi havde gjort noget anderledes?

Kl. 19:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:05

Christian Juhl (EL):

Jeg tror, der kan gøres meget, men jeg vil ikke møde deres holdninger med respekt. Jeg vil forklare dem, hvordan holdningerne er i Danmark og hvilke love vi har. De skal selvfølgelig overholdes. Men jeg mener, at rigtig, rigtig mange af de problemer, der eksisterer blandt forskellige kulturer, skyldes, at vi har haft 10 år med en regering, der har skilt folk op i os og dem, og vi har ikke mindst haft et støtteparti til den regering, der igen og igen har kørt en linje, hvorefter vi skulle udgrænse de her folk, fordi man har forlangt assimilering i stedet for integration. Der er masser af eksempler i lovgivningen på, at V og K har fulgt denne destruktive linje.

Kl. 19:05

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførertalerækken. Den næste ordfører er fru Merete Riisager for Liberal Alliance. Værsgo.

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Liberal Alliance ønsker en stram udlændingelovgivning. Vi mener, at mennesker, der kommer til Danmark, skal kunne forsørge sig selv, og vi mener, at asyllovgivningen skal ændres, så asylbegrebet favner dem, der er forfulgte, men ikke dem, der bevæger sig mod Danmark af andre årsager. Vi har den holdning, at kriminelle udlændinge ikke skal være i Danmark.

Danmark er et lille land med godt 5 millioner indbyggere. At holde landet på ret kurs både økonomisk og samfundsmæssigt kræver konstante justeringer og politiske overvejelser. Udlændingepolitikken skal indrettes på en måde, så den er til gavn for Danmark. Det gør vi ikke – som det har været tilfældet de sidste tre årtier – ved at tage et stort antal borgere ind, der ikke er i stand til at forsørge sig selv.

Vi kan række hånden ud til en mindre gruppe af flygtninge, der har brug for beskyttelse. Men når det kommer til mennesker, der kommer til Danmark for at bo og arbejde eller gifte sig, må det være et ufravigeligt krav til disse, at de er i stand til at forsørge sig selv og deres egne. Derfor ønsker vi i Liberal Alliance, at udlændinge, der kommer til Danmark, skal forsørge sig selv fuldt og helt de første 5 år, og at de skal tegne en sundhedsforsikring.

Når det kommer til asylområdet, mener vi også, der kan ske justeringer på dette område. For det første bør vi tage en grundig diskussion af, hvorvidt asylbegrebet, som det fungerer i dag, rent faktisk er dækkende for den måde, hvorpå det oprindeligt var tænkt. Mennesker, der kommer til Danmark, skal være egentlige flygtninge for at opnå asyl. Flygtninge, der har midlertidige opholdstilladelser, bør endvidere have revideret deres sager jævnligt, sådan at de kan hjemsendes, når forholdene er til det.

Liberal Alliance ser ingen modsætning mellem en stram udlændingepolitik og en ordentlig udlændingepolitik, tværtimod. Vi har været med i en asylaftale, der betyder, at børn af flygtninge kan komme ud af lejrene og bo i mere almindelige boliger. Det betyder ikke, at asylsager skal behandles anderledes, og at det skal være lettere at få asyl i Danmark. Det betyder, at vi anerkender, hvor opslidende det kan være for især børn at være i en afklaringsproces, og at vi godt vil indrette forholdene for dem og deres forældre, så det er tåleligt.

Vi har også stemt for en afskaffelse af pointsystemet, da vi mener, at det er for bureaukratisk og holder dygtige udlændinge, der gerne vil arbejde og bidrage, ude. Vi vil gerne ændre loven, sådan at det bliver sværere for udlændinge, der ikke forsørger sig selv, at komme til Danmark og lettere at udvise kriminelle udlændinge.

Det er i virkeligheden ret enkelt: Den danske udlændingelovgivning skal baseres på sund fornuft; døren skal ikke stå åben for dem, der kommer for at trække på de offentlige kasser, eller som begår lovbrud. Omvendt skal det være enklere for hårdtarbejdende danskere at få deres ægtefælle til Danmark, hvis de fuldt og helt er i stand til at forsørge denne, og han eller hun ikke trækker på de offentlige kasser i minimum 5 år.

Når det gælder indvandrere her i landet, er det også vigtigt at sige, at selve opgaven med at blive integreret primært påhviler dem, der skal integreres. I dag blev der fremlagt en ny PISA-undersøgelse, som viste, at op mod halvdelen af danske børn med indvandrerbaggrund har utilstrækkelige kundskaber i matematik. Og der mener vi, at det jo altså også er forældrenes ansvar at gå ind og støtte deres børn. Det er ikke alt, der kan klares i en heldagsskole.

Til forespørgsel nr. F 20 skal jeg på vegne af Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med bekymring, at regeringen har gennemført lempelser af udlændingepolitikken, som har betydet en forøget belastning af dansk økonomi. Folketinget konstaterer, at udlændingepolitikken spiller en afgørende rolle for at sikre en fornuftig integration af indvandrere og efterkommere samt sikre en sund økonomi i Danmark. Folketinget ønsker, at regeringen i højere grad sikrer, at indvandrere bidrager positivt til Danmark. Både denne og den foregående regering har forsømt at indrette udlændingepolitikken på en måde, der kræver, at udlændinge, der kommer til Danmark for at bo og arbejde, er selvforsørgende de første 5 år, og at de betaler deres egen sundhedsforsikring. På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at gennemgå udlændingelovgivningen for at skærpe selvforsørgelseskravet og begrænse de dele af indvandringen, der er faringsmæssigt medfører de største integrationsproblemer, samt sikre, at reglerne for tildeling af permanent ophold og statsborgerskab strammes, således at sammenhængskraften i det danske samfund bevares og dansk økonomi styrkes.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 33).

Kl. 19:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Det netop oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i forespørgslen videre behandling i Folketinget. Der er en enkelt kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:10

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg synes jo tit, at når der er en repræsentant fra Liberal Alliance, der taler om udlændingepolitikken, så kommer der en gang imellem noget fornuftigt ud af munden. Men jeg synes jo, at det, der gør det sådan lidt besværligt at komme omkring, hvad Liberal Alliance egentlig mener, er, at man jo har stemt for stort set samtlige af regeringens lempelser på udlændingeområdet. Derfor vil jeg bare gerne dels spørge, om Liberal Alliance ikke fortryder noget, dels spørge, om Liberal Alliance vil være klar til at stramme op på nogle af de områder, de har lempet reglerne på sammen med regeringen og Enhedslisten.

Kl. 19:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:11

Merete Riisager (LA):

Det, der muligvis kan være besværligt for ordføreren, kan jo være, at Liberal Alliance ikke mener det samme som Dansk Folkeparti. Vi mener sådan set godt, at man kan lave nogle rimelige vilkår for asylbørn og samtidig stramme asylbegrebet, sådan at det faktisk samlet set kan blive sværere at få asyl i Danmark, efter at vi gennemgår den måde, som asylbegrebet fungerer på. Samtidig mener vi også, at der kan være ræson i, at folk, som arbejder hårdt, som betaler deres skat og ikke ligger samfundet til last, har lettere ved at komme til Danmark. Det synes vi giver meget god mening, hvis man samtidig strammer lovgivningen for de mennesker, som ligger samfundet til last. Det, som den her regering har fejlet ved, er jo ved ikke at foretage de stramninger, som vi her taler om.

Kl. 19:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen, anden korte bemærkning – og der er 30 sekunder til den. Værsgo.

Kl. 19:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes igen, at meget af det, som fru Merete Riisager siger, sådan set lyder meget fornuftigt: at kigge på at stramme asylbegrebet og også nogle andre ting. Men igen er problemet jo bare, at hvis man kigger på, hvad Liberal Alliance har lagt stemmer til, så trækker det jo i den anden retning. Fru Merete Riisager siger, at det er vigtigt, at man skal være selvforsørgende, men Liberal Alliance har jo stemt for, at bankgarantien på 100.000 kr. blev sat ned til 50.000 kr. med mulighed for, at man kunne sætte den endnu længere ned. Så der er man gået væk fra talen om, at det er vigtigt, at man er selvforsørgende. Derfor vil jeg bare opfordre til, at Liberal Alliance ændrer kurs i den praktiske politik.

Kl. 19:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:13

Merete Riisager (LA):

Det, at bankgarantien blev nedsat, var vi bestemt også imod, men som ordføreren også godt ved, er der nogle gange dele af en aftale, som man ikke er enige i. Og vi har hele tiden sagt – det har også været i pressen – at den del har vi ikke været enige i. Vi ønsker, at den skal hæves igen til 100.000 kr. Faktisk kunne jeg godt tænke mig at vide noget mere om, hvorvidt det er alle, der bliver familiesammenførte, som rent faktisk betaler de 50.000 kr., det er i dag, for det har jeg en mistanke om at det måske ikke er.

Kl. 19:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerækken er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:13

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, det er lidt underligt at sidde og følge den her debat og høre, hvordan regeringen, Socialdemokratiet fuldstændig negligerer de problemer, der er forbundet med det her område, og sådan har det jo sådan set været, ligeså lang tid jeg kan huske tilbage.

Jeg kan huske, hvordan det var for 20 år siden, når vi diskuterede udlændingepolitik i Folketinget; dengang var det ikke sådan helt tilfaldt at gøre det – da kunne man næsten ikke få lov til at sige noget i udlændingede-batten. For der var slet ikke nogen problemer, og der ville aldrig nogen sinde blive nogen problemer – det var jo forudsigtelsen dengang. Og hvis vi sådan kiggede lidt frem i tiden og sagde, at der jo bliver flere og flere, og at vi på et tidspunkt vil nå op på, at det er 10 pct. af befolkningen, så grinte man bare hånligt og sagde: Nej, nej. Og hvor er vi henne i dag? Altså, udviklingen kommer jo.

Det, der er problematisk, er jo, hvis man negligerer de problemer, der er, og man kun fremhæver fordelene, de positive ting, altså at man kun kigger på det, ja, så er det jo klart, at der sådan set ikke er så meget at gøre, for hvorfor skulle man fikse et problem, der ikke eksisterer? Men det er at stikke hovedet i busken, det er jo at lege struds, at man kun vil se det positive, mens man, når det gælder alt det negative, siger, at det går nu nok alligevel, det finder vi nok ud af på et tidspunkt.

Men det sker jo ikke, altså, tingene sker jo ikke af sig selv. En af vores vigtigste opgaver her er jo at konstatere, at hvis der er problemer på et område, hvis der er mennesker, der ikke har det godt, hvis der er ting, der ikke fungerer, så er det jo der, vi skal træde i karakter, og ikke i forhold til det, som rent faktisk fungerer. Det er klart, at

vi kan – og det skal vi selvfølgelig – hjælpe folk, der er i nød, og vi skal også gøre, hvad vi kan, for at hjælpe flygtninge, og vi skal også være åbne over for indvandringen. Der er slet ikke nogen tvivl om, at vi i Danmark har stor glæde af mange af de indvandrere, der kommer hertil, så selvfølgelig skal vi gøre det.

Men vi skal gøre det i det omfang, hvor det er muligt – og det er måske de ord, der skiller os lidt, altså at vi skal gøre det i det omfang *det er muligt*. Vi kan jo ikke hjælpe alle. Vi kan ikke bare åbne grænserne for alle dem, der har lyst til at bosætte sig i Danmark; det kan vi ikke gøre, det giver nogle uoverstigelige problemer. Indvandringen og flygtningene har nogle konsekvenser for Danmark, både positive, men sandelig også negative, og det bliver man nødt til at forholde sig til. Det, der jo er sagen, er, at vi skal kunne nå at integrere dem, der kommer til Danmark, efterhånden som de kommer. Og hvis der kommer flere, end vi kan nå at integrere – og det har der gjort i perioder – så er det, vi ser problemerne; de bliver uoverstigelige, de bliver meget, meget voldsomme og meget omfangsrige.

Der er mange udlændinge, som bidrager positivt til det danske samfund – det er der slet ikke nogen tvivl om; det er jo langt hovedparten, der bidrager positivt på den ene eller den anden måde – men vi har også nogle udfordringer i dag, og det vil vi også have i fremtiden, og det bliver vi nødt til at forholde os til. Vi har senest set en PISA-undersøgelse, der decideret er gået ind og har taget fat i det her problemområde og har set lidt på, hvordan det går. Det skræmmende er jo sådan set, at andengenerationsindvandrere klarer sig dårligere end førstegenerationsindvandrere; så er integrationen jo slået fuldstændig fejl. Hvis det er sådan, at den næste generation, som er født og opvokset i Danmark, klarer sig dårligere end deres forældre, så er der noget, der er helt galt, så er vi ved at marginalisere nogle unge mennesker, og det giver os i den grad nogle udfordringer. Så der er noget dér at tage fat i, der er noget at samle op på.

Vi ser også problemer i visse boligområder; det er jo ikke nogen hemmelighed. Altså, man skal jo være fuldstændig naiv og viljeløs i forhold til at se virkeligheden derude, hvis man ikke kan konstatere, at der er problemer i visse boligområder, for det er der da, selvfølgelig er der det, og det bliver vi nødt til at forholde os til.

Vi ser problemer på skoler, på visse skoler, hvor langt hovedparten af eleverne, hvis ikke alle, er tosprogede. Hvor stor er det lige sandsynligheden er for en vellykket integration, hvis man kommer i sådan en skole? Ja, den er jo næsten lig nul. Lærerne gør selvfølgelig alt, hvad de kan, og de gør en formidabel indsats, men det er altså ikke hensigtsmæssigt, at vi gør det på den måde.

Vi ser meget store problemer med kriminalitet, med radikaliserede unge muslimer her i landet, og vi ser bandekriminalitet. For mens vi kan konstatere, at den kriminalitet, der bliver begået af børn og unge, er raslet ned til et historisk lavt niveau, så har vi, til trods for flere tiltag, stadig ikke formået at tage hånd om den kriminalitet, som indvandrerbanderne begår, og som rockerklubberne begår. Det er et problem, og derfor bør vi selvfølgelig fokusere på det. De, som begår kriminalitet og skaber problemer i vores samfund, udgør ikke så mange, men den kriminalitet, de foretager, og det, at det, de gør, er så massivt, skaber en enorm utryghed i vores samfund. Og det gør jo, at andre unge med udenlandsk baggrund sættes i et negativt lys, det gør det jo, og der burde vi jo alle – især unge med udenlandsk baggrund – stå skulder ved skulder og tage afstand fra dem, der laver problemerne.

Jeg kan huske – for at afslutte med en lille historie fra det virkelige liv – at jeg som politimand ude i Gellerupplanen standsede en bil, hvori der bl.a. sad en 15-årig knægt. Han fortalte os, politiet – og forretningsordenen tillader ikke, at jeg bruger de ord, han brugte – at vi ikke skulle være der, at vi ikke havde noget at gøre der, fordi det, som han sagde det, var deres område. Det er et problem.

KI. 19:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten. Værsgo.

KI. 19:19

Christian Juhl (EL):

Nu forstår jeg jo, at ordføreren er tidligere betjent, og det er jo et ærverdigt job, hvor løser mange problemer i samfundet. Jeg har også en god ven, der er betjent, og vi diskuterer af og til de her spørgsmål, og så siger han: Bare vi dog kunne få lov til at løse nogle af de her problemer stille og roligt uden at komme på forsiden af Ekstra Bladet og uden igen og igen at være hoveddebatten på Christiansborg, for det optrapper problemerne, sådan at det gør det sværere for os at arbejde.

Hvad mener ordføreren om sådan et synspunkt?

KI. 19:19

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

KI. 19:19

Tom Behnke (KF):

Jeg mener, at det er decideret skadeligt, hvis vi lukker øjnene for problemerne, negligerer dem og siger: Hvis ikke vi taler om problemerne, så forsvinder de nok af sig selv; det er jo en fuldstændig naiv tilgang at have til tingene.

Det, man heldigvis har gjort i politiet, er jo, at man har sørget for, at flere og flere unge med udenlandsk baggrund kommer ind i politiet og bliver politifolk, rigtig dygtige politifolk, men de møder jo også enorm modstand i deres egne rækker, om jeg så må sige, altså hos andre unge med udenlandsk baggrund. Der er så store konflikter der, fordi der er alt for mange unge med udenlandsk baggrund, der ikke anerkender det danske samfund; der ikke respekterer det danske samfund; som ikke respekterer myndighederne her i landet. Det udgør et kæmpeproblem, og det løser vi ikke, ved at vi bare tier stille.

KI. 19:20

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Christian Juhl for sin anden korte bemærkning.

KI. 19:20

Christian Juhl (EL):

Nu talte jeg ikke om at negligere problemerne. Men jeg ved ikke, om ordføreren kan være enig med mig i, at man kan tale problemer op, at man kan tale problemer ned, at man kan klare dem på en praktisk måde, og at de kan komme ud af kontrol, ved at tingene f.eks. altid skal blæses op og være på forsiden af Ekstra Bladet.

Jeg har f.eks. stor respekt for det samarbejde, der foregår mellem de sociale myndigheder, skolen og politiet i mange byer, hvor man jo netop prøver at arbejde praktisk ude i miljøerne, hvor man snakker med folk og især snakker med de unge for at løse op for tingene, før de bliver til problemer.

Er det helt uden for ordførernes opfattelse, at man kan tale problemer op ved at snakke meget om dem og snakke meget drastisk om dem?

KI. 19:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 19:21

Tom Behnke (KF):

Altså i det forslag til vedtagelse, som konservative er medunderskriver af, står der også, at hele den forebyggende indsats skal være meget bedre, hele integrationsindsatsen skal være bedre. Men det, der er sagen, er – og det er rigtigt, man kan tale problemer op og man kan tale problemer ned – at man også kan lade, som om de slet ikke eksisterer.

Det, der er min pointe, er, at vi skal fokusere på der, hvor der er problemer, og det er der nogle steder, og så skal vi løse dem, for det skylder vi alle andre borgere i det her samfund. Vi skylder sådan set også de unge ballademagere selv, at vi tager hånd om dem og fører dem på rette spor, så de kan få et ordentligt og fornuftigt liv. Det skylder vi dem, og det er det, jeg gerne vil præcisere.

Kl. 19:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Derfor går vi videre til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Værsgo.

Kl. 19:22

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for det. Spørgsmålet var jo, hvad ministeren kunne oplyse om de langsigtede konsekvenser for dansk kultur, økonomi og landets befolkningssammensætning, når indvandringen igennem flere år har været høj, og taget i betragtning at antallet af indvandrede udlændinge i 2013 for første gang oversteg antallet af fødsler.

Jeg synes, det har været en god debat – det er der ingen tvivl om. Er vi kommet i dybden? Det gjorde vi med nogle ting, men vi har også været vidt omkring. Vi har været i Afghanistan, vi har talt politi, vi har talt forebyggelse. Mange af tingene hænger sammen med hele forespørgslen; noget af det er relevant, noget af det er mindre relevant, men jeg vil helt klart takke for de forskellige bidrag. Der er ingen tvivl om, at det har været med til at kvalificere viden på nogle områder, men på andre områder må man sige at tingene er rimelig låst fast, holdningerne er låst fast – det er ikke overraskende, for jævnfør tidligere debatter er holdningerne sådan rimelig stejle. Men ikke desto mindre synes jeg da helt klart, det er værd at bemærke, at der er en progression i integrationsindsatsen, og der har også været ordførere, som har været oppe og fortælle om de fantastiske indsatser, som regeringen har bidraget med, netop for at løse mange af de udfordringer, som har været nævnt fra de forskellige ordføreres side.

Så jeg vil sige tusind tak for en god debat.

Kl. 19:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 19:24

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om regeringen, når den har det synspunkt, at der ikke er behov for at foretage nogen stramninger i udlændingepolitikken – jeg ved godt, at man sådan set har planlagt en række lempelser, som stadig væk er på papiret – har et eller andet nyt på bedding i forhold til at sikre en fornuftig integration. For der står bl.a. i de papirer fra Rockwool Fonden, at til trods for at man har forsøgt at forbedre integrationen og sat massivt ind på det her område, er det stadig væk, hvis vi kigger på det økonomisk, en underskudsforretning i forhold til ikkevestlig indvandring. Og dertil kommer så de kulturelle og sociale problemer ved siden af.

Så når nu vi kan konstatere, at mange års øget integrationsindsats ikke har haft den ønskede effekt, og vi så kan konstatere, at regerin-

gen ikke ønsker at tage nogen initiativer til at begrænse de problematiske dele af indvandringen, så må man jo have noget nyt på bedding i forhold til at sikre, at integrationen så kommer til at fungere. Og hvad er så det?

Kl. 19:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 19:24

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Nu har hr. Martin Henriksen nævnt Rockwool Fonden en del gange, også i forbindelse med det famøse beløb på de der 16,6 mia. kr. fra 2014. Men jeg synes, at ordføreren på en eller anden måde i den forbindelse burde nævne, at efterkommerne tegnede sig for 12,5 mia. kr. af de 16,6 mia. kr., og at nettoudgiften til efterkommerne skal ses i lyset af, at en stor del af dem stadig er børn og unge og dermed ikke tilknyttet arbejdsmarkedet og dermed ikke bidrager. Men når det er sagt, er det jo sådan, at vi har sat en masse tiltag i gang, netop for at løse mange af de integrationsudfordringer, vi har. Det har vi gjort med strategien om parallelle retsopfattelser, og det har vi gjort med strategier om æresrelaterede konflikter, men også kontanthjælpsreformen, reformen på førtidspensionsområdet og folkeskolereformen skal være med til at løfte de allersvageste, og det kommer jo netop integrationen til gavn. Så jo, vi har gjort rigtig, rigtig meget.

Det sidste, jeg vil sige, er, at det tager tid. Socialt arbejde tager tid, og det gør integrationsarbejdet altså også.

Kl. 19:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen, anden korte bemærkning.

Kl. 19:26

Martin Henriksen (DF):

Jo, men hvis man går helt tilbage til 1960'erne og 1970'erne og kigger på arbejdskraftindvandringen fra Tyrkiet og Pakistan og på flygtningetilstrømningen fra 1980'erne og op igennem 1990'erne, så har ministeren jo ret i, at socialt arbejde tager tid. Det tager godt nok rigtig, rigtig lang tid, så man skal være ualmindelig tålmodig, må jeg nok have lov til at sige. Jeg synes sådan set, at det er fair nok, at man fremhæver, at der inden for gruppen af ikkevestlige indvandrere og deres efterkommere er nogle, der belaster i større eller mindre grad. Det synes jeg er fair nok – lad os få nuancerne frem. Det er også fair nok at sige – for det er jo rigtigt – at vestlig indvandring bidrager mere end ikkevestlige indvandring.

Men når man kan se, det ikke giver de ønskede resultater, ville det så ikke netop være en pointe at bruge det i den udlændingepolitik og integrationspolitik, som man fører, i stedet for bare at forsætte? Det ønsker man ikke, og derfor spørger jeg igen: Der må være nogle nye integrationstiltag på vej, og hvad er det så?

Kl. 19:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 19:27

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Vi har sat en masse ting i værk. Og det er fuldstændig rigtigt, at integrationsarbejdet tager tid – det er vi jo heldigvis enige om. Det gør socialt arbejde også, og uanset om man kommer fra Tyrkiet eller er født og opvokset i Danmark, tager socialt arbejde tid. Ordføreren nævnte f.eks. – hvad også andre har gjort – PISA-undersøgelsen, som vi lige har fået nogle resultater fra, og det er fuldstændig kor-

rekt, at der er en masse udfordringer på det område, og dem løser vi også.

Men virkeligheden er jo, at de børn og unge, som vi taler om i den her sammenhæng, rent faktisk også blev født under den tidligere regering, og derfor har vi sat en masse ting i gang, og sprogstimulering er en af dem. Vi har også sat et stort forsøg i gang for at få undersøgt hele området, og der får vi nogle resultater, så vi kan se, hvor man skal sætte ind for at få den mest optimale sprogstimulering af lige præcis den her gruppe. Så jo, det tager tid, vi løser det, det er der ingen tvivl om, og vi gør alt, hvad vi kan, ved de udfordringer, der er. Jeg synes, at regeringen er kommet med en masse gode tiltag, og de skal selvfølgelig virke, og det gør de også.

Kl. 19:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så har hr. Martin Henriksen som ordfører for forespørgerne bedt om ordet her i anden runde. Værsgo.

Kl. 19:28

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal blot takke for diskussionen, som ikke var så ophedet, som så mange andre diskussioner på udlændingeområdet kan være, men det tager vi også med.

Jeg synes, det er tankevækkende, at man, hvis man kigger på talene, og også hvis man lytter til debatten, kan konstatere, at flere kommer og ansøger og får asyl, flere ægtefæller bliver familiesammenført, flere unge bliver familiesammenført, flere får permanent ophold end tidligere, regeringen har givet visse grupper af udlændinge adgang til fuld kontanthjælp og børnecheck fra dag et, og man fornemmer ligesom, at det egentlig ikke er noget, regeringen kan gøre noget ved, for indvandringen og tilstrømningen af asylansøgere går op og ned, og sådan er det. Det må vi leve med, og så må vi få det bedste ud af det. Det er sådan nogenlunde budskabet fra regeringspartierne, og det synes jeg altså er en anelse for tyndt. Men hvis man spørger regeringens støtteparti, siger de, at de gerne vil have endnu flere lempelser.

Jeg synes, at der mangler noget selverkendelse hos regeringspartierne. Det er måske på tide, man vågner lidt op og ser på konsekvenserne af sine handlinger. Det går godt nok lidt tungt, men det tager vi så også med, og afslutningsvis vil jeg for god ordens skyld takke Venstre og Konservative, fordi de sammen med Dansk Folkeparti har udarbejdet et forslag til vedtagelse, og man kan jo opfordre regeringen til at tænke sig om – det kan man aldrig gøre for tit – og ende med at støtte vores forslag til vedtagelse.

Kl. 19:29

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren – også for opfordringen til at tænke sig om. Det er jo altid godt.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil, som det er nævnt tidligere, finde sted på torsdag, den 3. april 2014.

Kl. 19:30

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er således ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 2. april 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:30).